

895.911
5

โคลงรามเกียรติ์

พิมพ์แจก

ใ้เจ้าชุกระราชเทวีเสด็จ
ท่ามกลางวิญญู คุ้มม คีรีธรรมาสีเขต
วชิรา ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๙๖
คณะครู อาจารย์วิทยาลัยสตรีวิทยาการ
วัดเทพศิรินทร์ราชวาส

อก
น357ค-
ฉ.1

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961116350

พิมพ์ครั้งที่ ๑
ฉบับที่ ๑๐๒๕ (๑.๑)
๑๘
๒๕๕๕

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

โคลงรามเกียรติ์

พิมพ์แจก

ในงานพระราชทานเพลิงศพ

ท่านผู้หญิงน้อมศรีธรรมมาธิเบศ

วันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ณ เมรุหน้าพลับพลาอิสริยาภรณ์

วัดเทพศิรินทราวาส

คำนำ

เจ้าพระยาศรีธรรมราชเบศรปรารภกับข้าพเจ้า ถึงการที่จะหาหนังสือพิมพ์ขึ้น เพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งการพระราชทานเพลิงศพท่านผู้หญิงนอมศรีธรรมราชเบศรครั้งนี้ ตามประเพณีนิยม ได้เห็นพร้อมกันว่าจะพยายามเลือกหาหนังสือชนิดที่มีใช้วิชาเฉพาะหากให้อ่านได้ในหมู่คนส่วนใหญ่ เพื่อเป็นสาธารณประโยชน์ ข้าพเจ้ารับหน้าที่หาหนังสือดังกล่าวนี้ไปยังหอสมุดวชิรราช ขออนุญาตรับพิมพ์โคลงรามเกียรติ์ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงริเริ่มแต่งและทรงชวนพระบรมวงศานุวงศ์และข้าราชการนักปราชญ์ราชบัณฑิตในสมัยนั้นแต่งกันขึ้นเพื่อสลักไว้บนแผ่นหินฝังไว้ในพระระเบียงวัดพระศรีรัตนศาสดารามเป็นพุทธบูชา นายตรี อมาตยกุล หัวหน้ากองวรรณคดีและประวัติศาสตร์แห่งกรมศิลปากรผู้เป็นเจ้าหน้าที่ในแผนกนี้รับจัดการคัดต้นฉบับให้จนตลอด แต่โคลงเหล่านี้มอดไหม้หมดถึง ๔๕๘๗ บท หามีที่พอเพียงในหนังสือเล่มเดียวไม่ จึงได้ตกลงพิมพ์ขึ้นเพียงฉบับเล่ม ๔ สมุดไทย

ธรรมเนียมที่พิมพ์หนังสือแจกในการสถาปนากิจเกิดขึ้นในรัชกาลที่ห้าโดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงริเริ่มในงานพระราชกุศลคราวพระเมรุสมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์พระบรมราชเทวี และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้ากรรณาภรณ์เพชรรัตน์ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๓ ซึ่งโปรดเกล้าให้พิมพ์หนังสือสวดมนต์ พระราชทานแจก ตั้งแต่นั้นมาก็เจริญรอยพระราชนิয়มนักนัสนับมา และธรรมเนียมแจกหนังสือแพร่หลายขึ้นทุกที

(๒)

โดยเฉพาะในรัชกาลที่หกและต่อ ๆ มา จนกระทั่งแจกกันไม่
แต่ในงานฌาปนกิจ หากงานอื่น ๆ เช่น ขันบ้านและวันเกิดก็แจก
กันมาก ประโยชน์ของการแจกหนังสือไม่ต้องกล่าว เพราะเป็น
การกระจายความรู้ และรักษาดุลฉบับไว้มิให้สูญ

เมื่อครั้งกรุงศรีอยุธยายังมีไต่แตก หากได้มี การพิมพ์ หนังสือ
ที่เป็นแบบฉบับกันแพร่หลายเขียงทกวินันแล้ว เราคงจะ
ได้อ่านหนังสือสำคัญๆ อีกหลายเรื่องอันควรจะเป็นมรดกตกทอด
มาถึงคนไทยในสมัยปัจจุบัน เช่นนิทานพระรามนเรนทร์ ข้าพเจ้า
ไม่มีข้อสงสัยเลยเมื่อครั้งนั้นคงจะต้องมรรมเกียรติเขียนไว้ในสมุด
ดำจบบริบูรณ์เป็นแน่ มิฉะนั้นคงไม่มีใครเล่นใจกัน ดังเช่น
พระราชพงศาวดารกล่าวไว้ และการ เล่น นนก็เป็นเวลา ก่อน
ที่ทรงพระราชนิพนธ์รามเกียรติเมื่อ พ.ศ. ๒๓๔๐ เสียด้วย การ
เล่นดังว่า ก็เห็นได้ชัดว่า คงจะมีบทบาท เหลือ มา แต่ .. ครั้งบ้าน
เมืองดี .. นนบางเป็นแน่ เพราะฉะนั้นการที่เจ้าพระยาสุรธรรมา
ธิเบศจัดการให้พิมพ์โคลงรามเกียรติชุดรัชกาลที่ห้าขึ้น นอก
จากที่จะเป็นประโยชน์ในการที่จะช่วยเผยแพร่วรรณคดีใหญ่ของ
ชาติอีกชนหนึ่งแล้ว ยังจะเป็นการช่วยรักษาหนังสืออันเป็น
แบบฉบับไว้ให้ถาวรสืบไป สมควรที่จะเป็นอนุสรณ์ส่งเสริม
และไว้อาลัยของท่านผู้ทรงน้อมผู้ภรรยาให้ยังยืนไปภายหน้า

พระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยตาทนพฤตยากร

ท่านผู้หญิง นอมศรีธรรมราช เปศ ท.จ.ว.

พ.ศ. ๒๔๘๓

ชาติะ พ.ศ. ๒๔๓๘

มรณะ พ.ศ. ๒๕๕๕

ประวัติท่านผู้หญิงน้อมศรีธรรมมาธิเบศ ท.จ.ว.

ท่านผู้หญิงน้อมศรีธรรมมาธิเบศ (น้อม ณ สงขลา) กำเนิดในสกุล พหลโยธิน เป็นบุตร นายพลโท พระยาพหลโยธินรามินทรภักดี (นพ พหลโยธิน) และ คุณหญิงล้วน พหลโยธิน (สกุลเดิม จารุรัตน์) เกิดที่บ้านถนนราชบพิธ จังหวัดพระนคร เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๓๕ ตรงกับวัน ๒๕ ๔ บัวอก เวลา ๑๑ นาฬิกา ๒๕ นาที เมื่อเยาว์วัยได้ศึกษาอยู่ที่โรงเรียนราชินี แล้วลาออกไปอยู่กับบิดา ซึ่งในเวลานั้นเป็นผู้บัญชาการกองพลทหารบกที่ ๔ มณฑลราชบุรี (กองพลอิสระ) โดยเหตุที่คุณหญิงล้วนผู้เป็นมารดาได้ถึงแก่กรรมเมื่อท่านผู้หญิงน้อม อายุได้เพียง ๑๔ ปี บิดาจึงได้ฝากให้อยู่กับท่านเจ้าจอมมารดาทับทิม ในรัชกาลที่ ๕ ที่วังมหานาค เพื่อให้ได้รับการอบรมต่อไป ครั้นบิดาได้ย้ายไปรับราชการเป็นสมุหเทศาภิบาลมณฑล นครราชสีมา ก็ไปอยู่กับ บิดาที่ จังหวัดนครราชสีมาด้วย

ท่านผู้หญิงน้อม มีน้องชายร่วมบิดามารดาเดียวกัน คนหนึ่งคือ นายแนบ พหลโยธิน อธิบดีกรมธนารักษ์ ซึ่งสมัยก่อนเรียกว่า กรมคลัง

(๔)

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๖ ได้ทำการสมรสกับ เจ้าพระยาศรีธรรมมา
ธิเบศ (จิตร ณ สงขลา) เมื่อครั้งยังมีบรรดาศักดิ์เป็นหลวงจินดา
ภิรมย์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง และได้ย้ายมาอยู่กับสามี
ที่บ้านจิตตสุขุ ถนนสีลม พระนคร มีบุตรธิดาด้วยกัน ๑๑ คน
คงมีชีวิตอยู่ ๘ คน คือ

๑. นางจักรปาณศรีศรีสวัสดิ์ (ถนิต) ภรรยาหลวงจักรปาณ
ศรีสวัสดิ์ (สวัสดิ์ ไกรฤกษ์)

มีบุตรธิดา ๒ คนคือ นายศรีธรรม และนางสาววินิตา

๒. นางจันทน์ ไกรฤกษ์ ภรรยา นายพิพรรธน์ ไกรฤกษ์

มีบุตร ๒ คน คือ เด็กชายพิริยะ และเด็กชายจิตรพัฒน์

๓. นางสมศรี อังสุวัฒน์ ภรรยา นายเพ็ชร อังสุวัฒน์

มีบุตรธิดา ๓ คน คือ เด็กหญิงนุสดี เด็กชายศิริโรช

เด็กชายนพพงศ์

๔. นางภิรมย์ วนิกกุล ภรรยา นายโอบบุญ วนิกกุล

มีบุตรแฝด คือเด็กหญิงสุภาณีและเด็กหญิงศรีสำอางค์

๕ ร้อยโทจินดา ณ สงขลา

๖. นางสาวศุภา ณ สงขลา

๗. นายเจตนา ณ สงขลา

๘. นายแพทย์ยาใจ ณ สงขลา

๙. นางสาวสายจิตร ณ สงขลา

ท่านผู้หญิงน้อมศรีธรรมมาธิเบศ

พ.ศ. ๒๔๗๔

(๕)

ท่านผู้หญิงน้อม เป็นผู้มีความประพฤติดี สุภาพอ่อนโยน และโอบอ้อมอารีต่อบรรดาญาติ และ มิตรสหายทั้งหลาย เป็น ภรรยาที่ดี ได้เป็นกำลังช่วยเหลือสามีอยู่ทั้งที่บ้านและในทาง สังคม การคบหาสมาคมกับบุคคลทั่ว ๆ ไปตลอดจนในวงการ สมาคมกับชาวต่างประเทศก็เข้าสังสรรค์ได้โดยไม่เก้อเขิน แต่ เป็นผู้ มั่นสัจซบเสงขม และเป็นผู้คนพุดน่อย แม้ในขณะที่ สามีได้รับตำแหน่งถึงขั้นอธิบดีผู้พิพากษา เสนาบดี รัฐมนตรี และ ประธานรัฐสภา ท่านผู้หญิงน้อมก็พักไม่อยู่เฉพาะกับการ บ้าน ไม่เคยเกี่ยวข้องกับงานนอกกับกิจการในหน้าที่หรือกิจธุระ ของสามี ขอนควรยกย่องว่าเป็นภรรยาที่รู้จักหน้าที่ไม่ก่อให้ เกิดความยุ่งยากให้แก่สามี เป็นมารดาที่ดี ได้อบรมสั่งสอนบุตร ธิดาให้มีความประพฤติดี และ เอาใจใส่ในการ ศึกษาเล่าเรียน ตลอดจนเอาใจสอดส่องอนุเคราะห์เกื้อกูลความสุขของลูกหลาน ทุกคน

ท่านผู้หญิงน้อม ได้เป็นคู่ร่วมทุกข์ร่วมสุขอยู่กับเจ้าพระยาสุรธรรมาธิเบศร์ สามีตั้งแต่ สาวจน แก่ด้วย ความ รบ รน เป็น ปกติสุขตลอดเวลา ๓๘ ปี เศษ จนถึงอนิจกรรม

ท่านผู้หญิงน้อม เป็นผู้เลื่อมใสในพระพุทธศาสนา และ ได้บำเพ็ญกุศลตลอดมาในชีวิตสุดแต่มีโอกาส ได้ช่วยเหลือ อดหนุนสถาปนาชาติตลอดมา

(๖)

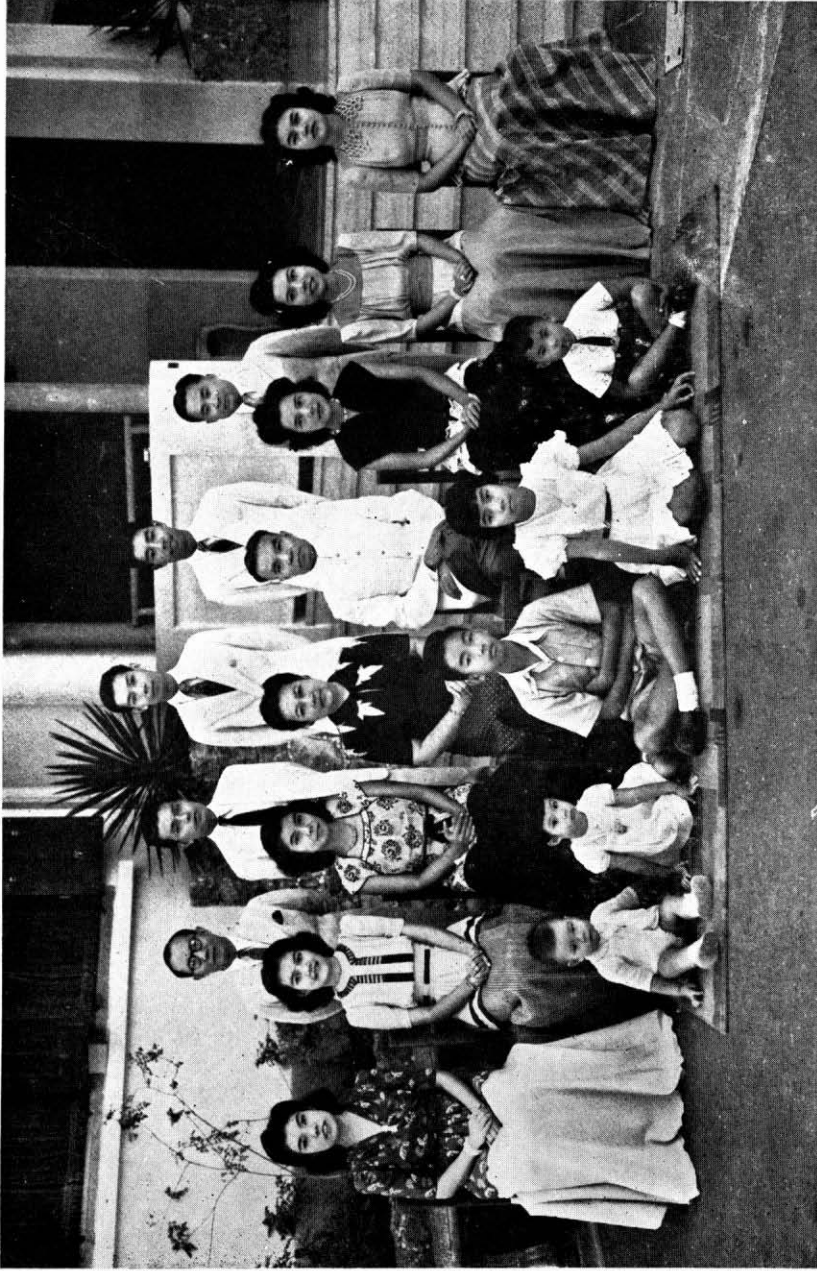
ใน พ.ศ. ๒๔๖๓ ได้บริจาคเงินสร้างสะพานพลโยธินข้ามคลองในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เพื่อเป็นอนุสรณ์แด่ นายพลโท พระยาพลโยธิน ฯ ผู้บิดาซึ่งได้ถึงอนิจกรรมในปีก่อนนั้น สภาภาษาไทยจึงได้ต้อนรับเข้าเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ตั้งแต่นั้นมา

เมื่อเดือน เมษายน ๒๔๕๔ ได้รับเหรียญกาชาดสมนาคุณ ชั้นที่ ๑ จากสภาภาษาไทย ตามหนังสือของเลขาธิการสภาภาษาไทย ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๔๕๔ มีใจความว่า -

ได้เป็นผู้มีส่วนช่วยอุปการสภาภาษาไทยให้โตมา กำลังที่จะทำการรักษาพยาบาลคนเจ็บไข้ได้มากมายขึ้น เนื่องจากได้เป็นผู้จัดการมรดกท่านเจ้าจอมมารดาเลื่อน ในรัชกาลที่ ๕ ร่วมกับเจ้าพระยาศรัทธาธรมาธิเบศ รวบรวมเงินได้จำนวนหนึ่งเป็นเงิน ๗๓๒,๗๖๓ บาท มอบส่งแก่สภาภาษาไทยเพื่อตั้งเป็นทุน 'เจ้าจอมมารดาเลื่อน ในรัชกาลที่ ๕' สำหรับเก็บดอกผลอุดหนุนการศึกษา วิชา แพทย์ตาม ความประสงค์ของท่านผู้เจ้าของทุน" นอกจากนี้ยังได้บริจาคเงินส่วนตัวสมทบทุนนี้เป็นเงิน ๒๒๓๗ บาท ท่านผู้หญิงน้อมได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ คือ

พ.ศ. ๒๔๕๕ ได้รับพระราชทานตราจตุตถจุลจอมเกล้า

พ.ศ. ๒๔๖๐ ได้รับพระราชทานตราเลื่อนชั้นเป็นตติยะจุลจอมเกล้า

ท่านผู้หญิงนอมศรีธรรมวิเศษ กับ ครอบครัว

พ.ศ. ๒๔๘๐

(๓)

พ.ศ. ๒๔๗๔ ได้รับพระราชทานตราทูลกระหม่อมเกล้า
ต่อมาถึงรัชกาลปัจจุบัน ในพ.ศ. ๒๔๘๓ ได้ทรงพระ
กรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานตราทูลกระหม่อมเกล้าพิเศษ
เป็นที่สุด

ส่วนเหรียญที่ได้รับพระราชทานคือ เหรียญบรมราชา
ภิเษก(ทอง) รัชกาลที่ ๗ เหรียญเฉลิมพระนครครบ ๑๕๐ ปี และ
เหรียญบรมราชาภิเษกรัชกาลปัจจุบัน (ทอง)

ในระหว่างสองสามปีที่ผ่านมา อนามัยของท่านผู้หญิงน้อย
ไม่ค่อยเป็นปรกติมีการเจ็บป่วยเนื่อง ๆ ได้มีแพทย์ประจำรักษา
เกี่ยวกับโรคหัวใจ เมื่อต้นเดือนพฤศจิกายน ๒๔๘๕ ได้ป่วย
เป็นไข้หวัดใหญ่ ภายหลังมีอาการขึ้นสมอง ได้หาแพทย์ผู้
เชี่ยวชาญหลายคนมาประชุมรักษาเต็มความสามารถ อาการ
แต่ทรงกับทรุดจนหัวใจวาย เป็นอันหมดหนทางที่แพทย์จะช่วย
แก้ไขกันได้ และได้ถึงอนิจกรรมด้วยโรคนั้นด้วยความสงบที่
บ้านจัดตสุข ถนนสีลม เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๔๘๕ ทั้ง
ยอมนำความเศร้าโศกสลดใจมาสู่สามิ บุตร ธิดา และผู้ที่ใกล้ชิด
ชิดเหลือที่จะพรรณนา คำนวณอายุได้ ๕๖ ปี กับ ๘ เดือน

เมื่อความทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท ได้ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้า ฯ พระราชทานลงแปดเหลี่ยมประกอบโกศศพเป็น
เกียรติยศ และให้รับศพไว้ในพระบรมราชูปถัมภ์ ดังมีความ

(๘)

แจ้งอยู่ในหนังสือเลขากิจการพระราชวัง ที่ จ. ๓๓๐๓/๒๔๕๕ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๔๕๕ ว่า

“ในการที่ท่านผู้หญิงศรีธรรมาสีเบศถึงอนิจกรรม ความทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานลองแปดเหลี่ยมประกอบโกศศพ และให้รับศพนี้ไว้ในพระบรมราชูปถัมภ์”

เมื่อครบ ๗ วันแล้ว ได้ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลทักษิณานุสรณ์พระราชทาน มีความตามหมายรับสั่งที่ ๒๖๓๖ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๔๕๕ ว่า

“การทรงบำเพ็ญ พระราชกุศล ทักษิณานุสรณ์ พระราชทาน ท่านผู้หญิงศรีธรรมาสีเบศ (น้อม ณ สงขลา) ท.จ.ว. ที่บ้านจิตตสุข ถนนสีลม จังหวัดพระนคร

๒ ธันวาคม ๒๔๕๕ เวลา ๑๖.๓๐ น. ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพวงดอกไม้ของหลวงไปวางที่หน้าศพ มีปลอกประโคมตามเกียรติยศ และมีพระธรรมเทศนาพระราชทานกัณฑ์หนึ่ง พระสงฆ์ ๔ รูปสวดธรรมคาถาจบ พระสงฆ์อีก ๑๐ รูปบังสุกุล”

เมื่อได้บำเพ็ญกุศลครบ ๑๐๐ วันแล้ว ในงานพระราชทานเพลิงเริ่มแต่วันที่ ๗ และ ๘ มีนาคม ๒๔๕๖ มีการบำเพ็ญกุศลที่บ้านจิตตสุข ถนนสีลม รุ่งขึ้นวันที่ ๙ มีนาคม ๒๔๕๖ เจ้าพนักงานได้เชิญศพสู่เมรุหน้าพลับพลาอิสริยาภรณ์ วัดเทพศิรินทราว

พ.ศ. ๒๔๕๖

(๕)

วาส มีรถประเทียบรับศพ มีสัปทนโหมดกั้นศพ ฉัตรเบญจา
๑ สำรับ กลองชนะเขี้ยว ๑๐ จำปี ๑ ประโคมแห่เวียนเมรุ
และเวลารับพระราชทานเพลิง มีพระพิธีธรรมสวดพระอภิธรรม
ประจำช่าง ๔ รูป

เวลา ๑๖.๓๐ น. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เสด็จพระ
ราชดำเนิน พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีไปยัง
พลับพลาอิสริยาภรณ์ พระราชทานผ้าไตรของหลวง ๕ ไตร
สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินี พระราชทาน ๕ ไตร พระสงฆ์
๑๐ รูปบังสุกุลแล้ว ทรงจุดฝักแค้นพระราชทานเพลิง ทั้งนี้
เจ้าภาพสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอย่างล้นเกล้าฯหาที่สุดมิได้.

สารบาญ

ห้องท	๑	พระชนกไถนาหาสด้า	หน้า	๑
„	๒	เตรียมพชยกศร์เตยงหาคู้ไห้สด้า	„	๗
„	๓	หนอกษัตริยสด้ากตไปในงานพชยกศร์	„	๑๓
„	๔	พระรามพระดักษณไปในงานพชยกศร์	„	๑๙
„	๕	พระรามยกศร์ได้และเตรียมการอภิเชก	„	๒๕
„	๖	พระพรตพระสด้าครุดไปเฝ้าท้าวทธรฐ์	„	๓๑
„	๗	ท้าวทธรฐ์กับพระพรตพระสด้าครุดไปในงานอภิเชก พระรามกับสด้า	„	๓๗
„	๘	พระอภิเชกพระรามกับสด้า	„	๔๓
„	๙	ท้าวทธรฐ์พาพระรามพระดักษณและสด้ากตบ อยรยา	„	๔๙
„	๑๐	ทรพกับทรพาดอด้กนและทรพาดาย	„	๕๕
„	๑๑	ทรพกาเรบตุทชไปทรรบกับพาด	„	๖๑
„	๑๒	ทรพรบกับพาด	„	๖๗
„	๑๓	ทรพคาย พาดขบตู่ศร์พออกจากเมืองขคชน	„	๗๓
„	๑๔	ท้าวทธรฐ์ครุดไห้เตรียมพชราชภิเชกพระราม	„	๗๙
„	๑๕	นางไถยเกษไม้ยอมไห้พระรามราชภิเชก กตบ ไห้พระรามออกผนอชและเตินบ่า ๑๔ ปี	„	๘๕

ห้องที่	๑๖	พระรามออกผนวชเดินดง พระลักษมณ์แแต่ตั้งดา ผนวชตาม	หน้า ๘๑
,,	๑๗	ท้าวทรรฐิ์ต้นพระขนม พระพรตพระดีศรีตมา ถวายบังคมพระศัพ	,, ๘๗
,,	๑๘	พระพรตพระดีศรีตออกติดตามพระราม	,, ๑๐๓
,,	๑๘	พระพรต พระดีศรีต พบ พระราม ทูลขอ ให้กลับ แต่พระรามไม่กลับ	,, ๑๐๘
,,	๒๐	พระรามปราบพิราพ แแต่พบนางเจ้าวรี และ เจ้าพำนักในอาศรมซึ่งพระอินทรนฤมิตให้	,, ๑๑๕
,,	๒๑	พระลักษมณ์ฆ่ากรมภภาคี ชิวหาแแต่ถนบิ์ติดงกา แแต่ถูกทศกรรฐิ์ขวางจักรตั้งหาร	,, ๑๒๑
,,	๒๒	นางสีม่นักขาหลงรักพระราม เจ้าทูปตนางตั้งดา แแต่ถูกพระลักษมณ์ตดคนตั้งนมอ	,, ๑๒๗
,,	๒๓	พระรามปราบชรวทแแต่ตรเศียร	,, ๑๓๓
,,	๒๔	พระรามตามถวาง ทศกรรฐิ์ตั้งนางตั้งดา	,, ๑๓๘
,,	๒๕	พระรามพระลักษมณ์ตามหานางตั้งดา พบหนมมาน	,, ๑๔๕

โคลงเรื่องรามเกียรติ์

จารึกอวยกแด่พระระเบียงวัดพระศรีรัตนศาสดาราม

ห้องที่ ๑ - ๒ - ๓

พระยาศรีสุนทรโวหาร แต่ง

ปางราชดาบศไ้	ชนกนาม
เนาภูพานราม	ปากวาง
แต่ผบตรงาม	จำเอน ใจเฮย
กตบนิมคัตถ์วาง	พรคพร้อมพรหมจรรย
จิครมุ่งหมายไ้ตุ	โตกย ฌานเฮย
เพียรพยายามทอ	ค่าเช่า
นับฉนาเนนนานด	ตาศดวง หตายนา
ยังบยดย่างเข้า	เขตรห้องฌานชม
นายจิครคิตททอ	ทางเวียน
ใจบ้วนหวนวนเวียน	วากเ
ทาเพียรบดัมเพียร	เพียรเปตา แดวพอ
จักบวชชกไ้เอ	ชยด้วยอินไต
จักคนกตบเขาตุ	บรู
ดัมบคัตถ์มบูรณม	มากพร้อม
บารุงประชาช	ฉินเช่น ก้อนแฮ
จากตัมเดินทางอ้อม	ออกถ์วางทางทาน

หวนคิดถึงลูกน้อย
 ตรีตรีเรียกนายโตมดิน
 ยังร่วมนิโครธผืน
 ขุดตุ๊กตุ๊กเข้า

นายโตมรับตั้งแถว
 จับจอบจวกดินพัน
 บ่ประสับสิ่งสำคัญ
 ทงจอบนงรองให้

องค์พระชนกได้
 ตกตั่งตัญญูจิตร
 ออกหวนฟางชวด
 เกิดตักตักบักถน

ตักตักจวนเจ้า
 บุญหนักศักดิ์ใหญ่ชัด
 จกถ่งชพบบด
 จำจักเกณฑ์ให้

โตมเอยเองรับเข้า
 บอกแต่ชนเด้นนทร
 ให้จักทศโยธิน
 พดกขรทมงมา

ในดิน
 งามเต้า
 ภาครตั้ง โตมเอย
 เขตแคว้นนครคิน

ชมชื่น
 งดใจ
 ผอบบุตร ทำนนา
 เหตุแจ้งจอมธรรม

ตักบักจ
 อดอน
 จักจวด วายแ
 โศกแล้วตั้งโตม

จักรพรรดิ
 เชอได้
 เหนหาดาก หนักนา
 ฟอกพันคินหา

บูรินทร
 อยาธา
 ทุกหมวด มาเขย
 ครบถวนจตุรงค์

ให้เตรียมไถแอกหง
 เหวเร่งรบออกมา
 ไถคันพระธิดา
 ไปอย่าเห็นนานด

นายไต้มรบตั้งแถว
 ถิ่นถนบแรมรอน
 ถีบถังพระนคร
 พบพอกขุนนางว่า

ไต้มเรียนแต่ท่านผู้
 ตามตั้งพระมุนี
 ครบคืบบาดหมายมี
 จักพดพดถ้วน

เกณฑ์กรมเกษศรทง
 ไถแอกโคกาศร
 ยกพดกพดากร
 จงตั้งนายไต้มค้อม

ดูเขตรยาจาศ์เวง
 ให้กระบวนรพด
 ภายนอกบริมณฑ
 พาพดกขุนนางทง

โคกาศร ษรเฮย
 ๔๕
 ทน
 ดวงจักร กุณา
 หดข้ามาเรอ

ดาวจร
 พกข้า
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

พระเมษพจนาดตแจ่ง
 เต่าเห่าเสนาพั้ง
 เต็ดจนำณทฝั่ง
 ขเขตรตำคัญเต็ด

นายกน้อมเกตุารับ
 ดวนควนมาตังงาน
 นังกัดกจบรรหาร
 ไถประคังคาคอ้ม

ไถเคี้ยวไถคัพพร้อม
 ค่างมุงค่างหมายใจ
 แปรตะทัตทนไถ
 ไถทวจงหวดตขน

หลายรอยหลายรอบรือ
 หลายคาบหลายคราหา
 แดงแดดแผดกายา
 นบบาทหนักตทพร้อง

พระสดับคาคอศอกเศร่า
 สุกตตังเกิดใจ
 ชรอยหม่เทพยไท
 จำจะบวงตรวงแตร์ง

ความหลัง
 จวบแคต้ว
 ผอบอ๊ก เรศแฮ
 ตังให้ไถรคม
 โองการ
 เสร์จพร้อม
 เทียมแอก ไถเฮย
 เขตรค่างแดนไท
 รตมไถ
 เต่าคิน
 เวียนรอบ
 นโคจรครมตำชา
 พตุ้ชา
 หอนพอง
 อยคพัก เหนอยเฮย
 พจนแจ่งแถงการ
 ขตไถย นองเฮย
 จักแจ่ง
 จำเอน ไถ้นำ
 ตัดยอ้างอริษฐาน

ครี๑เด็๑จ๑ทร๑ง๑เส็๑ย๑ง๑ด๑ว๑ย
เม๑น๑มา๑ด๑บ๑คร๑ก
ค๑ว๑ร๑เบ๑น๑อ๑ค๑น๑า๑ร
เผ๑ด๑จ๑ทุ๑ก๑ข๑ม๑ค๑ง๑ค๑า

ข๑อ๑จ๑ง๑อ๑ศ๑ก๑เ๑ช๑อ
ไ๑เก๑จ๑ร๑ค๑จ๑ร๑ง๑พ๑า
อ๑ก๑อ๑น๑า๑จ๑ท๑ว๑า
เด็๑ว๑จ๑เส็๑ย๑ง๑ส๑ต๑ย๑า๑แ๑ด๑อ

ค๑น๑ำ๑จ๑ำ๑เ๑า๑ระ๑พ๑อ๑ง
ค๑อ๑ก๑ป๑ระ๑ท๑ม๑ห๑อ๑ผ๑อ๑บ
บ๑า๑น๑ก๑ด๑บ๑ก๑ด๑น๑ค๑ร๑ต๑บ
พ๑ระ๑จ๑ง๑ผ๑ย๑ผ๑อ๑บ๑อ๑ม

ม๑น๑ค๑ร๑ทุ๑ก๑ด๑ำ๑ช๑ร๑อ๑ง
โ๑น๑ม๑พ๑ระ๑ธ๑ิต๑า๑เจ๑ริ๑ญ
พ๑ร๑อ๑ม๑เบ๑ญ๑จ๑ระ๑ด๑ก๑ษ๑ณ๑เพ๑ด๑ิน
อ๑ง๑เ๑ก๑อ๑ว๑ย๑พ๑ร๑พ๑ร๑อ๑ง

พ๑ระ๑เส็๑ด๑จ๑นำ๑ด๑ก๑น๑อ๑ย
ค๑น๑สู๑อ๑าศ๑ร๑ม๑พ๑ด๑ัน
พ๑อ๑ไ๑ระ๑เ๑น๑ย๑ด๑ัน
จ๑ง๑ด๑ระ๑ส๑ม๑บ๑ค๑ด๑ำ๑ง

บ๑า๑ระ๑ม
เก๑ย๑ร๑ต๑ด๑า
จ๑ก๑ร๑พ๑ร๑ค๑ิ๑ ๑า๑ช๑น๑า
โ๑ก๑ให้๑ศ๑ู๑ข๑เ๑ษ๑ม

อ๑า๑ชา๑ ไ๑น๑ย๑เ๑ย
พ๑บ๑แ๑ก๑ว
ร๑ก๑ษ๑ช๑ว๑ย๑ น้๑า๑เ๑อ
จ๑ง๑จ๑อ๑ง๑จ๑ร๑ค๑ไ๑

พ๑า๑น๑ป๑ระ๑ส๑บ
ก๑ด๑ค๑ก๑ด๑ม
เส๑ว๑ง๑ร๑น๑ ๑ศ๑ำ๑น๑า
บ๑ุ๑ค๑ร๑แ๑ด๑ว๑ร๑บ๑ช๑ว๑ญ

ส๑ว๑ร๑เด็๑ญ
จ๑ิ๑ค๑ร๑ช๑อ๑ง
เน๑ค๑ร๑โ๑ก๑ เ๑ด๑ิม๑แ๑
ด๑ัน๑น๑อ๑ม๑ถ๑ว๑ย๑ก๑ร

น๑ว๑ด๑จ๑น๑ิ๑ท๑ร
ก๑ด๑ำ๑ว๑อ๑้าง
ค๑ติ๑ร๑า๑ช๑ ๑ว๑ง๑ษ๑เ๑ย
พ๑ร๑ค๑ส๑ถ๑์๑พ๑ย๑า๑ย๑า๑ม

กฤษดาคณะได้
เป็นบุตรสุดสัสมิ
พอดจกเศกนามตฤติ
จงชอสดาแกว

นางประนตบทรศไ
พระเศษพระคุณปอง
ดกรักจักชอรอง
คุงชพอาสัญเขา
มนครทงสชา
ไคชองทงอัญเชญ
สรวมเศคจราชดำเนิน
ครองพิภพผ่านด่าง

ทรงรับอาญาแต่
ชนตั้งเทียบโยธา
ทรงรกรวมธิดา
ถนถนถนถน

ดวงจิตร
พอแดง
พรสอสุดแม่นา
เกิดเกอบบุญธรรม

ทุดสนอง
ปกเกล้า
บอบาท พระนา
ชายชองมฤคยู

สรรมเสญ
ราชท่าง
กนหนค เรศนา
ดงดงเดิมครอง

พด้นดา พรตเฮย
ยาครเตา
ดวงจิตร ทานนา
เขครทหายชานน

ฝ่ายชาวนครศรีท้ง
 ทราบเหตุแห่งราชา
 ได้ราชชิตาถา
 โยงชักรวนถกเค้า

ชุมชนก่กันเกิดชนทอง
 คบคองคอบทนานดวง
 พิศพิ่งชิตาถอง
 ชมว่าเทพยตร์รแสงวัง

พระเศด็จทรงรถเข้า
 รถประทับกับเกยไชย
 เศด็จนำริตาไคถ
 เชนกอนงคเสนอนหน้า

เอกลงคอรรถศรีท้ง
 นามรัตนมณีน
 พระต้นมณาฎนาร
 เรียงรอบหมอบพยอมเฝ้า

ต่างพิศต่างพิ่งสร้อย
 โฉมเฉิดเฉกเมฆมา
 เฉกขัจจรประภา
 บงบอมคึกคึกแดน

บุรุษนา รินา
 ผ่านเฝ้า
 พรตกตบ กรงเฮย
 เหมอยเมือเทอดหตาม

ทางหตวง
 เบียดแบ่ง
 จิตรราชา
 จากฟ้ามาเมือง

วงใน
 บงชา
 ปรางมาศ
 แน่นทงวงหตวง

เทพ
 หน่มเทหน้า
 นบหมน
 บาทเบองจักรพงษ์

ตั้งตา
 แม่นแม่น
 ประไฟผ่อง ภาครุแย
 เคยดเค้นคนบง

พระชนกบรมนารถไท
 ครดิ์แต่เอรกรคยพิน
 ไ้ไ้บ้ครตุ้ตตมถิต
 เป็นถ้ทชรมอบแต่เจ้า

มหษรบตงถอย
 ตมจิครชาคคปอง
 ถุตาบตริครอง
 พตางประโตมถุถัด
 องคเยวเวศัทรอย

กราบแทบพระบาท
 ถุไ้บ้ครมา
 ขอพระเศษตองบ้อง

เทพโตมถบถัด
 พาสถคยปรางคตวรณ
 ตมบคแบงปนบัน
 เวณสัทรนบรอย

ตององคทรงทนตรอย
 เตมอบุครครรโกทว
 ต้คาเทพยอบษร
 ถิบทกพระชนมไ้

ชิบคินทร

นาฏเฝ้า

ฝากแม่ ถัดแม่
 จุงเตยงผดุงชวัญ

ทตถนอง

เนนถัด

ตมเตน่ห ชานา
 กอถชนประทบเพลา
 ต้คา

พร้าพรอง

ครุญาติ วงษ์เฮย
 ปกเถดาเข้าเยน

รับชวัญ

รัตนพรอย

ครบตั้ง

รับใช้บารุงโธม

ศัรตมว

ท่านไท

เกษมศุข

จวบพองพรชกาด

ส้มเดจภูวนารถเจ้า
 ทรงครเตรมปรารภ
 พริยักคีตปัครบ
 เที่ยงต้ตยเตียงมูญทง

ท้าวโตเคยคู่สร้าง
 ยกรนูโมพิ
 จกัสมภิกเศกศรี
 ไขคูแม่นักคคขอนแก่น

คริเสร์จรตั้งให้
 ไทรตรวจมหรดิฉา
 ทูลถวญญฤษวราธา
 พระจักได้เขยแก้ว

โขงการตวตั้งสงขน
 ทกหม่ทกกรมม
 จงจตรวราชพิช
 การจวบจวนแถวเจ้า

จงตงมณฑปแพรว
 ราชวครฉิศเรียงราย
 แทนเนตฉาตตาย
 พานมาค้จำหตักพรอม

จอมภพ
 เรมตง

ตามตำตว ใตยเฮย
 เที่ยงทาวทกนศร

บตวี กุณา
 เขตชอน

ตายส่วตดิ กุแฮ
 อย้าเขยชอนสะเทอนไหว

ไทรหา ฤกษณา
 ระแถ้ว
 กำหนด ฉันแฮ
 กอเกอบบารม

เต็น ตีเฮย
 มากเฒ่า
 ทายเทต ชนุนา
 จดให้ทนถาร

พรายฉาย
 รอบต้อม
 ต่ถคยทาม กถางแฮ
 เพอไวว้างศร

จงเผด็จดาบศัถวน
ทวพณัคัณคัง
เชิญมาประชุมวง
สัตว์เค้กพระมนคัซ็อง

ตั้งตำสนัฎักรษัศรัยถัน
ร็อยเอตทวมณคัทต
เชิญมาประชุมหน
ยกษณุทกทาว

เดินทงถัฎ
รับพระราชโองการ
หมายตังถะเกณทังงาน
ตรวจเร้งทกค้ำเข้า

แต่งทตทตขั้วจ้ง
ทกถันถารารัฐ
ค้ำงองค้ค้ำงทราวอถถ
กระหึ้มจจะยกศัรฎั

ธรรมการเกณทให้้อก
เผด็จคณนัถัธรรม
ฎัฎากะคัณวน
ตามถุษัรราชทาว

ทกองค้
ถันทอง
แวงคัง
ถัทษคัด้วยเวทางค้

ถักถ เกษตรเฮย
ถันคาว
นัค้เรค้ เราเฮ
เส้งด้วยบุญเพรง

เปณประธาน
ได้เกถถ้า
ทกหม้ ฎรมเฮย
ถ้ำข้เกาะครอง

จอมกระษัศรัย
รวั
เอบอิม ใจนา
เส้งได้ศัคค้ำศัวรค้

ขารัญ
ทกค้ำว
ก้ำหนค หน้เฮ
ไปรดเฮอนโองการ

มณฑปจัตุรัศคีตง^๕
 ฝ้าตามชาวคือโสม
 แดเด็คดีเห็นรวโรดม
 ด้มธุเจดช่อฟ้า

เพดานคดเรียบร้อย

ดาวมาศตามอำไพ
 รำยวงภมาไธย
 ปุ่ตาดคาศพนแดง

โดยรอบมณฑปกัน

วางเรียบระเบียบฉัตร
 หนอชยชอกหนอกท
 กุมภกททุกหว่างชน

ทามกดางมณฑปตง

ชอกแทนกาญจนถกถ
 ตงพานอไรอยด
 รวงชนคีตป้แพรว

ผูกวางตาดอศนพน

ชนทกพานเกดช
 ษาชอกนาชฐ
 ด้หรับคาศกทง

ตาดโพยม

ด้องหล้า

ตาดอก เจดิมแย
 ตดชนถงนนาย

วิมวโบ

ผ่องแผ้ว

เดวงกดิน ทรดบนา

ตาดดวนพรมตาย

ราชวัตร

เจดชน

ทตตค ด้ยคณา

เชตรชนฉัตรไชย

เคยงมณ ฑดเฮย

ก้องแก้ว

งามสง่า นกัพอ

พรงพรมดการ

โชมพัตร

เศรจทง

บานครบ ครันนา

ใหญ่่น้อยนักรม

หมายบอกวิเศษทั้ง	คาวหวาน
เตรียมเครื่องโภชนาหาร	ช่อม้วน
กรมธรรมการงาน	เผด็จศึก ฉันทนา
กรมทนายเดออกคือน	รบคงโตระเรียง
กรมพรหมณพัฒนาศักร์ทั้ง	หรรดา จารยชัย
สมทบกรมโหรมา	ทอถวน
ประจำจัดบูชา	เทอดฤช
วิเศษตั้งกระยาถวน	เครื่องเดินตั้งเวย
เตรียมเสร็จเจตน์ศักร์ทั้ง	สัตว์
นับบาทนเรนทรสุริย์	ทราบแก้ว
ทรงไถ่มนัสพัน	ปราโมทย์
เบิกพระกระหมดแผ้ว	ผ่องค้ำยสัมถวิต

เจ้าคณะนักสิทธิ์ผู้
 ทราบเหตุแต่กรรมการ
 งามกเทยวบอกขาน
 ธุขาวต่างอุณา
 คากรองครองแฉ่งจับ
 แแบกกดข่ามเกสัษ
 ชารกรจรตหยัด
 ต่างชั๊กพวกโยงพ้อง
 ฌงพรอมนงตอมแทน
 สวดเวทธำรายมนศ
 ตามคณะบ่ปะปน
 กอพิศชนนกบ้อง
 ปางกระษัตริย์เกษศรแควน
 โดยรอบขอบมณฑล
 ต่างทราบกัจฉนฉ
 งามคนชนกทาว
 ไปทรงผนวชแฉ้ว
 ไต่บุศร์ในประทุม
 ตาพรตกตัมบร
 จกเศกบุศร์ชน

ตมการ
 บัชา
 คณะนัก พรตนา
 ทอทงชฎตง
 คาตบตร
 สอดคตอ้ง
 เหยาะเหย่า
 มุงหนำมาเมือง
 มณฑล
 มกของ
 เปนเหล่า กัณนา
 บิดหน้าธำรวมกาย
 ตำกต นครเฮย
 ทอหตา
 โดยราช ธำธัณนา
 ธิราชไทมธิตา
 หตยบ
 ทานน
 ครอบราชย์ ไหมเฮย
 ตั้งโหสังธำธัน

ให้กระษัตริย์ไปตั้งอ้าง	บารมี
ยกธนูโมฬี	เด็ดแก้ว
ใครยกธนูศร	สัตว์ศักดิ์ ไตนา
จักภักดิ์กนางแก้ว	กับผู้พยุ่งคิดมี
น่านาอเนกรอช	เอตกระษัตริย์
ต่างยกพหุทวีต	รับผาย
คตแดนเขตรจังหวัด	เมืองมี ถิลาแย
คงพลบพดาแยกย้าย	รอบदानแดนกรุง
แอชคชนดรี	พดหลาย หมั้นแย
คงทพกระทอมราย	รอบด้อม
คงคบคณานาย	อกไพร พดนา
ดะกายตะกองพรอม	พรงตวนจตุรงค์
คฤๅนคฤกกักก้องพวก	พดชนธ
เซ่งแซ่เตียงแจจัน	โจทย์พร้อง
มารถคชอนนัต	อเนกแน่น ตันามนา
เตียงคตเตียงขบรื่อง	ตั้นนควยตุรียงค
ราตรครวจกายฆ้อง	กแดชาน
จงหงอิงก้องกิ่งวาน	เพรยกพน
ฆ้องยามยารตะมคาด	ดิงครัน ครวงนแฮ
เตียงประโคมเตรคฤๅน	คฤกกดาวแดนเวียง

เส่นานายไพร่พร้อม
บ้างก็รำเรียงคนอง
บางพวกนั่งเซาครอง
บางเหต่าใจซุ่มชน

แม่นไฉนพระผ่านเฝ้า
จงยกฐนุศัตย์
ตุฎภถัดศันนทร
เศกฉ่าเพียงขอให้

ปางปวงกระษัตริยวง
คชยฤษเซศรศำคณ
นบเว้งราชตรีณ
ยมกระหยมจิตระจง

ฝ่ายพระอดิฐูทง
ทรวบเหตุพิชกจ
เรียกรามตักษณตองคิษย์
บอกข่าวราวเว้งให้

เดิมราชชนกไว้
ท้อเหตุยวันทศ
ดะตัมบตีทรวพรต
ได้บุตรประตุงแก้ว

ทุกกอง
ตุนุกคฤณ
ตฤกเซศร คามเฮย
ชัวเจ้านายคน
ชรณินทร เรานา
ตตวงได้
รับสู่นครเฮย
ผ่านเกล้าตมถัด

แรมวัน
ท่านพร้อง
ทกค้ำคินนา
แข่งตัยกศัตย์

ตจามิตร
ราชไท
มาตู่ท่านนา
ตักษณทงรามพ้ง

เอารต
หนายแต้ว
เนาพนค้พนมนา
เกิดห้องประตุมมาน

หวนคิดตะมนวชเข้า
 เถยงถนอมอรรชดา
 จนเจริญพระชนมา
 เรอคิดฝั่งปลุกให้
 จงเรมตาหรงคัง
 ยกธนูโมฬ
 บ้าวกระษตรีทุกขาน
 ทาวจกเดอชเยแกง
 ษนชนเด่มนเดศ
 มศกตาเดชไซ
 เปนของพระจอมไกร
 พิษามูตรบรูาเดอ
 องคไคยกเชคไค
 ทาวจะอกเคศกสาย
 ทงเกยรคจกชจาย
 ยกบไคจกนอย
 สอองเจาเภาวราชเชอ
 ทรงเดชคจตุรียนัน
 เขาจะแขงเทษิกัน
 ไปกัมไอยกาถา

ครองภา ราเชย
 ทานไท
 ยศมีสืบ หกเส
 ดับเชอตุรียวงษ
 พร
 เดศเดอ
 มาพรัง พรอัมเส
 เดียงดวยบารม
 เถอไคโร โถกเฮย
 เชยวแกดอ
 ดาศปราม อตุรนา
 เดกไวมกิตา
 ไคยหมาย
 สวาคิสรัย
 ชจรจบ โถกนา
 เนตรหน้าตากล
 เทอญ
 เดศฟ้า
 ชิงมิง สมารเฮย
 ชองไคไซชิง

ชวนหลานแฉ้วฝัดฝ้า
 หนั้พยัคัศฝัไ้บครอง
 พาหนั้ชกรัษัตรียัศอง
 เคินยะเหยะเหยาเ้า

พตางชมพรรณมั้งไม้
 จำบกดมหาหง
 จำบับบประยง
 ตาคุ่มมคาคคเค้า

โยมโดยคอกแยมัช้อ
 ฝ้ายหุคคหุคหุไซ
 ปริกปรุประคู้ใน
 พวงพยอมยอชยรยา

เคินทางหว่างไซคชน
 ฝั้งอมแ่งฉงอนงอน
 ยดยอคคคคคคคค
 ไกรกรรอกชอกเหวด้า

ชมฝัดค้วคู้บาทคเค้น
 หนั้เม่นพยัคัชยง
 ค้าโองอ็กกระจง
 จามรชนชอง

คากครอง
 ห้อเกด้า
 ฝัดคจจาก กุฎินา
 ฝัดทอ้งทางพนม

โนคอง
 เกดเก้ว
 ยวณกถัน ชจรวนา
 หมากค้องคาคคเค้า

ชุฝัด
 กถันกถ้า
 คองคิน คาชแช
 ยวเยาภรมชชม

ฝั้งชร
 ชงองง้า
 พยัคัหมอก มัฉแ
 ฝัดทอ้งชารฝัด

คಾಮพง
 ย้องจ้อง
 โจนฉั้ง หนั้นา
 หุคคเปคคองปคคชน

บคยตพยคชวราย

โฝแผ่นปะทะหม

หมโถมรบทนท

แขงค่อแขงงตงาง

งุเหตอมเถอยไถเนอ

หางควคิรคักวางตง

คิกคิกบทนปดง

งุชยอกกถนถัน

ชมพตางทางรบเตา

การค่อนบชจนเพถน

คุ่มคิตตคทางเถน

ตุทวารเวียงตา

ราว

มุงมถ้าง

ทยานคบ เตอแช

ปลุกปลตางงาย

เวยนวง

แควคน

ชพถนท เถยนา

อมเทอรทวยกาย

คานเน

เพถคชา

ทิวพฤษ ไพรพอ

เถอยชามทจร

ห้องที่ ๔ - ๕

หลวงฤทธิพิไลไชย แต่ง

พระวดีรัฐวามิตรเยอ ^๕	ยาตรา
นำพระกษัตริย์รามมา	ค่อยคด้อย
เข้าในมิลิตา	ตานเนตร เสงแสง
แถวฉัตรใหญ่ ^๕ น้อย	ปราบพณ ^๕ ภุมเส่มอ
ปราการประกอบแกว	ผดักตาย
หอรบนางจรัตราย	รอบดอม
เชิงเทินเกล็ดกรวดทราย	ตั้งมาศ อเนกนา
ประจุประจำบ้อม	ทอทองวงวง
ต้นกษัตริย์ปานเปรียบดาว	แดนสวรรค์
ราวรัตนทางจรัต	ร่วมไม้
เรือนราชอุหรเนกอนันต์	นับหมื่น แสงนา
แดงลาดคึกแก่งไทด	เกิดอนชา ^๕ งทางจร
แถวผดุดพิดกตวน	ขงฉัตร
ฉายแกว่งไกวดสมบัติ	ไบกฟ้า
รายเรียงเรยบราชวัตร	ตรดอดด
เพ็ญเนตรหงแดงเข้า	๕ ๕ ชนชนชว ^๕ นชม
เรียดทางส่องข้างรอด	วิถยา
ดาวหนุ่มพฤษพรพราหมณา	นงราน
ชายแพรมวงพิตรา	โหมดคาด
อืดคตตีฝายกาน	๕ ๕ แยงเกยวกรว ^๕ ยทอง

บางชายเคว็องแกวเดียม	ดวงฉาย
โคมกั๊งตะเกียงราย	เวียบตง
กระจกกระจ่างฉาย	ฉากรูป ภาพนา
โตะถาดทองชาวทง	ซอมซันจวนชาม
บางแห่งแต่งร้านเวียบ	เจริญตา
ชายเคว็องดีคนธา	รศเร้า
หอมตรบอบนาค้า	ต้องกษัตริย์ ท่านแด
เพदनพิศพลางไค้เค้า	คิดค้อยตามคร
เดยเข้าทวาเรศชน	ปราการ ในแฮ
พิศเพ่งเตงราชถาน	ทวพน
แฉ่นฉ่นกนศัซดำราญ	นคเรศ ท่านนา
ตุดังว่างามครกคริน	ทอทงราชถาน
หอยถอยถอยตงหอง	คคินานค
ตั้งแซงเอราควร	คุดาว
ทิมแกวทเซพยถถาน	ตั้งตั้งคย เด็ถยรนา
ถังถัดโรงทานท้าว	อทคตั้งตามถน
โรงกรโรงรถม้า	มครบ ครนแฮ
ฉนามคชประตองรบ	เวียบพน
พิศเพียงอมรภพ	ภมภาคย
มเตโตงครถอดคริน	ครกถาดฉนามหดวง

3961116350

โรงทหารฝึกหัดซ่อม
คลังเครื่องดำตราวุธ
โรงปั้นคาบถมอชด
ตึกใต้ดินค้ำทาง

โฮงโรงพักร้อน
ปูแผ่นศิลาถาดาน
ศาลาตูกษนค้ำถาด
โรงหล่อค้อนคลังแก้ว

ทิมตาบของครกฤษทง
หอพระตำตราคม
โรงพักจัตุสดมภ์
ทิมตาบกรมวงษ์ทอง

เรือนหลวงประเดห์แมน
ปราสาทรัตนากาญจน
มูขดตต์เหตุยมบาน
ตอยดจวแดเดศห้า

พระปรัศัฒมโยกแก้ว
เวียงรัตนมณทิตรา
โรงคัถราชต้วภา
มูขเดจเค่นนาคตัง

ต้วรพยุทษ์
แต่งตง
ชนวนนก ตับแฮ
มาดกัอนดินประเด็ด

ระโหลถาน
ตาดแผ้ว
ต้วรศั อดแฮ
แกดโกตตังตงทอง

แปดกรม อยู่หนา
ปิดบ้อง

คต้อต เนตรนอ
เครื่องทงทมตังข

วิมาน แมนเฮย
กาพา

บั้งอด อยูไรแฮ
ยอดเพื่อยฟูโพยม

กาญจนนา
อร่ามรัง
คารเพรศั เพรานอ
ประคัับแก้วจนกแกม

คักสันนมค้ำหนกคอง
บงเบกบานพระแกต
รอมบริควิสัศตรเพร
ตาชายแชนงคตอง

จักกฤษณพิศภาคพน

ชายเนตรบงแกตบน
หวงจิตรคคจักยต
เพรงบพเพตให้
ปางองคเขาวเรศดา
ตถคยแทบปราว้าตถ
คตใจนาฏทฤษดี
ไนยเนตรนางเตงคอง

กุกัสตตองกอนสร้าง
เตยวจิตรพิศวาค้าง
ค่างองคค่างหวงคตง
พระเหลอบเขาวถักษณคอน

จักรรรคณประวค้ว
เขาวถักษณถานทรวงกระศัตย
เคยรของบทรศัชร
ควมรักรมจิตรให้

ครตอดเต
ทกหอง
ผกพ กัดนเขย
เครของหอยครตบหอม

ไพษยนต์
เบกใจ
เขาวถก ชมน่า
ประดบสร้อยศรีตมร

ถักษม
หาคันหอง
โดยชอง แกตเต
เนครไท้ทมตินฐ

ทนถง
รักรอน
ถานเด่นห้ กนนา
คอบให้ไนท์

ศวาคิครัน
เด่นห้ไท้
มิกราช มานา
เร้ารอนรัญจวด

ขอคาราคาตเด้นหัดวอย
 แด่นรภักรวรรคเรศสุด
 จะยาครไ้ยาครอยค
 บงนาฏบอมนา

พระดักษณเห่นหรเพยน
 กระษัตรียอกรตักัด
 คิงฎาพระทรงฤทธิ
 เชิญเดัดจยรยาครคต้อย

ฟ้งองค์พระนชไ้
 ฝนจิครจรตามผล
 แดชจากดบัมมาด
 กอนทอดหญไ้ไทยยัย

คไ้ไ้ไปปดมเปรียบ
 แด่นตุดคาไ้โดยดมร
 เงยภกครเพงบญชร
 แดครตชคจณด

ดกษมศัรวัดตแกว
 พิศเพงพระจักรา
 นางแด่นตุดเด้นหา
 แดตั้งดับเนครแถว

นวดอนช
 ดวาคดา
 ยนเพ่ง เพดินนา
 จิตรปดมดมองค์

จริตผิต
 กตางถ้อย
 รชอย ไ้ณนา
 คตาคไ้ไ้กันชรรม

อดสู ไ้จนา
 เถ็ดอบช้าย
 คดวงดวาคิ พ็เอย
 ยางเยองยดตมร

บงอร พ็เอย
 แมน
 ทกชอง แถดนา
 ดับแดอเดยจร

กตยา ณแย
 คตาคไ้แถดว
 หริวัช ทานเอย
 หับทองไ้หยหวน

พระวดีฐิตวามิตรเต้า	ตามถนน
กอบกัจฉารวมสังกัธ	แหม่มข้า
พระดักษณวิบจรต	โดยค้วน มาณา
หรรษกรังจิตรว้า	วุ่นด้วยดวงสมร
เหตยอหลังแด่ดับแด่จ	จรต
ตามพระดาบศักดิ์	ดาบศักดิ์
ถึงโรงราชพัธ	ทองเพร็ค พรายนา
พระวดีฐินำต้องเข้า	สุพนภุมสถาน
สถิตยเห็นอราชอาศน์พน	พรหม
ชายเนตรชำเตองต	เครื่องตง
จกภฤษณพิศเพงขน	นกกกรยม ใจนา
คงจกถ่มคิดตรง	คาบนตรนทเห็น

ปางองค์อมเรศร์เจ้า
 ทราบกิจกระแห่นใน
 จะอภิเศกอรทราวมไวย
 ป่าวราชร้อยเอ็ดด้าว
 เฝ้ายคิดปโมพิศตั้ง
 กระทบศรียงค์ไค้ม
 ยกคิดปลัดทมิ
 จะเศกเป็นเซยแก้ว
 คามนพระกฤษณดา
 พระจะยกคิดปไชย
 จำเราจักตงไป
 คอยตบิวาทว่า
 ต้องเหตุเห็นเสร์จท้าว
 ออกจากรัตนพิมาน
 นำฝูงเทพยบริวาร
 ถึงนาคีวงศ์พเจ้า
 ปางนรินทรชนกเจ้า
 ทรงพระโศมนศัปรา
 ครนหมเทพยปลิดธา
 จงเสด็จจบทจรเข้า

จอมไตร ตรึงษ์เฮย
 ชนกท้าว
 วรดัก ชัมแฮ
 ดนหนามาประชุม
 พิธ การแฮ
 เดชแกต้ว
 ชุเชิด ได้นำ
 กอเถยฉวาหการ
 เดศไกร
 เชิดฟ้า
 เปนที่ ฟ่านกัณหา
 ฎุ่นให้เหือดหาย
 มัชพาน
 มาศเต้า
 แหวกเมฆ มาแฮ
 สู้พนโรงทอง
 จอมนรา กรแฮ
 รพภเจ้า
 ด้ถดยท ประชุนขอ
 สู้ห้องด้รังถ่าน

เสด็จตรงทรงเครื่องแก้ว	จรด
ตั้งพุ่มดอกไม้	แห่หอม
ถึงโรงราชพิธี	ประทับแทน ทองแห่
อภิเษกเทเวศร์พร้อม	ทองทงฤกษ์
จึงพระภวนารถไท	ทศนา
ร้อยเอศกระษัตริย์มา	มอพร้อม
แต่งองค์ประดับยา	ภรณ์เพริศ เพราแห่
ดัดยศที่ประชุมด้อม	รอบเส้าฟังกระแด้
พระยตราเมศร์วัง	อนชา
งามยิ่งกระษัตริ์	ทกดาว
จึงถามพระดีทษา	ศิษย์ทาน สองฤ
เป็นหน่อกระษัตริ์ท้าว	เขตรแคว้นแดนใน
พระอัฐิจึงตอบถ้อย	แถดงความ
ศิษย์รูปชอตกษณราม	พนอง
เป็นหน่อทรรฐินาม	บิคุเรศ สองนา
ผ่านอุทกยศบ้อง	ไพร่ฟ้าประชาเกษม
ยนิชาวบพิตรตรง	พิช การแห่
ทรงเตียงศรโมพิ	เด็คฮ้าง
จึงพาศิษย์สองตั้ง	ดาศตั้ง ถ่านนา
เพราะใคร่อยากยกตบ้าง	แต่โพ้นหอนเหน

ทรงตั้งคัมภีรศาสตร์อย่าง
ประจักษ์ตั้งวิงษ์นาม
นกรักพระตักษณราม
ถวิลความทุกข์ท้าว

ครองจักรกิตติยกเขของ
กระษัตริย์มามากหลาย
ครีพิตางครีตั้งถามนรายนัน
เสวยสดุดีศพพนพน

จักรกฤษณอัญชุตีศ์แล้ว
มิตุเรศ์ตำรงคัสถาน
นฤททชศ์ชตำราม
ทุกทวยราชภูรีไค

พงษ์พรทตเสร์จแล้ว
ตางตั้งคยทรงเสยงธนู
ใครครวรชิตาก
เสร์จเสยงตั้งฆาฏฆอง

ร้อยเอศกกระษัตริย์ไค
ตางคณดาเนนเคยง
ยติเขยคเบยคเสยคเถยง
ออกตุดนุดครำทำ

ออกความ ชัดแฮ
นิเวศ์ตำ
รงจักร พระนา
ใครไคเป็นเขย

ชยบชยาย ยากนา
แหตงถัน
ทชรฐี ศ์ชญา
เค็กเสยงนเบยพไคเนน

ทตถาวร
ทานไท
นคเรศ์ เรืองแฮ
ศ์ชพร้อมไพบดัย

พระภ ชรแฮ
นักรพรอง
จงยก ชนนา
หงให้ไชยเจดิม

ตั้งคเบยง ฆ้องแฮ
แขงหนา
กัณวุ่น วายนอ
ยทชอย่างออกหาญ

อมเรศร์เห็นกระษัตริย์กรุง

โบทกตต์ครัดห้ามพตัน

คีตป้พระศิวจอมจรร

ควรคุมก้อสร้าง

มูญนิตฤทธิน้อยอย่า

ค้อค้พระยพยง

เวรมาจ้ก้เป็นองค้

กำหนดผลตักกันให้

ทกกระษัตริย์โดยสั่งท้าว

ผลตเปิดชนกันเข้าไป

ยกคีตป้แต่จะไหว

ตุดฤทธิรณแรงตา

ชนกยตราขรขยเอค

ไม่เคตชนส้มเหมอนกวิต

จ้งจอมจ้กรวดคณ

ตั้งพระตักษณรามให้

ทรงตั้งขรับตั้งแต่ว

พระตักษเน้ถวยอัญชุตติค

กรายกรจัมศรัตติ

จ้งกตบตู่ทเภา

เถียงกัน วุ่นแฮ

กถ่าอ้อาง

โคงเต็ม นนอ

ตั้งพร้อมมอภินหาร

น้กประสงค้ เถยนา

ยกได้

ประธานแก่ ท่านเอย

ยกครวงศราวตะองค้

ตห้ค้ในย

ทวหน้า

ตักนิต เปต่าแฮ

ต่าแต่วถอยหลัง

ยกคีตป้

จิตรวไ่ว

ภักค้พจน พตันแฮ

เร่งเข้ายกศร

อวยกนฐี ก้อนแฮ

เสรงค้

ขเยอนขยิม ใจนา

ท่านไท้ผรมตั้นจู้

กฤษณรักรัษฏ์
 ๓ จงเสด็จดำเนินหงษ์
 ๓ ยินห์คถยถกศิป์ทรวง
 ๓ จะหนักแค้นตั้งถ้อย

๓ เสด็จเสด็จวงวระชนำ
 ๓ ไหวหวอนทอปลกพิณ
 ๓ พโยมพยับขับเมฆิน
 ๓ วายพิศบับบัวหวด้า

๓ ปางองค์เทวราชไท้
 ๓ ราเมศร์ยถกศิป์ปราว
 ๓ จงเบ้าพิไชยมหา
 ๓ ไทรถนของประโคมแก้ว

๓ ร้อยเขตกกระษัตริย์ไค้
 ๓ ทวีรภักษยถกศิศร์
 ๓ อภัยศัย่านฤทธิ
 ๓ ฉาบาทเทวราชท้าว

๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓ ๓

๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓

๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓

๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓

๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓

๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓
 ๓ ๓ ๓ ๓

จักรวคตฺรตํด้วยพระ

จะเศกตองเยาวยศ

ข้าจักตั้งสารจรต

มากอปวิภาหิให้

บดตั้งอาดกษณฺม

จาฤกได้แผ่นกาญจน

แต่งทตมุงมาตถาน

ตรงตั้งถกชนแล้ว

ตั้งสารเดินศรฺนอม

ทรวบเสวจิให้หาพรต

ชนแะระบตั้งบท

ถึงถนไทยเกษเข้า

ดาบศํ ตองเฮย

ยงไท

จอมอยทช ทานแฮ

พรกพร้อมพงษ์ประยูร

ผจงสาร เตรีจนา

กตองแกว

อยุทชถน ถึงแฮ

เด้าแจ้งแกตงไซ

ทตทช ฐรฺฐนา

ตั้งตรุดเฝ้า

จรจาก อยุทชแฮ

ตั้งไททตแถตง

จบท้องที่ ๕

หนังสือ ๒ - ๗ - ๘

พระยาสุนทรนุรักษ์ แต่ง

พระพรตศักรุดดับแจ้ง	พจมาน
ในศุภกัษณดารา	ชนกไท้
ไฉมนัสต์จกัปาน	โคเปรี๊ยะบ
เส่มอรรค์อำมฤตยไฉ	ตูปให้เียนกมด
ต้องเสด็จโดยด่วนเฝ้า	ไชยภา
นบบาททุดจวมนรา	ชิราชท้าว
หลานร็กักขอลา	บัวบาท พระเยย
ไปอยุทธยาตัว	คัจไต้ดดับดารา
ด้วยของค้มงกุฎเจ้า	จอมอยุทธ ทยาเอย
จะอภิเศกพระทรงครุฑ	แก่นไท้
กับพระถักษณ์ดัด	ไฉมนัสค์ ยิงนา
ในมณิถานครให้	แต่งตงตั้งยมพร
ปางบั้นไถยเกษแก้ว	กรุงกระษัตริย์
เปรมกมดศุขพิพัฒ	ไฉนน้อย
ดดับต้องจรรวษันค	ดากด้าว ทุดเส
จงพระตำรวตั้งอย	ดัวลัดให้ไชยเฉติม
หลานร็กจรวบรอัน	เรวพลัน
ไปอยุทธโดยฉัน	เริ่มไฉ
กอบการวิจาหธรรม	ศุภฤกษ์ ต้องนา
ตามพระราชดำสันไท้	ทานทาวบคัจวงค

ต้องจงทูลบาทไท้
 อักพระกฤษณปรากฏ
 จงเจริญพระชนมยศ
 เป็นปิ่นจรรโลงแผ้ว

เสด็จตั้งต้องราชแต่ัว

ต้องจากไอยกาจร
 จะยาตรพยุหรอน
 ไตรตรวจพดข่างมา

อย่าหมิ่นประมาทด้วย

ไภยเภทตั้งหัดตัวกลาง
 มีคำจกตบรางวัล
 จะยกจะยาตรย้าย

จงมันจงผ่อนให้

แรมอยตรอแรงคน
 หายเห็นอยจงจรตต
 พดบคำชรอำพา

จงจำกำหนดช้อ

เสด็จประสาทขอพร
 จงสวัสดิ์ดีดีถาวร
 สรรพทุกขทุกเชญใช้

ทรรฐ

เกษรคิแกถัว
 สวัสดิ์คิง ยินนาน
 มืองพ้ามหาดถาน

ครดีต่อน

จิตรว่า

แรมเถอน

แวดต้อมวงรวง

เดินทาง

บ้ำร้าย

ความญหดอก หดอนแฮ

อยดขงระวง้องค

พักพด

ตาตา

พยุหยาศร ไปนา

อย่าได้บัทจร

คำต่อน

เพิ่มให้

เจริญสุข หดามเขย

อย่าชองรกายเคื่อง

พระพรตคีรีคุณ้อม
 รับผิดชอบคำสอน
 คึงโดยมฤตยพร
 ดาบาทไอยกาเจ้า

เสด็จกดับปราสาทแก้ว
 ทรงประทับมูชดต
 พระเมยมรพจน
 อำมาตย์ผู้ใหญ่ช้อย
 เสด็จส่งนอม

รับผิดชอบนารายณ์
 ด้คัดลอกขุนหมาย
 เกณฑ์หมัจจุรงค์คตอน
 พดคชจคชเชอ

เสด็จย้ายชมชบมัน
 ผูกเครื่องคราสู่วรรณ
 ขุนครชบชยายย้าย

พดมาผูกมาชาติ
 เริงร่ารณรงค์รบ
 เครื่องผูกประดับครบ
 ขนชบจับทอนจ้อง

ประนมกร
 ใต้เกล้า
 ภูตเพิ่ม
 แฉนพนภูตต

มรกฎ
 เพื่องหอย
 ประภาช ตั้งเอย
 เริงให้เตรียมพด

ปรนตถวาย กรณา
 รับผิดชอบ

ทุกหมวด กองแ่
 จดเข้าตามชบจน

ฉททนต์
 นำทาย

ฉดฉดก ตายแ่
 ยางเอยงนทยาน

ฉนชพ
 ว่างร้อง
 ดาวมาค้ มณนำ
 จิตรห้าอชกหาญ

ครนเสวรสตองยางเยอง
 ทรวงรตเวองรตนา
 เควองตงพิตโปกจา
 บังแทรกคนซงกตง

ได้ฤกษ์ไทรต้นข้อง
 เตียงประโคมพดไคต
 เค็ดอนรตคชเกริกไทย
 ออกจากไทยเกษเจ้า

เดินทางพตางพิคัพน
 ตพุ่มพฤกษตพรงตตค
 คุมบานตรการกตค
 ชเขตตตพวงย้อย

ยตนางนวดแนบไม้
 ยุงเหยียบยอคยางหาง
 คับแคจคับคบคาง
 เทงทตเกาะกั้งตทอน

พิคัพรรคจตบาทครน
 รนงรมาตขมตตมัน
 คณยของย้อยยันัน
 คววยเถอนโคกทงกตุม

ยาตรา
 กนกพรง
 มรมาค
 กตคกงบงตूरย
 ชานไชย
 คตาคเต้า
 เหมร่าน รนนา
 เขตเรแคว้นแดนตง
 ภูมิพนค
 ชอช้อย
 กตบกตง ดเวงแฮ
 ยันระย้าตูกทอม
 ชานาง
 ฝ่ายพอน
 ตชาบจับ ตชบนา
 กทุมต้วนกตุงหลตาม
 ชารัญ
 เม้นตัม
 พยคชยอบ ชยบแฮ
 เกตตอนกตาทถางตง

ต้องกระษัตริย์เพ็ดนพิศัพน์

คณาเกิดอนพตเดินดง

ชายแต่งพระสุริยง

ถึงถนนครเข่า

พระคาร์ตีให้อยคยง

พอพิภพวกพตกาย

ทกกองทุกแถวนาย

เดียงคกกกกองฉา

รวมพตพรงพพร้อมเด็รง

ทุดแต่ต้องกระษัตริย์

รวมพตพวกโยธ

เชญเสด็จยาครเฝ้า

ไพพระหง

ควนเค้า

ยาครรถ บ่ายนา

เขตรค้ำวอยุทธยา

ยังภาย นอกหน้า

เดอนตา

หมวดคตรวจ ตราเฮย

วุ่นแต่เดียงชาน

เดิน

ผ่านเกตา

พกเหนอย แดงนา

บาทเบองบตรงค

พระพรตต์ครุฑพร้อม
จากทพกเศตัจฉ
ถวายประนคพังคค
แห่งพระบิคุเวศเจ้า

ปางพงษจักรพรรดิเจ้า
เหนพระโอรสพัฒน์
ตรัสตั้งสมันคน
ไทรตรวดจรงเรียบรอย

สมันคนรับได้เกตุ
หมายบอกนอกในเกณฑ์
รกรัตนอศิวคเซนทร์
ทุกหมู่พดกถนกด้า

พดพระพรตเทียบตอง
นำนำจคุรงค์สัตว์รพ
พดพระสัตว์ครุฑนัย
จัดเทียบเรียบรวง

ทพกระษตรียจัดพร้อม
ถ้วนแต่โยธาของ
ถอครบเควของสัตว์รยง
พร้อมหมู่ทวยหาญแล้ว

เดิน
ดาศ์เผ้า
บรมนารถ
ขยุทธดาวภูวดด
จอมธรรม
ประภษถ้อย
เตรียมพยห ยাত্রเฮย
รุ่งแฉวจักร
กดับเวร
ทพหนา
ชาญศึก
สัตว์พรอมสัตว์สัตว์รพ
คราวทพ
สัตว์จคง
อนนคแนน เนองแย
พยุหของกองไกรย
จคุรงค์
ฮาจแกต้ว
ยทขยง
เดอนรวิรายพด

พดศขุณคฺขุณ
 พดอศัฎกมทวนยอ
 พดรบจติพดพอ
 พดรณขุณรณเขม้น
 รดทรงบคุบคฺขุณ
 งอนแอกงามคิมก
 เทยมเส็ดดรอศัฎพงษ
 รดประเทยบเทยมแदैแฉว
 จคเด็รจทุกตั้งคัง
 ทพหน้าพดเทียบกตาด
 ทพหลังวงทพหลังคาศ
 กองแซกกองต้อนตัม
 ปางบรมราชไท
 ตู้นั่นองตงกฏ
 ต้ามอรรคเรศประนค
 นางพนักงานพิคแฉว
 พระจอมอยุทธคาว
 คาริหการวิภาหจ
 ขอนราชบุตรจรดต
 โดยเด็คจจรทงหา

คุมรช
 พยศ์เคน
 ครอบเคร็อง ต้าครเฮย
 มุ่งนำเงาทันท์
 เฉดรทง
 มาศ์แก้ว
 พดากท หาญแฮ
 ผองพนผ่านค้ำ
 พยหบาท ตราเฮย
 เกตอณกตุม
 คุดัน คินนอ
 พรังพร้อมพนกงาน
 ทชรฐ
 กองแก้ว
 นฤเบศร์
 ผ่องนาพระไทยเกษม
 สติคยบน อาศันเฮย
 สว่างฟ้า
 กัษนาฏ ต้ามแฮ
 ตู้น้องตั้งรณาน

ไขปทุมอุทกฟุ้ง
 ตรงโถ้วคพระสถนช
 เสรจทรงเครีของพระสถนช
 หกกระษัตริย์ถ่านถั่ว
 บิคุรงคทรงเครีของถัน
 เอรศทรงเครีของถ้วรณ
 ถ่านนาฏเครีของทรงถ้วร
 เร็องอุไทยอร่ามจ่า
 บิตเรศยุรยาครเข็อง
 ทรงพระแสงขรรค์จ
 พระเอารศทรงศร
 งามคังแสงโถ้วมั่ว
 หกกระษัตริย์เศ็จจัน
 เทยมเศ็จถ่มุถง
 รถประเทยบเครีของถ่งชง
 ชนชบจบเศ็จธา
 เครีของถ่งครบถ่งพรอม
 โบกเทรภม้งถ้วรยา
 ชนถ่ายฉัตรจ
 ทพนำชงนำจ

ฝอยฝน
 ฝองมั่ว
 วัศรัน รวยแฮ
 เศ็จจเข้าประคบั้องค
 เศ็จจพถัน
 พร้างฟ้า
 เศ็จจภากย์ ฝองนา
 แจ่มแก้วแพรวพราย
 กรายกร
 ฤทเศ็จจถ้ว
 ถ้อคชค ้องคนา
 ฝองพำราช
 รถทรง
 ยงดา
 ทวถถับ ถ่านา
 หวดเร้าอศัตร
 พรายดา
 หยคพถ
 อเนกร่วง เร็องแฮ
 เรียบถ้วนชบถนพถ

จวบฤกษ์ขาง้องค้วน

พินพาทย์ประโคมครวญ

ตั้งขแตรแต่เสียงทวน

ถึงเขตรบาทชาซ้อง

พิศพรรณดุ์โนกครน

เขาชาบคัมแคคง

แกวเกาะกุ่มดางดง

จวบไทรกระเด็น

ชมนทชมพงค์พน

เดินคัตตคอรัญญา

ดเขตรมถิตา

ครตั้งอำมาตย์ให้

เส่นารับสั่งแล้ว

ปลุกพลับพลาพักพัตน์

กราบทตพระทรงธรรม

ออกหมู่เส่นาน้อม

ครตั้งอำมาตย์ให้

เสวกรับพจนนุร

คระบคั่นเรนทรสุ์รีย

ทุดกจอยุทธเจ้า

เดินชบวน

ครนกอง

มหรทก ส์เทอนเฮย

แต่พนพนมวน

คร่มดง

ครเรน

เดียบเขตร บ้าแฮ

ไต่เขาเคื่อนรัง

รภัยา เรียบนอ

ชวากไม้

พตน์หยด พตเฮย

ปลุกคองพลับพลา

ผายผัน

เส็จพร้อม

ทราบเสด็จ ประทับเฮ

เนองเฝ้าฟังการ

จำทูล ช่างนา

ยาครเต้า

ชนกนารถ ทานนา

จวบแจ้งจตุรเกษม

เปรมปรีปราโมชได้
 ครตักเกตุกษณของดาว
 พระบิคุเรศราชมาร
 จงพ้อไปเผ้าพร้อง

โองการตั้งทงต^{๖ ๒๘}
 จักจตุรงคโยธา
 โดยตักษณพระจักรา
 ขุนรบัคานันนอม

จัดพดตรวมเดือต้าง
 ตองหมันถอบุขบรร
 ขุนแต่ะโปกขตบตุงวรณ
 เชิญพุ่มมยุรช้อย

มหาดเล็กเชิญเครืองตงน
 ขุนครวจพตโยธา
 ขุนรตเดือนพระมหา
 คอยพระจักรกฤษณไท

พระรามพระตักษณนอม
 ดาพระชนกนารถจร
 ทงรรถตบประภคัษร
 คตายเคตตอนพตให้เร้า

ตักบัสสาร
 พนง
 ครพ้อ มานา
 พราเชอทุตเชิญ
 เตณา
 แท้หอม
 เรวเรัง พตเฮย
 บาทแต่วตจักร
 ตักน
 เรียบร้อย
 ตรวมตอด เตือนา
 เชิดหาพันตวร

กาญจนา
 เทียบไว้
 ราชรถ เตรียมเฮย
 ชกทงอนุชา

ประนมกร
 จากเผ้า
 ตักตง่า งามเฮย
 เรังรตเรวโคต

ได้ยงต์ทานต์เทอนทอ	ชรนน
คืบทแซ่แคร์ตั้งฮพิณ	พาทยข์อง
ตำรถเว่งรถถิ่น	รพวิบ ขบวนแฮ
ตามรวดครียากอ้ง	ต้นนพนภมต์ถาน
งามต้องกระษัตริยพรง	เพราฮา ภรณเอย
งามบศบกรถา	ถอ้งแกอ
งามพดเพยบรถยา	ยรยาคร
งามเครอ้งตั้งไถ่อแผอ	ผอ้งพนตั้งูรรณความ
ถิงเกยเทยบรถแตอ	วิบตง
ตั้งอตั้งจครรวไถ่หงษ	ยาครเอย
เผ้าพระบิครเวศอ้งค	มาครราช ตำมนา
โชนคโรตมนบเมอ้ง	บาทไท่ชยคณทร

ปางจอมอยุทธเยศรไต้
 ทรวิภตถกษณัประนค
 พระตั้งจุครังครถ
 อามาคยหนบจากเฝ้า

ทชรฐูตามนาฏทง
 ทรงเครื่องสัตว์รรณรัตน
 เถถึงรทเค็ดอนพดชนค
 ชาวมถิตานอม

จอมพงษจักรพรรดิไท้
 เมืองมถิตาผา
 กำแพงเชอนทวารว
 หอรับนางจรตครน

ปราสาทวิถาศถวน
 มชตต์บรณจับ
 ภกตพรหมผองรยบ
 ยอครคณจาร์ศรั้ง

ทองถนามแดดวดวน
 ตำรับคชประตอง
 เพลินทศันบครถทอง
 เทียบประทับเกยถั่ว

ถดับพจน
 นอมเกล้า
 พยหบาตร
 เทียบพรอมชบวณพด

กฤษศรย ต้อย
 เพรศพร้อม
 ชนานเรียบ จรแย
 นบเกล้าเกริกพร

ทศนา
 ถาดพน
 ราชฉัตร ชงแย
 ครกบอมบนราช

ฉวบ ฉวมเขย
 นาคศตั้ง
 เรืองโรจ กาญจนา
 เรือพาเฟดโพยม

ทวรายรอง เรียบนา
 เดชเกล้า
 ถิงกทง
 เถให้ไทคไฉหงษ

กามชนกขรรค์เศอ^๕

เสด็จสู่ปรางมรกต
ทรงตั้งบัมธุรพจน์
ปวงราชประยูรข้า

ทวยราษฎร์นงท้าว

ต้องพระนครสวัสดิ์
เป็นศรีสู่สุวรรณบัถ
ครดเสด็จต่างเสด็จเข้า

เรื่องอรุณอรามพ^๕

กุกุกู โกกิดกา
ท้าวชนกจากนิทรคตา
ทรงเครื่องออกข้าเฝ้า

เฝยโษษฐีประภาษพร้อม

ดูก่อนขุนโหรชาญ
ดูจะแต่งวิวาหการ
หาฤกษ์ศุภสวัสดิ์ให้

ขุนโหรบั้งไท้

คุณคิดตามพยากร
เทวาประมุขจร
รุ่งดับหกชนแฉว

เชิญทวยราษฎร์

นิคิต้า
ประทับที่ แทนเอย
บาทพร้อมอัญชด์

ทรงครด

สว่างเศว้า
พิเณ เตยฉนา
ดูห้องทองปทม

นภา

รเวกเร้า

ตรงเสด็จ แด้วเอย
พรงพร้อมพนักงาน

พจนมาน

โชคไช้

อภิเศก สองแษ
ปดอคร้ายร่าค

ภูธร

ครวจแฉว

จันทรจก ครเอย

ฤกษ์นพदनถวย

ทรงดับโหรให้ฤกษ์
ครตั้งตั้งสุรเสน
เวรเว้งจัดปรางค์ศรี
อำมาตยบริบตั้งคดีย

แต่งปรางค์พรหมตาตพัน
สุจหนักับแดทอง
สุจวรรณรัตนจักกอง
เสด็จครนิตรเจตชน

เบญจครรรโภทททอง
เทียนปทีปตั้งขจรด
ขรรมการบริบประนค
แสดงกิจจิวาห์ให้

ขรรมการค่านับแด
ตุตุชามันคั้น
สุความิตรวดีชูอนันค
เผด็จเสร์ฐตาบค้แสด

เทวณัททราชมชนกไท
จักเครื่องทรงเรวดคตา
พร้อมเทพดุมถิตา
ทชรฐชนกท้าว

จันทร์ศรี
ใหญ่น้อย
ไต่ภิกต ผ่องแฮ
จัดพร้อมเกณท์การ

ปรุอง
นากน
เป็นแทน สรงนา
แฉนแกวบายศรี

สุธารศ
เสร์จไซ
อวราช ชฎิตแฮ
กอบด้วยมงคล

จรวัด
พรตแกดัว
คณะนค ดีทักษ์แฮ
ดูชนปรางค์สถาน

ท้าวจิวา หอย
เค็ดอนด้าว
ทรงประทับ แทนขอ
นบน้อมอภิวันท

พระจอมเมรุมาศ^๕ทรง
นำ^๕กรวด^๕ดา
ตรงชด^๕คณา
คฤ^๕รียน^๕จน^๕ทร^๕ย^๕ย^๕

จวบ^๕ฤ^๕ษ^๕เท^๕ว^๕รา^๕ช^๕เจ้า
นำ^๕พระ^๕ก^๕ฤ^๕ษ^๕ณ^๕ร^๕ก^๕ษ^๕
ต^๕ิจ^๕ศ^๕ร^๕า^๕นา^๕ฏ^๕นำ^๕ต^๕ัก^๕
ต^๕อง^๕ร^๕ว^๕ม^๕เส^๕ว^๕ต^๕ร^๕ณ^๕ค^๕ร^๕แ^๕ก^๕ว

ทวย^๕เท^๕พ^๕ย^๕ไป^๕ร^๕ย^๕ท^๕ิ^๕พ^๕ย^๕พ^๕ัง^๕
ไ^๕ต^๕ฤ^๕ก^๕ษ^๕โ^๕ห^๕ร^๕จ^๕ุ^๕ต^๕เ^๕ย^๕น
โก^๕ษ^๕ย^๕ส^๕ง^๕แ^๕ว^๕น^๕เว^๕ย^๕น
ร^๕บ^๕า^๕ย^๕โ^๕บ^๕ก^๕ร^๕มา^๕ค^๕อง

เท^๕ว^๕า^๕ดา^๕บ^๕ศ^๕พ^๕ร^๕อ^๕ม^๕
ร^๕ิน^๕อ^๕ท^๕ก^๕ส^๕ง^๕ช^๕ก^๕ร^๕ค^๕ต^๕ร^๕ง^๕
อ^๕ว^๕ย^๕พ^๕ร^๕พ^๕ิ^๕ฒ^๕น^๕ม^๕ง^๕
ค^๕าง^๕ร^๕บ^๕ดา^๕ท^๕า^๕ว^๕ค^๕แ^๕ก^๕ว

ต^๕ร^๕ร^๕พ^๕เส^๕ร^๕จ^๕ศ^๕ุ^๕ภ^๕ิก^๕ก^๕เ^๕ก^๕^๕
ต^๕อง^๕ก^๕ร^๕ษ^๕ต^๕ร^๕ิ^๕ย^๕เป^๕ร^๕ม^๕ป^๕ร^๕า
น^๕ำ^๕อง^๕ค^๕พ^๕ระ^๕ก^๕ิ^๕ร^๕า
เส^๕ค^๕จ^๕ุ^๕ป^๕ร^๕า^๕ธ^๕า^๕ท^๕แ^๕ก^๕ว

นาง^๕ด^๕ุ^๕ชา^๕ ต^๕า^๕เ^๕ย^๕
ค^๕ว^๕น^๕ค^๕ต^๕ย^๕
เส^๕ร^๕จ^๕ป^๕ระ^๕ค^๕ิ^๕บ^๕ เ^๕ว^๕เ^๕อง^๕น^๕อ^๕
ห^๕ย^๕ค^๕ห^๕ตา^๕แ^๕ค^๕ม^๕ค^๕ิ^๕ร

จ^๕อม^๕ม^๕ช^๕ ฉ^๕า^๕น^๕า
ร^๕ิ^๕บ^๕แ^๕ค^๕แ^๕ว^๕
ษ^๕ม^๕ต^๕ู^๕ เ^๕ท^๕น^๕เ^๕ย^๕
เ^๕ก^๕ย^๕ว^๕ด^๕ว^๕ย^๕ก^๕าร^๕แ^๕ค^๕ิ^๕ม

บ^๕ษ^๕ป^๕เ^๕ย^๕ร^๕ ต^๕า^๕ษ^๕แ^๕
ต^๕น^๕ช^๕อง^๕
เส^๕ร^๕จ^๕ค^๕ิ^๕บ^๕ เ^๕ล^๕ง^๕น^๕า
ก^๕ร^๕ษ^๕ต^๕ร^๕ิ^๕ย^๕แ^๕ค^๕เ^๕จ^๕เ^๕ม^๕จ^๕ัน^๕ท^๕น

พ^๕ฤ^๕ค^๕ิ^๕พ^๕ง^๕ษ^๕ พ^๕ร^๕า^๕ห^๕ม^๕ณ^๕า
โ^๕ส^๕ค^๕แ^๕ค^๕ว^๕
ค^๕ต^๕เส^๕ร^๕จ^๕ ก^๕ิ^๕จ^๕เ^๕ย^๕
เ^๕ค^๕ต^๕อ^๕น^๕ค^๕ต^๕ย^๕ย^๕ง^๕ต^๕ถ^๕าน

ก^๕าร^๕ว^๕ิ^๕ว^๕า^๕ห^๕
โ^๕ม^๕ช^๕แ^๕ค^๕ว^๕
ว^๕ร^๕ต^๕ก^๕ษ^๕ ต^๕ม^๕เ^๕ย^๕
ม^๕อ^๕บ^๕ใ^๕ห^๕ต^๕ม^๕ค^๕ต^๕ม^๕าน

ทชรวรฐัรบเศตจตุท้าว
เศวจขงการพิพฒน
ชอตาพระจักรวรรค
จรวนคณนเเวศบั้ง

ท้าวชนกจนวนจรตอง
ออกโษษฐัมชรวทรวง
ให้หาตกษม้องค
เถาแกรวบตั้งคตอย

ตองเศตจตุตถาคเฝ้า
ปลตบวราชชคาคตมว
พระเมยพจนตอน
ปฏินคตราเมศเจ้า

ต้วตาวตาดพร้อง
จักรวรรคตวคณนคณ
ตวตปลตบมประโตมชวณญ
นางค้อยคตายววยตอน

ท้าวชนกจักรวรรคตว
ตวตปลากองคบั้งอร
ทชรวรฐัราชภทว
จงตั้งเศตจกาทให้

จักรวรรค
ศุภพร้อง
กบพระตก ชมน้า
ปกค้วมคุงเกษม

ตามประตงค
เศวจถ้อย
วคศณ มาเศ
แทบไท้ทุดเชณ

ภทว ชนกนา
เศตมเศรว้า
ศุภกัจ กระจษตวทยเศ
ชย้าให้กระมตหมอง

ร้าวพรรณ ต่างนา
จคตว
เนตวชย้า โศกแม่
ออนเออนทุดตา

อาวร ยิงเอย
แต่ไท้
เศตจกตบ ปรางคเศ
แตงตงเตรยมพต

เสวกรับตั้งเจ้า
มาจัดพดของอุมม์

ตำรแต่ละรถทรงบงษ
อีกพอกพดท่านท้าว

ทชรฐิจากนทรเียง
ชวนแปลกกระษัตริย์ตั้ง
ด้อยดสรวมเคืองทิพยทรง
คางยาครชนรตแก้ว

แต่สดอนงอนรกรวด
ทุกรถเทียมคองค์
บังด้ริยเคืองตั้งรหิง
คัมภแซแควตั้งขมิ้อง

จอมอยุท ขยาเอย
เอ็กดาว

บกเพริศ เพรวานา
ชนกไท้ประทานนาง

ยรรยง ยาครไธ

เดรัจแผ้ว

ประคัม พรอมนา
ครดีให้โคตพหต

ทิวรง ไส่จแฮ

ร่านร้อง

แหนแท้ จวเอย

ด้นนกงไฟรพนม

ห้องที่ ๑๖

ขุนทอ้งสอคนเก่า แต่ง

เอกองค์ท้าวเจ้า

รบพยุหพหุด

ผดงคดกรรตบบน

เสี้ยมรถเสี้ยมคชพิน

นกกกระเตนรังเคิบไต

คาดเหตุคดตักถน

ผินถาถาบโถมตี

บินผาดผินผายฮ้อน

พระเห็นพิทศร้าว

หลุดกกระเตนคชง

เสี้ยมทรวงพระตักถง

ครตักเรียกโหรมาแดง

โหรราบั้งตั้งน้อม

ตอบบพิไชยสงคราม

หลุดเหตุพิทศตาม

แต่พระเกษรคชกับฮ้อง

ท้าวทรวามถกถอย

ทรวงพระตรวอดชอนต่าย

พดวงตั้งพยุหผาย

เสี้ยมทศโยชปม

จอมพด

โศครน

บดเมฆ มัวเฮ้

ภพคาวดินไหว

ปลถ

เร้ารอน

ชงรถ ไชยแฮ

ผ่านซ้ายครโดยขวา

พรางทรง คริไชย

ถาบแคตถ

ไสยเหตุ ไฉนขอ

เด้าแจ่งประจักษ์ถาม

นั้บยาม

เควระหคอง

ตางศัก มีนา

บัตเดียนเค็กไคษย

ท้านาย

ต้วาคยม

ผนรบ จรแฮ

บามบหนดถาย

รามสูรอรุณราย
ถวิตจักประภาษคิง
ทรงเครื่องทพยเดรัจทรง
เหาะรบตบ้ำเข้า

ขมต์คัวจักบาทห้อย
ย็นต้นนพตคตา

มารจรจวบพตา
จอมทัพนามไคพน

ฝ่ายทหารกองหน้าได้
ยดยกษยณก่ายา
ทกตาทถาวคอบต่า
ไปยกศึตปภิกเศกเบอง

พระยายกษพโรชเคน
อุเหมมงบขาม
เราคือพระกาตตาม
กระทบบบาทมาคตมต่าง

ถงรทเห็นราชทง
ขุนราพคัยพยง
เหวยมนุชย์โยทง
พานาฏผาดผ่านหน้า

เวิงทง

คัมเศร่า

ชวานเพชร ศัรเศ
เขตรแคว่นมิตตา

เหวดผา

ครนครน

กรราพ ถามเฮย
มนุชย์น้อยนครไทน

ตคัมค้ำ ถามแฮ

ชยบเยอง

แดงราช รามเฮย
บาทได้พระนางคตา

ชบกราม

แข่งอ่าง

คตชพ แตนนา

ได้ร่นพตคตุย

ตององค

ชยาดฟ้า

นามเช่น เราชา

จักถ่างชิงตมร

ทรงตั้งขึงรภาพก้อ

ครดิ้วามารออย่าหมาย

เราคือพระนารายณ์

มาปราบอสูรเดียนหลดา

รามสูรตีกับเกรียว

เทพประชนเรายัง

แกว่งขวานเพชรผาดฉิ่ง

เป็นอสูรปลาดาบเป็รียง

ตั้งนางกระษัตริยดา

ตั้งมนนาฏอักษกพดเพียง

ทชรรัฐประคองเคียง

ว่าลูกเรามาด้วย

จักรกฤษณกถาวปดอบห้าม

นชออย่าเกรงไฟรี

เรียมจักประหารช

พดางตนพาดจันทแผว

ขุนราพยดตำครแก้

พิโรชเพียงเพดิงกาด

จับครพาดสายทยาน

ศรัวของเวียนรตปม

เกินกาย

มุงท่า

องคิฉะ ตารแฮ

ชาครายแรงคนอง

เกริกกิง หรรเฮย

จับเชวียง

แผดเดช มัดแฮ

เป็รองครนคาร์น

หวดเตียง

พางม้วย

ปดอบนาฏ ตำมเฮย

เดชดาฤทธมาร

ดักษม์

ราพแกดว

วาเทตย์ เองแม่

ผองแจ็อสูร

เดชมาร

จับ

แผดเดชอบ ไปเฮย

บีตไว้ในวง

พระเหน็ดปัดสูรร้าย
ทรงจับอักษณวาค

แมตงเป็นจักรเพชรณากา
โดยฤทธิมหิทธิห้าว

ขุนราพิโรชเขวียง
ได้จักรพระอดคาร

ราเมศร์พระเหนหาญ
พลายวาคพระแมตงมถ่าง

อสูรเดี่ยฮาวุรร้าย
ดวงเนตรดุจเพลิงกรวด
แมตงตั้งหนาทแทบทิศ
ทตงจับงอนรตเถยว

นารายนตงรบด้วย
คนต่อคนต่างหาญ
ต่างรุกต่างรบราญ
ยักษพาดทรงศรนำว

ราพรำก่าตตตทาน
เหตอบเนตรจวบตกร
ทรงตั้งขจักรศราศร
ทราบถวนารายนแต้ว

รอบราช รทเอย
หนวงนำว
กำจัต ศรแย
ทักไดตงประตงค

ชวานราญ รบเฮย
ตอคว่าง
ฮักเซยว ชาญแย
แหตถตงนฤทธชวาน

แรงพยศ
กราคเกรยว
ทศตม แหตถฮ่า
ถากง่างถากงแปตง

ขุนมาร
ตอห้าว
เวองเคช
หวตคตองมารกระเดนม

ฤทธิรอน
ก่องแก้ว
ดรุคัก ดาแย
ราฟงฮฮอปราณ

พระเมษพจนาคถแจ่ง
เราก็จปราบแต่พาด
ข่งท่านฮักหักหาญ
จงพิทักษ์โลกหด้า

กมภินทรบัสัจแจ่ง
คือประตัทศศครคร
ไยกาคิมฮวด
ข้าบาทถวายคึดป๋ไฉ

พระรบัศรวราพน้อม
เหาะรวบตบอาพร
พระโยนพระแสงศร
เกยรตเกรกเทพบนนอ

แปดกระษัตริย์ฮอกทง
อามาตยแดพดขันธ์
ชมเกยรตจิกกรฤษณมหันต์
ทชรรัฐตั้งพดคตฮอย

ถึงเกยกระษัตริย์เกา
เดตจตุปรางค์ศรียกาญจน์
ทชรรัฐพระวราชทาน
เดตจตุนิสาแจ่ง

ขุนมาร
เผ่ากถ้า
เหนโทษ คนแฮ
ฮอยด้วยสตัยขรรคม
ฮัญชัต ทุตเฮย
เมฆไค
ตกฮอย ข้านา
แทบไคบทมมาตย์

นบจร
เรอฮวย
ฝากพิ รุณแฮ
ด้นนอฮอยไช

ก้านัน นางเฮย
กถ้าวถอย
เหนประจักษ์ เนตรนา
เคดฮอนเข้าฮอยททยา
เบกบาน กมตเฮย
ก้องแก้ว
ดัมบตี พรหมเฮย
รราชเจ้าจักรเขมม

พระคำหรัสตั้งให้	ราชบุตร
พระพรตพระสัครุฑ	กตบัตวา
ตั้งรับตั้งแต่ต้นสุด	โถ้วมนัก
ตามเจดกระษัตริย์ท้าว	เจ็ดจันทรทวง
พดวงตั้งให้เคตตอนคตอย	คตยาพดว กรเฮย
มารภคชพดคตา	ให้ตั้งท้าน
จากกรวงขยทชยา	ตพนัก พนมเฮ
ตั้งตั้งคตคนแตกมาน	แผ่นเคาเตดตหน
แรมวอนพยุแควน	ครรวไถย
ถบถนถงกรุงไถย	เกษยง
รถเรยบเทยบเกยไซย	ชวนอน ชาเฮย
จากกรอกตตถางกง	เจ็ดจันตคตยตั้งถาน

ห้องที่ ๑๐ - ๑๑

ขุนโอวาทกรกิจ แต่ง

ทรพเนาถนถา	ตุ้รกายุจัน
ปวงเทพยธภิบาล	ปกบ้อง
เจริญไวยบ่มเบ็ดยวหาญ	หญุโทด
จรจากคุดหาห้อง	ฮักหาญคนอง
ว้ดรอยเห็นเท่าท้าว	บคฺรงค
ด้มจิศรทจาง	นุกไ้
จักเปนดัตฺรปลง	ฮพพอ คนนา
ตริเด็รจแฝงคนไ้	ร่มไม้ริมธาร
ฝ่ายทรพาเผือกผู้	ไ้ถกณ
กรนพระดฺรียน	เยยมฟ้า
พาพวกรบรพารคต	แดนถน ธารนา
ต่างเดาะเดาะเดมหญา	แดวเวงแองบั้ง
มหิงษมหททหิเยม	ใจหาญ
เห็นพอไ้สนทยาน	จากซ่ม
วาหอยกระบือพาด	ทจิศ
มแต่มวโมหักถ่ม	ราครายฤษยา
หวงเมยฆาบคฺรมวย	มากหลาย
ไม้คิดเกรงอบาย	บาปบ่าง
เราเปนมคฺรดับด้าย	โ้ดหิด ท่านนา
เจบจิศรจักหมายมด้าง	ฮพให้คบัสนุญ

ทรพาพิโรธ^๒ธอง
 มั่ง^๓ม^๓ครบ^๓คว^๓ร^๓บ^๓ง
 มั่ง^๓ร^๓บ^๓จ^๓ก^๓ม^๓ร^๓น^๓ง
 เพ^๓ร^๓า^๓ะ^๓ป^๓ร^๓มา^๓ท^๓ค^๓ม^๓ผู้
 ทร^๓พ^๓แ^๓ศ^๓พ^๓จ^๓น^๓ไ^๓ค^๓
 ค^๓ว^๓ท^๓า^๓น^๓ฝ^๓ค^๓ท^๓าง^๓ร^๓ร^๓ม^๓
 ป^๓อง^๓เท^๓พ^๓ไ^๓บ^๓อ^๓บ^๓ถ^๓ม^๓ภ^๓
 ถ^๓ง^๓ค^๓ร^๓า^๓ระ^๓ห^๓ค^๓ร^๓า^๓ว^๓จ^๓ก^๓ไ^๓ช^๓น^๓
 ทร^๓พ^๓า^๓ย^๓น^๓ย^๓ง^๓ค^๓แ^๓น^๓
 ไ^๓น^๓เ^๓น^๓ท^๓ด^๓ว^๓ง^๓ถ^๓น^๓
 ทร^๓พ^๓ย^๓อ^๓ค^๓ว^๓ย^๓น^๓
 ค^๓ว^๓ค^๓อ^๓ค^๓ว^๓ต^๓าง^๓ถ^๓่า
 ก^๓า^๓ษ^๓ร^๓ด^๓อ^๓ง^๓เ^๓ย^๓ว^๓ด^๓ผู้
 ห^๓า^๓ญ^๓ค^๓อ^๓ห^๓า^๓ญ^๓ช^๓ง^๓ช^๓น^๓
 ต^๓าง^๓ค^๓ด^๓อ^๓ง^๓ต^๓าง^๓ค^๓แ^๓ด^๓ว^๓ย^๓ด^๓
 เ^๓ย^๓ง^๓ค^๓ุ^๓จ^๓ด^๓ม^๓พ^๓ย^๓อ^๓
 ทร^๓พ^๓า^๓เ^๓ย^๓ท^๓า^๓ท^๓ง^๓
 ถ^๓อ^๓ย^๓เ^๓ย^๓ง^๓เ^๓ย^๓ง^๓อ^๓น^๓ท^๓ร^๓ย^๓
 ก^๓ร^๓บ^๓อ^๓ม^๓ค^๓ร^๓ร^๓ก^๓ร^๓า^๓
 ค^๓ย^๓ก^๓เ^๓ย^๓ว^๓ช^๓ย^๓ช^๓า

เ^๓ย^๓ง^๓ด^๓ง^๓
 อ^๓า^๓จ^๓ผู้
 พ^๓ิน^๓าศ^๓ เ^๓อ^๓ง^๓นา
 พ^๓อ^๓ไ^๓ค^๓ม^๓ค^๓ุ^๓ณ^๓
 ค^๓อ^๓บ^๓ค^๓า
 ก^๓อ^๓น^๓โ^๓พ^๓น^๓
 พ^๓ิ^๓ท^๓ก^๓ษ^๓ เ^๓ร^๓อ^๓นา
 ช^๓พ^๓ม^๓ว^๓ย^๓อ^๓า^๓ด^๓ัญ^๓
 ห^๓น^๓ห^๓ัน^๓
 ช^๓ว^๓ค^๓ค^๓ว^๓า
 ย^๓น^๓ร^๓บ^๓ ร^๓บ^๓พ^๓อ^๓
 ค^๓อ^๓ไ^๓ค^๓ก^๓ต^๓าง^๓ป^๓เ^๓ด^๓ง^๓
 ช^๓ด^๓ฉ^๓น^๓
 เ^๓ย^๓ย^๓ว^๓ร^๓
 เ^๓ด^๓ม^๓อ^๓จ^๓ก^๓ร^๓ ห^๓ม^๓น^๓นา
 ท^๓อ^๓ท^๓ง^๓อ^๓า^๓ร^๓ญ^๓
 เ^๓ย^๓ย^๓ท^๓
 พ^๓ล^๓า^๓ค^๓ช^๓ว^๓า
 ไ^๓ว^๓อ^๓ง^๓
 ช^๓พ^๓ด^๓น^๓ค^๓ม^๓ี^๓ด^๓ัญ^๓

เสด็จศกนทชยมยม

บานเบิกกระมดมา

ถ้าพองแผ่นไผ่มา

ดัดพวกบริวารแล้ว

ตรวดจบกดินเคด้า

โดยเสด็จศกนทชยม

ร้ายเร็วรวมรักสม

แควไขว่ไต่ชีวิตคว่า

มันเทงเรงร่าร่า

จรจากพวกบริวาร

ถ้าพองคนองหาญ

โทนเที่ยวทุกแดนด้าว

ดูเขตรถิ่นท่านไท

แกดงเดี่ยวหักพฤษษา

โดยจิตรฤฤษษา

กำเรบฤทธิ์คาร์นร้อง

เหวย ๆ เทพทวง

เรื่องเดชศักดิ์อัน

อย่าหุดมอย่าหัดกมัน

จงเร่งเรวอย่าช้า

ปรีดา

ศุกแผ้ว

ยังหม่อมหิงษ์เฮย

ดัดเดยวเดยโตม

คตังชม

ราวคด้า

ตั้งวาศ

พุ่มไม้ไพรพง

ตำราญ

แผ่นก้าว

เหิมฮักใจเฮย

อดออย่างฤทธิ์ไกร

เทวา

ถนบกอง

อยากยำยี่เฮย

เรียกไทเทวญ

ไพรธันท์

จากด้า

ภักครช่อนเฮยเฮย

ต่อดีคุดอง

ปางองค์เทเวศรเจ้า
 สดับพจนทรวพาด
 มั่นมหิงษดิรฉาน
 เราไม่ควรรบร่า
 จกเด็อมเด็ยเดชดวย
 ถังมาตรรบเรวคอง
 เกรงเทพยทวเดนตง
 จ้างคจำเงตให้
 คริถวดครัดคอบถอย
 เราไม่อาจราว
 ดิงขรเทอบครม
 มีใครรบใครรู้
 พังพจนเทเวศรเฮอ
 ยอมยอบชยาคฤทธิ
 ปรีเปรมกรรมคคิต
 จรจากพนัดันท์แต่รัง
 ตำพองโผนโตดเดยว
 พบตัดอเด็ยวชนเบ็ง
 เฉยฉนฉวคองตะเตง
 เริงรบครรไโดยถ

หิมวานค
 พุดท้าว
 ซาคตา หนกนอ
 กบดวยกาษร
 วรรณรงค์
 ชำได้
 จกคิ เคยพนา
 ชพชยามหงษพาด
 ทรว
 รบตั้ง
 เดชขยง นกพอ
 เริงเมอรรนรงค์
 เขาจคร
 บแยง
 กำเรบ เริงเฮย
 เด็ยวช่ายชวคิตชวา
 ดองเชิง
 บนน
 ตตทง ทางนา
 ตาค้เขาเชครพนม

ดูเบญจบรรพตอ้าง
 แคเทพยชงส์ถิตย
 งคักอนต์ธาวิต
 ชาเดี่ยวฉวีพรหม

แต่แวผยพจนผรุศเรา
 ท่านก็ใหญ่ในภาพ
 ภาเคชชจรจบ
 อย่านงอย่าเนิ่นช้า

ฝ่ายฝั่งเทเวศร์เจ้า
 ดับพจนทรพพา
 จงมีมธุรวา
 เราหมคทงพวกพอง

ผิวท่านใครร่วมสู้
 มีเทพยหนงส์ถิตย
 ภาเคชทวททศ
 เชิญท่านชวนเชอโน้น

ดดับถ้อยเทเวศร์แถว
 ดูเขตรฝั่งมหา
 โจนตงเด่นชลา
 ขวดทกวงดวงคว้าง

อวดฤทธิ์ ตนเฮย
 ถิ่นน
 ดองดับ เต้นงนา
 หักถัมแหดกกระจาย

ชวนรบ
 แผ่นหัด้า
 รอมจักร วาพแยะ
 ค้อโตฤทธิ์ไกร

จอมผา
 ตะพร้อง
 จาคอบ ไปเฮย
 รบแพพาดมหิงษ

ดองฤทธิ์
 ส่มทโพ้น
 เปนใหญ่ ยิ่งเฮย
 ทชจร

เรอมา
 ส่มทกว้าง
 ดดอกถน ทเตเฮย
 ผงพนเพียงทถาย

ว่าเหยยเทพยต์ถคยทง	นท
ฎาเดชคักตาม	ยงผู้
คจเวาชอทรพ	จกค้อ ท่านนา
เวงเร่งออกรบผู้	จกรฎทิมหิงษ์
เทเวศร์เขอนพจนโต	คอบอด้ถ
เวาเมตคாதรรพด้ถ	ทวหนา
คจเวอถ้อยธาหค้	หาญยัก นกนอ
คจวจักชอบคณชา	คจวอนคู้ชเกษม
กถบคคทรยศย์อน	คำไซ
อวดเก่งกากรชงไชย	ยงผู้
ชยากรบเร่งเรวไม	ไกรดาศ นนนา
จจจกไตรบผู้	คคคจยพระศู้ถ

ทรพต์คบัถย

โจนจากฝั่งสมุทร

ผู้พิชิตราช

หมายจักรคคคคคกลาง

บริบรคคคคคคค

โดยจักรเปรมปรัด

ดองเชิงเดี่ยวคคคคค

ดูถิ่นไกรดาศคคค

เงยภักคคคคคคค

ทรงลักษณะนามวิไล

องคคคคคคคคคคค

นายอดบรคคคคคค

จงมอจนะเขอน

คคคคคคคคคค

ภคคคคคคคคคคค

เวรมหิงษคคคคคคค

ปางไทยเทเวศคคค

ยนิอรรถวจนะอัน

จงเผยพจนเทพยบัญญัติ

เหม่ ๆ มงนทา

เทวบุตร

มุนคคค

เวจรบ มาแฮ

คคคคคคคค

คค

ผองแผ้ว

หุดคคค คคคคค

อยคคคคคคคค

จอมคคค

เคคคคค

เวจรงคค คคคคค

เพรคคคคคคคคคค

คคคคคคคค

เคคคคค

คคคคคคค คคคคค

อยคคคคคคคคค

จอมคคคคคค

อยคคคค

ชาคคคค

คคคคคคคคคคค

เฉยชยกยค้เขยงอ้าง

ทุคถอยทรพพาด

หยามหยาบหยิงทยาน

ย่นชงกแห่งนชเงอ

เหวย ๆ มิ่งไปรู้

ชวดฤทธิจักรเมามวิ

บิคุเรศ้เหตุเกิดหิว

บาทเท่าบิตาตุ้ม

กเป็นทพงทง

ทว้เทพยประจักษจบ

แมก้ออกกรุกรบ

โตกจักส์รวดแต่แต่ร้าง

แม่เองหวงชวดอ้าง

กจกับกอมรรคา

ไปด้ชัคชินธา

จอมกระบิบทรมหิศร์ห้า

เขาเป็นโอรสท้าวด

ปรากฏนามพาด

แม่มิ่งจะราว

จงพ่ายฤทธิธียาธา

ชวดหาญ

พดเพอ

จกยทช กุฎา

ย่นหนาทาทาย

ด้กตว

โม้หักตุ้ม

ห่อนคิด คุณแ่

เสยวสันตัญจนม

ไตรภพ

อัยแจ้ง

รณยทช ยงนา

เขาะเขยโยไฟ

คักคา เดชเฮย

เขตรดาว

นราช นามฤา

ฤทธิธากาขจร

โกษย์

เดอหงตา

วรเดช เขาฤา

ชัพมวดยคับตัญ

ไปเกิดเป็นบุตรท้าว
 เรื่องฤทธิขอสร้อยยอน
 นามมิ่งขอมงคร
 แมย์ทชพระกฤษณเจ้า
 ทรพินนถอยทาน
 เขมฮักโดยโมหันช
 พระดำปคิดสำคัญ
 เบ่งภักครสูบาแดรัง
 ทรพตลาค์เต้า
 พบประดังโคชวาง
 ชำมโชคศิขรทาง
 พฤกษไใหญ่เกาะกณ
 ตั้งเตียงอุโฆษก้อง
 เขาขวิดเทอถบทยาน
 วัชรุดคจตมพาน
 บาดันนถนทง
 คณาตัตตวตคหตกล้อน
 ตำรแรมตมฤคเมียง
 ฝูงพิหคคกใจเพียง
 ต่างตนบนไขวไขว

แทศยช
 สยบเกล้า
 กรรรณณภาจ เก่งเฮย
 ชพสันศรมตายุ
 ดำปสำรวค
 ห่อนแจ่ง
 พระชยาด ตนนา
 เดียวไม้ประไดยตายุ
 คามรวาง เขาเฮย
 ขวิดสับน
 ตตทึง เทินนา
 กตหนาขวิดระเนน
 ไพรดำณท
 ห่อนขง
 ภมฝืน พังเฮ
 ตศวรายชจายหัน
 ตั้งตเตียง
 พุ่มไม้
 พิพนาศ
 เกิดชนกคุ้มเวहन

ทรพเสี้ยวลมตุก
 ดิงเจบจับตำตรา
 แทงถกทวถายา
 ดิงยงขบเขยวรง

ทหาวดิงจ้องนำไม้
 ถุกทวถายมหิงษ์
 นายหมวดคบอกเหตาดิง
 ดิงไฟรพร้อมกันส์

ดางดิงแดนโตดเดยว
 ถุกกระบอเซหั้น
 กบดากกระบอดถัน
 กบคกกระบอเวา

ดวาทกหั้นทงทุม
 กระบอโตกบถดา
 ถุกทตงโตดถวา
 ไม้คกจากม็อกม

ถอนมอวอรพร้อม
 กระบอชวดคกบพัน
 โตดตดิงแดนถัน
 อวอรหดุมอทง

โตดถดา
 วุชถตง
 หอกย เย็นแฮ
 เคียดเค้นค้อไฟ

รตมยง
 หอนม
 ทหาวเร้ง เรวเซย
 ยุทธแยงยงกระบือ

ทถวงพัน
 หอนเซา
 กบหดบ กระบือแฮ
 รมดีเสยงระเบง

ถุกกา ชรแฮ
 พดาดตม
 จิตรทวน หวดแฮ
 เกบไม้ตามอง

เพรียงกัน
 ฟาดถตง
 หดกหดบ กัณหา
 วงแตกถวถาย

ต่างคนต่างข้อยอ
 มหิงษนทรวงกำดัง
 อาวุธไม่เข้าหน้
 มาควรรบเราคงแพ

ต่างเหล่าปืนบ้ายชน
 แอบยิงซ่อนนกายา
 ต่างคนต่างแตกมา
 ดมดุกคตงานบ้วนเขียน
 ทรพยตบตง
 แดกพ่ายพาพดต
 ยิงพิโรชพวกไพร
 จนกระทั่งทหารเข้า

ถอยหลัง
 เด็ดเท้า
 เห็นวงกาจ ฤทธิรจนา
 นักแถวหุดกหน

พฤษษา
 มคเมษน
 ชุกซ่อน ต่กนร้เฮย
 บ้วยปมปางตาย
 ต่จนค้
 ลาค้เต่า
 เรอรับ ตามเฮย
 สู่ทองทางถนน

หนังสือ ๑๒-๑๓

หมื่นนิพนธ์ไพเราะ แต่ง

ทรพทรเพศกราว	กระต จิตรแจ
หมกมุ่นโมหิม	มากร้าย
ย่นซงกเบงวถ	แกล้งอง
เดินคว่นเคาะเยาะย้าย	ย่างเข้าทางเวียง
ดูทวาระศลองบ้อม	ปรากฏ
กรุงชดชนโอฬาร	รันแสง
เหิมกระหิมชกทยาน	ขยง หนกนอ
คกประดองเชิงแถว	ขยุดยงย่นซง
ดึงแถวหวาดคว่นว้า	ขวัญหาย
เฉกพระกาดชดิกาย	อกเคน
ตางดึงตกหลาดนหาดาย	พาแดน หนนอ
กราวเกรกกันแอมเร็น	ดูจพนถนนพัง
มิงษยนคืบทอช	อิงอด
โตดโตทดวงชน	กระชน
ปดงกบดบด้น	เซงแซ
หตบหตถกกายคน	มุดคนเพงแสง
กาษรยดเดยงว้า	ชุดมุน
กำเรยฤทชทารุณ	หยาบช้า
มีเดยกตั้งโตมดุน	ผด้นชวด คบงแฮ
โดยจิครมททชกถ่า	กถนแกถวมจญผลาญ

ติมแถวเวอนแควรวาน
 ขวิดหักพังเม็ดเป็ง
 มอญส่ววงกระเจิง
 กุนเกาะจูงหลานถ
 กระบอบขวิดเวือกรวด
 รรทศนขวงเกาะกะ
 ด้กักขวิดไปถดตะ
 เต้ารุ่งบักหักงับัน
 ภาษรรอกอาจราย
 ขวิดกักตั้งเค็ดดา
 ประกายวบวับมา
 ตกเดี่ยวมหลดาบถน
 ผงคดกกระหลบพุ่ง
 เนกฐุมาหมอกอาย
 มิเดอกตั้งไคหมาย
 ขวิดทวารจิงซุ่ม
 บดกระบอบเบงพอง
 คาคินกระวายน
 อธิกเกรกขราดถ
 ติงเตยงหลกหลบหนา

พระเพ็ง
 ปันป
 กระเจิน จรแฮ
 เถดตพนแฝกผล
 ระตะ คาชเฮย
 กตกน
 แหกถู่ ดงแฮ
 บัดตมถาดถาย
 มฤษยา
 แหกถพน
 ปแผ่น แตกแฮ
 ดนกองเมทน
 กระจาย ฟุเฮย
 อับคถ่ม
 หมุนเดี่ยว
 หักซอนระเนนเอน
 ดิงพหต
 วนัว
 ดิงอู โฆษแฮ
 หนเมยงนถกนชแฝง

มหิงษถันเข้านำ
โดยจิตรอหังการ
หมายจักรกรอนราญ
ตมหนักโตมหนักหาจ

พาดพานเรศเจ้า
เสด็จสู่ปราสาทนคร
สถิตยตั้งหาศันบุญชร
มพระกระมดแสง

ปวงอำมาตย์แน่นเฝ้า
ทรงเผด็จคคการ
ทรพทพุดพาด
เผยแพร่จนแข่งสวนยอน

เหวยมตรอมเรศเจ้า
คตลกเดอศชคชน
เขาภาจว่ากระบิรินทร์
ใครห่อนจักผจญอ้าง

เราถิมฤทธธา
ทรงมหิตชคักดา
ทวยทศเทพยสุธา
ชามเขตศทกคาว

พระदान
เกกกร้าว
พานเรศ
เบงบังคองหาญ

พานร
มุขแก้ว
ภักทรแจ่ม จรูญชัย
ผ่องด้วยพรวิสา

บทมาดย
ภิจรอน
พิศเบง
ยงทาหยาบหยาม

ธานี
เขตรกวาง
อภิเดช นันนอ
อาจเออมฤเตมอ

ภาชา
เดอองคาว
วิษชยาด เรานอ
ทวทงจกรพาว

แต่พระอัครเจ้า
มีอาจออกขังไซ
คณาพนัคนั้นใน
รบเหตุจกัมาค่าน

ปางพาดศดับถ้อย
ทรงชกพระชวรคธา
โกธเรกอกันมา
โจนจากปราสาทแก้ว

ทรพิจตรจของ
มุขเมงขุคยนยนิ
บุครอินทรอกตอกผัน
ซุนกระบือมถดท้อ

พาดกระโถดง้าง
ยื่นแผ่นองค์แข่งเพลา
กาชรวงใจยเซาฉน
กบพดตพदनเดยว

ต้องทนทรหดเหยม
ยังค้อยงขังแรง
อุคตุดุชวิตพันแทง
ต้องรับต้องรับดู

จอมไกร ดาศ์แฮ
ค้อค่าน
หิมเวศ์ ตถานนอ
แข่งด้วยฤทธิเอง

ผรุษา ษรแฮ
ดูรแกดัก
พอนพาด ทรงเฮย
กาจเขารณรงค

คอยผจญ
ชยบช้อ
ภักตรท้อ ยุทธแฮ
รับถาเรวถึง

งอนเขา
พลกเฮยว
ชิงตัตติ ดิงแฮ
เป็ถยนปดามจยุรณ

คำแหง
เชยว
ทนทวง ทั่นอ
ศลองค์ถ้ายจักรหมุน

ต้องขำนึกถึบข้าย
รบชดชิตพิณมา

ต้องยงยทชวรา
เพยรรบเพยรรุกเรา

บุตรอนทรคาริหุ
ฤทธิเรียวกาษรม
เกินทศภักทรอสูร
จักปราบใหม่หิงษแพ

จำกัถวงสูธา
ฉิวาเคชเกรียงไกร
คงเคบชดชิ่งไชย
เราจงตีปรยทชมถาง

ตรกเด็วจใสมนศพร้อง
ดุกอทรพม
เรายงยทชรวา
ใครพดาคใครพดาก้า

เวดาสนชเยศเดว
เองเร้งกถบตั้งสมรรค
กุกตั้งเอกอรรค
ปวงญาคบุตรหลานน้อง

คตบชวา
แต่เขา
นภาพ นกนอ
ร่วมไถ่ด้ายยันห์

ในปฤ ชาเฮย
มากแท้
สูรเคช
ยากด้วยกถางแปลง

อำไพ รัตนนอ
กระดาง
เชิงยทช
ชีพให้สมประสงค์

พาท
จิครกถ่า
ประจักษเคช กนนอ
เพดยงพดงพดนคาย

จำพัก
มิตรพ้อง
ตั้งมน้ำอ กุเอช
อนงทงทวยหาญ

ทิวากาตรุ่งเช้า
 ออกคอกฤทธิราญรอน
 จักดับเนตรปวงอมร
 ถึงหากผู้ชุกพักดา
 มหิงษาพุดเพิ่มพั่ง
 ด้ดับพจนพาดซัด
 หึ่งกตกรระบิรินทร์ผด
 ถ้าเรเบญชททงกดา
 เห็นชอบผดุนคอบถ้อย
 เราจักคอยตามม
 พดางรบเรงจรด
 เขวระดมเรศรไท้

จงจร คอยเฮย
 ด้
 ทดา
 มนุษย์นาค คุรุรนา
 กถบชอดอายุตัญญ
 พุ่มมณั้
 ด้
 ชนหนา
 พุดพ้อ ดวงเฮ
 ด้
 หอนยงครีตรอง
 ด้
 ทนท
 พจนไฉ
 ด้
 ธรรมเวศ์ คนเฮย
 ด้
 จิงทาวคนส์ถาน

พาดเถดองฮาคนแถว
ตั้งศักร์พอนุชา
พรงนพจกตา
เจดทิวาจักได

คอยผดนตเจายก
ไปทเนนรคนบร
ยดโตหิตศำคัญ
ไทดค่นมหิงษม้วย

ผอเถอดเถดวหตงไห
คยพดงมรณชนม
จงขบพวกพหตชน
บิตปากคหุหาหอง
ตั้งเสวเจเสดจเขาท
จนรุงแสงศุริยา
คคผชมต่นานฉา
ทรวงเครื่องทรวงขรวิกแกว

เตรจทยานตู่แหตงพน
บงมหิงษยนบด
ฉาเหวยกระบือคค
เรวเรงตามคเยอง

มวา จาเฮย
รวมไร
คอยทอ มหิงษเฮ
ถดบคาวคดศถาน

พดชนษ
พคด้วย
ไนที่ ขารนา
ออย่าไต่แหงฉงาย

ตั้งกต
เชนพรออง
ผาผนิต
ออย่าไห้ใครเห็น

นทรว
แมดแผ้ว
วิตุ คนชนอ
เสดจชนคคณานค

บรรพค
ไมเออง
คอยรบ เราฤ
ยาตรภาตุรกาญจน์

ทรมนค้ำหัว
 ผดุงแดนตามคติดัน
 ต้องเขาเดี่ยวพันถวณ
 กระทบกุมขรรคหา

ต้องรบรบขับเขยอ
 เจดทวารাত্র
 ต้องฤทธิเรียวราว
 ภาทาจอาจไหวรั

เหวยทรพอาจอ้าง
 ฤทเทพยไดอวยพลัง
 ภาษรคอบวาจ
 แมนบมมาเฮอ

ต้องเขาแหดมแกร่งกร้าว
 สามารถจักผจญผดายุ
 พาดเกรนพจมาน
 อ้ายมหิงษมรค์ค้าย

เขญูเทพยจรูตัว
 ไปด้วยศูขุรูรังคแมน
 ทวยเทพยไม่มีแคลน
 อ้ายมหิงษหยาบช้า

โมหันธ
 ตู้อ่า
 ใจต้อง
 หวดซ้ายแทงขวา

คตถกคต
 คอสู
 ฤทธิคือ ฤทธิแย
 เดศแสวงแดงถาม

โอหัง
 เพิ่มเกอ
 โดยทจ วิตแย
 อาจควยตนค

เกรียงหาญ
 อมิตรม้วย
 มอญเทพย รักษเฮย
 ห่อนรูกุนเชอ

ตักคยแดน ทานเทอญ
 แมกฟ้า
 คนังแน จริงนอ
 ชวแทมตายคุน

หกเทพยออกจากเมือง
 แด่คงฤทธิเพราพราย
 เฉพาะกระบมวงฉาย
 รเหจจากตั้งขรรธา
 พาดยดแยบยมน
 จับกระบืออหังการ
 ทรพศธราบาย
 กระบเทตขรรคแกว
 ทรพระดาวคน
 เทพยสถิตยผาอรญ
 ฮวยไชยปรบหัตถ์ฉันท
 เทพยพรุณคตคอง
 ปางศักรพกลนแกถว
 คอยเชษฐโดยใจภักดี
 ขวนองคตหถานรัก
 ออกจากขจรชนเฮา
 ถบถิงเนินถารคน
 พดบคำฝนคกจาม
 มีทราบภิจยดธาร
 คิดว่าจอมเมืองม้วย

ภายศววย
 แพร่ธา
 โฉมเฉอด ดอชเฮย
 ตูฟ้าพิมานเนา
 โฉนทยาน
 ฤทธิแกถว
 แกรพิบัติ ถอยเฮย
 พาดตองกาขร
 แดยน์ ม้วยนอ
 มพรอง
 ด้รวอดเกรอก กราวซ่า
 คกฟุ้งพมฝน
 สัทธิศักดี
 ผิดเคา
 กัมพวก พหดเฮย
 เขตรแคว้นอวัญ
 ด้รกาญจน
 เจิงหวย
 ทฤษติเตชิต เหวดแฮ
 มอຍหน้าอกอน

ศักรพิพิดาปรีช
ภวตระกองหุดานชวัญ
เสนาต่างจาบดัย
พตพวกพหตตะหอย

บุคตรวิโคกสังพอง
ศูเว่งชนเศดา
ถมปากช้องคุดา
ทำเสร์จยกพหตคน

ปางพาดทานไท้
ทรงตติเคียรกระบือคชน
ถึงทวาเรศสังชร
ตาดวราชกระเมตเร้า

จับเคียรควายคว่างด้วย
โคตโต่งในนอกพัง
รเหจรบตั้งถานวง
ครดีเหมอูปราชน้อง

กระทบบาททราตเกรยจ
บริภาษขบคักกัก
ตุดชาติทรตักษณ
ศักรพิพิวาคิจตรตั้ง

รำพรณ
เน่งนอย
คัมทเพรยก ไพรเฮย
รำให้โหยครวงญ

พตธวา
กตบกน
คามตั้ง เขษฐนอ
บ้ำคินตตเมื่อง

ฤทธรวณ
บ้ำเต้า
เหนมนิค ผานอ
เคียดเค้นคารน

กำตั้ง
พนศักอง
ตักคยแท่น ทองเฮย
เนองเนออาชรรม

โกรชนัก
ขูฟ่ง
หลากเผ่า พงษเฮ
กรายไท้ทุตต้นอง

เยยักจโดยตั้งเบอง
ขอพระบดินทรสุริย
พาดศับคำทล
รักพระชรรคเพชรเช่า

บุครอาทคยหลบหน้า
ออกนอกพระบุรี
กระเมตหม่นหมองทว
เชษฐบคิตยามไร่

เวรใดวิบากไอ้
มาบุกตงแดนผด
ผมนนศักดิ์เดยบค
อามตงเขานน

ว้ายบุครฤทธกร้าว
ออกจากกระบะเมาน
เดาะผดพฤษศระการ
พอจวบเจอะพระหน้า

ด้ครพแกงเง่าคน
กระบี่ตองรทคทาย
รังบีโคกตถกตมถว
ตุปากทลเช่า

บาทมุด
โปรตเกล้า
รพิโรช แรงแฮ
ไถ่น้องพันถวัน
หลกหน
ร่าให้
เทวดคร่า ครวญแฮ
บ่นรอกความหล้ง

อกต
เคยวคน
บันด
ตถคยเบองเฉนยรชาร

เกรียงหาญ
ไม้ช้า
เดมเดือก กินเฮ
นอบเกล้าทูลถาม
จนปตาย เด็จรแฮ
กั้นเคี้ยว
อภิวาท ตาเฮย
ตู้ห้องเจริญเฆน

พระยาพรหมมุนี
นางรัชฎาสุวณฺญ
ครองบุรุษโรมคัล
สมบัติสุวรรณคราว

จอมนารถกรรมแก้ไข
คิอทรพภาษร
คตคตบุตรชื่อนังกร
ต้มพจนพระคฤพร้อง
ที่ส่องเอารัดท้าว
ต้มเยค้แดงอาทคย
ตักตกายเนกเชษฐพิศ
ตองกระษัตริย์มดงไว้

ทศกรรัฐ
เนตรท้าว
ตนมหมัน นางเนอ
ตัพถมพร้อมพดพดนต์
อาวรณ์ เทวค้เฮย
ตู่ทอง
กรรัฐราพ ร้ายแฮ
ต่าบไว้ปางเพรง
ทรงฤทธิ
บครไท้
พิมพ์ดอ เดียวแด
เด่นเห็นคองกมด

ข้อที่ ๑๔ - ๑๕ - ๑๖

ขุนมหาสิทธิโวหาร แต่ง

ปางกระษัตริย์ดมยศท้าว	ทรรฐ
ครองอภัยททยาศ์	ยังไท
ราชบุตรนักรวมหมด	มดี องค์เอย
อำมาตยราชฎรไต้	ศุภตาเหตอเกษม
พระทรงตำริหัดด้วย	เอารัด
หวังจักเค้กสัมมคติ	มอบด้าว
พระดีตรุดพระพรต	ต้องพ นองนา
ควรแก้สมมิตท้าว	ท่านผู้ไยยกา
แต่ร้ามแดงกษณผู้	อนุชา
ควรยกอภัยททยา	มอบให้
คักรเราเจ้าชรา	หกหม่น ป็นอ
หวังฝากประยูรไต้	ตั้งเชอชคคยา
คริเดร์จออกเอนนราช	บริหาร ถามเอย
อำมาตยราชวงษวาร	พรังพร้อม
จักอภิเศกรามการ	ผิดชอบ ไฉนนา
ต่างกเห็นชอบน้อม	นอบเกล้าโดยทรง
ต้มเดจบรมบาทเมือง	บิตร
คริดีเรียกพระรามธอน	ตั้งชา
จักเค้กพอครองนคร	ตั้งราช ประยูรเฮย
จงพอมคุงกา	เซตรให้ภูถเกษม

รามศดับรบตั้งให้

ตรีว่าใครจักรอญ

โดยกิจพระบิทร

จึงบ่ทุดยกาย

พระชนกพึงบทรเฮอ

จึงตั้งโหรคณหาร

มิวเห็นชอบไฉนวาร

จึงพิจารณาภิรมัน

ขุนโหรรบตั้งคน

ดวงเทพยต์ถยราช

ดักษณจันทรอยมณัม

พระเคราะห์เสด็จพิภยา

บงเินเทเวศรเข้า

ให้พระโหรเห็นผด

ถวายพระฤชโดยกิจ

เดอนต์วนจันทรทง

พระทรงดัดบทราบต้น

ดริตตั้งดัมณัน

จึงจัดกิจพิชต์รพ

พดางรบตั้งได้เกต้า

ครองนคร

ราพราย

จำจิตร ถ่นองนา

หย่อนคต้อยตามกระแด้

โองการ ท่านนา

ฤชคัน

โมงท่ม บาทแฮ

เร่งให้ฤชแถดง

คัมภีร์ พบเอย

เมศซา

อตุรราช เถงแฮ

ยอมรายนราค์เมื่อง

ตถจิตร

พดาดพดง

การราช พิช์เฮย

บักษณศรवार

ดาร์พรณ

ทเฝ้า

ชภเค็ก รามเฮย

ออกแจ่งจ่ายหมาย

เกณ๓๓ปะ๓ด๓ว๓จ๓จ๓ง

ห๓ย๓อ๓ด๓ย๓ด๓ง๓า๓ม๓ค๓ร๓บ

เว๓ร๓ง๓ม๓า๓ค๓ม๓ณ๓น๓พ

พ๓ร๓ม๓ด๓า๓ด๓ด๓อ๓า๓ด๓พ๓น

ใ๓ไพ๓ดา๓น๓ด๓า๓เว๓ค๓๓พ๓ร๓อ๓ย

ห๓อ๓ย๓ด๓ม๓า๓ด๓ย๓ม๓า๓ด

ก๓ร๓ค๓ด๓ั้ง๓ข๓แ๓ท๓น๓ม๓ณ๓

เส๓ว๓ค๓ร๓ณ๓ค๓ร๓ภ๓ท๓ม๓ฐ๓ี๓พ๓น

ท๓อ๓ค๓อ๓ษ๓ฎ๓า๓ว๓ร๓ถ๓ฉ๓น

ค๓เร๓อ๓ง๓ร๓า๓ช๓ก๓ก๓ษ๓ณ๓น๓ท

ร๓า๓ช๓ว๓ค๓ร๓ณ๓ค๓ร๓เว๓ร๓ง๓ก๓น

ข๓อ๓บ๓เซ๓ต๓ร๓น๓เ๓ว๓ค๓น๓ด๓อ๓ม

ข๓น๓อ๓ค๓ว๓ร๓บ๓ด๓ั้ง๓ด๓แ๓ว

บ๓น๓ด๓ใ๓ก๓ย๓เก๓ษ๓น๓ค๓ร

ท๓ถ๓น๓อ๓ง๓พ๓ร๓๓ท๓ร๓ง๓ศ๓ร

พ๓ว๓ก๓ห๓น๓ง๓ด๓ุ๓ก๓ฎ๓เ๓า

ด๓อ๓ง๓น๓ก๓ล๓ท๓ธ๓ิ๓ด๓บ๓ก๓อ๓ย

จ๓ง๓บ๓า๓ว๓ค๓ณ๓ะ๓ไ๓ย๓ค๓

ค๓า๓ง๓ท๓ร๓ง๓ค๓เร๓อ๓ง๓ฎ๓า๓ษ๓

ด๓ุ๓น๓ค๓ร๓ห๓อ๓น๓ชา

ม๓ณ๓ท๓ป ๓ร๓ค๓ม๓เฮ๓ย

ค๓เร๓อ๓ง๓ค๓ร๓น

เท๓ย๓ม๓ท๓พ ๓พ๓ม๓า๓น๓เฮ๓

เพ๓ร๓ิ๓ศ๓๓พ๓ร๓อ๓ม๓พิ๓ศ๓ค๓ร๓ค๓า

พ๓ร๓า๓ย๓ศ๓ร

ด๓ร๓ค๓น

น๓า๓อ๓เน๓ก ๓ค๓เร๓อ๓ง๓แ๓

ด๓า๓ด๓ด๓ว๓น๓ว๓ง๓ค๓า

ด๓บ๓ด๓ศ๓ร๓พ

พ๓ศ๓๓พ๓ร๓อ๓ม

ร๓า๓ย๓ร๓ถ ๓ยา๓แ๓

บ๓ัก๓ด๓ว๓น๓ง๓ใ๓ด๓อ

เว๓ร๓๓จ๓ร

น๓อ๓บ๓เ๓้า

ด๓อ๓ง๓ท๓ร๓า๓บ ๓เส๓ร๓๓จ๓น๓า

น๓บ๓พ๓ร๓อ๓ง๓ด๓อ๓ง๓ข๓ฎ๓ิ๓ด

เส๓น ๓น๓ม๓น๓ค๓เ๓ย

ท๓ด๓ห๓น๓า

เส๓ร๓๓จ๓ร๓บ ๓จ๓ว๓เ๓ย

ร๓บ๓เ๓า ๓ร๓อ๓ง๓พ๓ร

ฝ่ายกัจจไคคอง
 ขาชาฎพระรามแหง
 พอการอภิเศกแจง
 คอมนคคตแตวรับผาย

พิไรว่าพระแม่เจ้า
 รามจักครองเวียงไชย
 พระพรตยศห้อยนไฉน
 พระแม่ทอชย้า

นางกระษตริยเห็นชอบด้วย
 จึงได้กตทำท
 กรตยายแยงเกษ
 เด็ดจตุไฉยาคให้

ทรรฐิราชไท
 ออกสูรางคนาร
 นางไทยเกษ
 พตางคริพตางยาครเข้

ตริตถามฉานมเนอ
 โยจิงกรรแสงทรง
 พตางคระโอมว่าโฉมยง
 จักประสังคไคพน

กสุนแผง
 นกราย
 จัตพรัก พร้อมเฮย
 สู่เฝามหิษ

จอมไทย เกษเฮย
 เด็ดหล้า
 นกฮูป ยศเฮย
 เรืองท้าวจตุคยปทาน

กัจ
 เคตออบไคต
 เดริมแข่ง ไคกนา
 หับห้องฉรมครวญ

ภบค เด็ดจเฮย
 เรียบเฝ้า
 สุนทรภักทร ไฉนนา
 สู่ห้องเหนครวญ

นวดผจง
 ไคคตอิน
 ยอย่าเทวดศ เดยแม่
 ภพนจิงแผง

ไต่ทางนอนน้อม

ขอพระพรตครองนคร
เชิญพระจักรกฤษณ์จร
สืบสืบจงให้

พระสดับประหนึ่งทอง

นิษาคิหิงกระด
จักใคร่ผาทรงชี้
เกรงจักเสียดตยกลา

นางแต่รงพลาปรือ

ปางปทศพระทรงธรรม
ขยมตั้งระชวัน
พระราชทานตั้งยอ้าง

เรียมเด่นหอนชคจด้วย

ความชอบชอบคุณม
พรตนองจักรองบริ
ราชฎีระชคแคะคน

ฤงามตามแต่เจ้า

ขออย่าตั้งรามไป
ผิดถูกจากวันใด
จงเมตตาอย่ามั่ง

เด่นอวอน พระเฮย

สืบไท้

ยังพนัศ

กตบเข้าถวดยเวียง

อดัน บาดเฮย

โตภธา

วัดแหะ ตนา

กตบเขื่อนนาร

ว่าพวรรณ ทุดเฮย

ไต่ด้าง

กรประกอบ รดนา

แกชาจงขอ

ดองช ภาคมเฮย

มากถน

รัตนก่อน พนา

ขอชชอนครทา

จงใจ จัตเฮย

บ้ำกวาง

เด็ดขพ พนา

พิใหววยปราณ

๒ ๒ ๒
 ขาบาทถัดระชพดวย
 หวงยกตัยตยาม
 ๒ ๒ ๒
 เพียงพระตจกต
 พระจกตถาญชไฟ
 พระพังคกงฤชชา
 กุมพระขรรค์พถนทตวง
 หวนคิตคชคตของ
 ๒ ๒
 ทงพระแสงโศกเมอ
 นางยลชราชเจ้า
 แลนตจจะปรัด
 พระนางรบจรต
 ๒ ๒
 ทรตตั้งนางสาวไซ

๒ ๒
 ภกต
 เชตไ
 ตาคู้ พนคินา
 ๒ ๒
 ตงนฤจกร
 ๒
 เตียบทรวง
 ๒ ๒
 ไตเงอ
 ๒ ๒
 ถึงตัย เดิมนา
 ๒ ๒
 ตูหองตบพถน
 ๒ ๒
 จิตญญ
 ๒ ๒
 ตะไท
 มาประทบบ ทวารเฮย
 ๒ ๒
 ชวยเฝ้าระจกการ

ห้องที่ ๑๕

พออรุณไฟโรจน์
ต่างประกวดแต่งกาย
ผองพนักงานหมาย
ตำรวจเกณฑ์แห้ว

จวนฤกษ์ราเมศร์เช้า
ไซ้ประทุมเทียมฝน
เย็นทราบอาบสดก
ทรงสู่คนขรศักดา

พระทรงภูษิตช้อน
ล้อมต้นอบชายแครงเพรา
คาบทิพย์ทับทรวงเจดาศ
ทรงประวิชมกุกุแก้ว

ถึงเกยพระเสด็จชน
กะทังแครงตั้งขประดาน
พระหดวงหมื่นขุนกราน
เคียงประโคนคคักก้อง

ทหารปดายรววดาก
ขุนแฉะถอธงสดอน
อาษาเหล่านิก
ขุนหอกแห่ขอชาย

ทูกนาย ไพร่เอย
ทอผู้
มาพรัง พรอมแฮ
เร่งรวเตรียมคช

ด้รงชด
ถงฟ้า
กายผ่อง มิวแฮ
กตั้นฟุ้งจรุงใจ

สนับเพลา
เพร็คแพ้ว
ฉตุเลิศ เพชรแฮ
เสร์จพร้อมพถันจร

ทรงยาน มาค้เฮย
แซ่ซ้อง
คีโรตม์ กราบนา
ตั้งให้เดินชบวน

มัจ
มัจ
ด้ถับผ่าย
กมดำคร ด้รพแฮ
ด้รเวียงเดิน

แปลกรรมตำราวจิตฉวน
 นายมหาคณเซชกรยะ
 จำบากของชนะ
 สรรพเครของตั้งพร่างพรอย
 คเคียงหกคเค้า
 แต่งตำครหวางเครของเซญ
 มังสรียพัชโปกเหิน
 พระกตตดวงมาคัง
 หตงเคนตั้งวเรียบ
 คนทหารในสพาย
 พนตะพนอกทนาย
 กรมพระแต่งทอนทง
 เครของตั้งบงแทรกชน
 หอกงามเครของทองมวญ
 แต่งงาวหวางเครของควร
 โดยราชค้ำเนินพร้อม
 ดินรพตั้งเทศแท
 ถัดถนัคชนไชย
 คาบไล่หควาเบเนอไร
 บันใหญ่จาร์งคทง

ชดกระ บ่เฮย
 เรียบรอย
 ครักครน ประโคมแฮ
 เพรศพรังพรายตั้งวรวณ
 เคียงเดิน รวงเฮย
 เซดตง
 หนโปก สบัตถา
 เซดตงบงโถง
 รายถ่าย
 กบบง
 เดอชอก
 ตำครตันทองปตาย
 ในชบวน
 แท้หอม
 พยหะ แตนนา
 พรังจฉวนมหาคเซญ
 รวงใน
 คาบตง
 คาบคู้ ถือเฮย
 คู้ถือหตงชบวน

ครบเสร็จเขบจรด
 งามหมู่ชบวนจิ้งห่อ
 งามเต็มเตจของคพระ
 งามพระญาคิงษัตอม
 ฝ่ายพระราชราชฎริช

มุงชบวนพยุหยด
 เสงพระจักรกฤษณกต
 ต่างประนตนมเกิด้า

ต้มเปนมต้มคไท
 ต้มพระเสวยศวรรยา
 ต้มดื่บอดคารมา
 ต้มพระเกยรตยงทาว

จงพระเศษกระเคองคาว
 จงพระเรองฤทธิคม
 จงพระไปรงญาณอก
 จงปรบักษหัดกพัน

พันเฮินอาเพทรอัน
 หวงหวนระรวิน
 ดิมเต็งเหต้าพตไกร
 จนจักจวนเขตรเข้า

พยหะ เคนเฮย
 พรังพรอม
 ราเมศร์
 เนองเข้าชบวนตาม
 อิงอน
 ยาตรเค้า
 อมเรศร์ จรฎา
 โยษฐูเฮอนชมบุญ

เทวดา
 ทวดดาว
 ปราบคัษ กรเฮย
 ทอหด้าฎาเทียม

แดนฮยคช ยาเฮย
 ยงถน
 คมะเตศ์ แถนา
 พายควยบารมี

หญไทย รามเฮย
 ชุระร้า
 แหนแห่ ประโคมเฮย
 แทบไถ่โรงพิช

ถึงประทีปเกษมศักดิ์แก้ว
มหาศศิณูเครื่องสดอน
โดยเสด็จพระสักร
เถลิงราชอาคันจ่า

พระทรงอภิวัตต์แก้ว
คาบศพระวดีรัฐ
ทศองพระส่วมมิตร
ทงชฎุดหลตามถน

ด้องพระคาบศเกล้า
ทรงเครื่องงามเนกรพิ
นักดีทศศิษย์มน
พลางควราเจ้าจอมหุด้า

งายจวนจักได้ฤกษ์
นักดีทศตั้งอำมาตย์จง
กราบทศทธรฐองค์
ว่าพระดีทศาเจ้า

ตั้งมนต์นรบดีดังแก้ว
บันดพระทวารวรา
พขประจวบค้อมททา
อมาตย์บอกระบุเค้า

บทร
สดับหน้า
เนื่องเนื่อง อนันต์แฮ
จรดีแก้วแกมกาญจน์

บชิต
ทคน
เคียงนง อยุ่แฮ
เหล่าจวนบรจวาร

ทฤษดี รามเฮย
ผองฟ้า
ชานาน่ง ชมนนา
หุดากช้านันโต

ศุภมวง คดเฮย
รับเผ้า
อิทธิราช เทอญแฮ
คณะให้ทศเดื่อน

เรวดคดา คดาศเฮย
จักเผ้า
ษัถ์ถคย ทวารแฮ
ตั้งถอยทศพระนาง

ฝ่ายกุญแจคอมแจ
ต้มทกคกตใน
ถึงเข้ากราบขอไทย
ว่าอมาคยมาช

ไทยเกษต์คบุรี
จงกุญแจจรพถัน
บอกอมาคยตุ่มันคัน
บิตุเรศให้มาเฝ้า

นางค้อมรบตั้งแต่ว
คตอมาคยกุญแจ
แต่งโดยพระเจ้าวณ
เชิญพระเจ้ากรกฤษณให้

ตุ่มันคันคตบแจ
คคคคคคคคคคคค
เยยโคจจกทา
พตางคตพตางยาคตบอื่น

หรือวงษทรงทราบถอย
คริวาเหตุคคคค
อ้าดาพระมน
มาจอบพระนางกน

ขยมีใจ จรเชย
นกน
ทตเรื่อง ตั้งนา
โปรดเกตุทตคต
กคจจจจจจจจจจ
เกตุเจ้า

ทตพระ รามนา
ททของพระโรงใน

จรวต รบเชย
นอบไหว
คตจตั้ง มานา
เตคจเฝ้าบคตจค

วาจา
กจจจจจ
โอรต มาเชย
ตุ้ไท้แกตจพตัน

พาท ทตเชย
แมนหมน
หมายตุ้ ชนกนา
หยคยงยงทวาร

พระนางชายเนครเยอง
 ครตัวว่าพระมิดรงค
 พ่อไปผนวชเนาตง
 สิบสี่ปีจึงได้

พระสัดบักถับครถอย
 ไฉนพระมิดรแพตง
 ครตัวได้ตุงพระแสง
 หวนครว่าเกศน

ทตคอบพระไปรดให้
 จำจครตัวคคิดเตยง
 ถังแต่พระแม่เพียง
 ซากยอมนับไว้

ยดองค รามเอย
 ตั้งให้
 โดยเพศ ขฏิตนา
 กถบเข้าครองกรุง

นางแกตง
 พลาดก
 ขรรคขต ผาเซย
 ซอบเค้าอวดคาร

ถวดยเวยง
 ห่อนได้
 แผโยษฐ ตั้งนา
 ครตัวแต่วดาวจร

พระรามประนคน้อม
 แดงกัทยไถยเกษ
 เต้นป่าตบตีบ
 ค้างบัณฑูเรศไต่

พระนางสตีบถ้อยบุคร
 แม่จกัถามทรงธรรม
 ครัดพดางพระนางผัน
 ทูตวาลูกมดถา

ตูกเรากวามแฉกนอย
 เหตุเพราะไถยเกษ
 งามตียทพาท
 ดุดจุมารดาแกตง

สองกระษัตริย์โคกต่างต้น
 ส้มคิดไถยเกษ
 จิตเครื่องผนวชน
 ค้อมประนตริบไซ้

จักรกฤษณสตีบถ้อย
 ทอนตริถึงไพร
 มนเบยพราษฏร์ฤกษ์
 พดางพระเปิดองคร องยาย

ชนน
 ตั้งให้
 ผนวชสถิตย ไพรแฮ
 ครัดแฉวชอตา

ตูดกระดวีร ห้ามเฮย
 เทียบช่า

ผายสู้ เผ้าแฮ
 ฎกรายแรงโดน

ไพนม แม่เฮย
 ตัดแยง

คราวปทศ ทวงเฮย
 กถาวรางชพเรียม

ตมประต

คาคไว้

ค้าง ค้อมแฮ

ตู่ทาวทตถวาย

กัจ แฉตงเฮย

ราพราย

เราชอบ ปรายนา

เพศเข้าผนวชพัน

พระลักษณทรามเหตุดัน

พระพบไต่เมอง

จับศรฤทธิเรือง

พระภุชชณทรามเสด็จเข้า

พระบริคุรงคทรงต้วยไฉ่

กับแม่ไถยเกษ

แรมป่าตีบตีบ

จาพจกณตุงคา

พระตักษณคริครุ่นเฝ้า

เราอยู่จะตใคร

โดยเสด็จพระพิไ

กถับสู้บรวงกับชา

พระยถอนุชฌนวจจ้อง

ใครอยู่เพื่อนับคร

พระพรตจักรองนกร

น้องจกคามกว่ามอญ

พระภุชชณทรามเสด็จกลับถอย

ขอพบจกเจ้าเส่นหา

ฝ่ายอรรคราชตัดา

นางกกรมณนชชา

แต่นเคือง

มุ่นเค็ร่า

นำมุง พระนางแฮ

ยุดห้ามอนชชา

เคิมมี

ตั้งชา

จิงกถับ กรุงแฮ

ต้วยนนคังควร

เสด็จพระไทย

ต้วยหน้า

คกว่า อยู่นา

รับเข้าณนชคาม

จักรห้ามเฮย

มาศต้วย

เขาอยู่ พิทักษแฮ

กับไค้ บาทบงษุ

อนชชา ชมเฮย

พตา

ทรามเหตุ ครอบงแฮ

ต้วยเฝ้าอนตาม

พระเมตนางงพนวชเค็ร่า
 ปรามเด้าทุกขไภยา
 นุชเนาเพอนมารดา
 ดับดับไปพน

นางยนิรามาเศ็ร่าห้าม
 พระปรอบวาเจรม
 ดำมกระษัตริยรทมด
 นางดัมทยดบตรเซ้า

พระหรวงษอภิวาทแต้ว
 ตามเหตุห่อนไตครอง
 ด้าดาพระถกษณปอง
 ตาพระแม่แม่เซ้า

นางดัมทพิดาปแต้ว
 จรพนค้จพิทกษ
 ด้าดาพ่อจรัก
 พรประด้าทเด็อมเศ็ร่า

ด้ามกระษัตริยประนค่น้อม
 ม้ายพวกอ้ามาคยนิกร
 บันญาทอพระนคร
 ด้องนักสิทธิไปเซ้า

โค้กา ตามเฮย
 ยงถน
 คกวา จรแฮ
 พนจกคน

โค้กั ครอบงูเฮย
 ย่าเศ็ร่า
 ตาศู้ เฝ้าแฮ
 ผนอชทงด้ามถาม

ทลถ่นอง
 ครอบหตา
 ไปเพอน ถุกแฮ
 บาทท้าวโปรดทูล

ด่อนพระถกษณ
 พเจ้า
 เต่มอมาคู้ รงค้แฮ
 ดัดอกไตค่นนคร

ตาจร ไปเฮย
 ไพรฟ้า
 ด้ามราช ผนอชแฮ
 วงทวงถามนารายน

พระรามเต่าเหตุให้
 พระแม่ไภยเกษ
 ให้นำนวลสืบสืบ
 พระตักษณต์ตานน

ต้องนถิตทิตทราบแฉ้ว
 ถึงทในปรางค์ปรา
 เหนเกาศรียา
 ถามวาขบรามราว

ทชรฐีว่าเหตุน
 ทวงด้ยกต่างเกเร
 ข้ายากแหงะออกเท
 เกรงจักรเดี่ยด้ยออ

ชฎิตต้องตั้งเวชทำว
 มิวะไภยเกษ
 ตกได้พระบรู
 ขออย่าให้พระรามเซา

ไภยเกษเคยคแคน
 กิจไซกจิตทธา
 ชฎิตว่าพระภรรษดา
 ไฉนคิตทรบศัจ้อง

ธองมุนี ตตบนา
 ดั่งชน
 ไปอยู่ พนศัแฮ
 เพื่อนเต่าคามจร

รับมา เผ่าแฮ
 ต้าททำว
 ทชรฐี ไศกเฮย
 เรอกรายแรงไฉน

ไภยเก ชันนา
 ภาริช
 อดเพง จิตรนอ
 โลกชาค้ำฉิน

แฉ้นทง
 แนะเจ้า
 ต้มคิต แฉ้วแฮ
 บำร้างแรมเมือง

คำอา จาริชแฮ
 พราพร้อง
 คณย้ง นางเฮย
 จักให้วรายปราน

นางวานกัศิชน^๕
 ผิดชอบผัวเมียกัน
 ทรรฐศัมโบโดยอัน
 ทรงศัศยแม่ดุกห้าม
 ดองนกกัศิราร^๕
 เหล็ดจะทักทวนฉัน
 ทูตดารับจรจรัด
 บอกว่าหญิงปากร้าย
 พระฮวดตารศัศัมแจ^๕
 ถอดชนกชนัน
 พดางตางนกกัศิ^๕
 ฝ่ายศัมบันตันเร้า
 เทียมรถเส็จไฟพรพร้อม
 เขิญเสด็จทรงรถสุ^๕
 ท้ายรถศัมบันตัน
 ผูกราชฎ^๕
 เทพตดเสด็จออกเบ^๕
 หวงเพอปราบขอสุ^๕
 ขุนรถขัมบริ^๕
 ดุริยดับถดบัคด้าย

โมหัน^๕
 กิจคร้าม
 ออกอาจ คำพา
 ย่าให้มันเผา
 ำพรพรรณ ปัดอบเอย
 ผอนย้าย
 มาจวบ รามแเอ
 ดุดง้องอนเขา
 โค^๕
 ำเค^๕
 ตาศรัถ ยาเอ
 อระ^๕
 ตามท^๕
 เรียบ^๕
 กำกับ ไปเ^๕
 นอบเกล้าโดยจร
 ทักษ^๕
 เหลด^๕
 ตาศ^๕
 เสด^๕

เทเวศร์ศาลเหตุให้
 ตำมกระษัตริย์จากประทับ
 เข้างดงค่านับ
 รุ่งสุ่มันคณพร้อม
 จึ่งยุบายสั่งให้กตบ
 ชาวประชาเกษมสันต
 นางสุ่มทเว่งดำกัญ
 นางรยเสด็จผู้ทอง
 สุ่มันคณรับเข้า
 ทรรฐออกกบนิชร
 อำมาตย์เบิกกิจจร
 ท้าวตบประหนงคอง

พหลทตบ
 ทตอม
 เกรวรับ จรแธ
 มาคยรู้กระษัตริย์หาย
 กรุงพตัน ตุเขย
 แซชอง
 ตำมกระษัตริย์ กตบแธ
 แทบท้าวผรมโน
 ถวายกร
 สบพร้อม
 ตำมกระษัตริย์ ผนอชนา
 ตำตรตอมประไดยชนม์

หนังสือที่ ๑๗

นายเสถียรรักษา แต่ง

ปางจอมอยุทธยเศศรไท	ทิวคงค
ต้องมหัสกาศรัต	ไศกัลอิน
จึงต้องพระนักษัตร	ต้นนิเวศน์ งามนา
พร้อมหมู่ อำมาตย์สดัน	ต้นหนานางต้นนม
จึงบรมนักษัตรให้	พนักงาน
ยกพระศัพถ์นารชาร	ผ่องแผ้ว
ทรงภูษิตอดองการ	เครื่องกระษัตริย์ เสด็จแฮ
เจริญพระศัพถ์งไภยูแก้ว	สถิตยชนด์สุวรรณราย
เครื่องตั้งรายรอบด้อม	แต่ได้ว
อีกเสด็จครุฑไตรไชย	เชดกัน
รุกขชาติอโรโรไท	รณูเรียบ งามนา
กองชนะแตรสังฆชน	คัมภีร์ทงนางครวญ
ฝ่ายพระรามพระลักษณทง	ดีคา จรแฮ
ตู่ตะโคงมหาธา	ครเศเข้า
ประทับรัมนิโครชา	ครเศจร ในนฤ
บัลลังก์นั้นมาเฝ้า	ตั้งข้ามตำคร
ชวนนำเสด็จทง	ตำมกระษัตริย์ จรแฮ
ตู่กุญพระภารัท	วาชแต่จ
นักษัตรขบออกแนวพนศ	พิศนุ ถานา
พลางตั้งขุชนแสดจ	กตบเมอบุรธา

ตั้งกษมมองต้อคด้อม
 รวงห่มอุธรินทรมมา
 ปางหริวิรัชชอุธา
 เรอจตทพทให้

พระว่าพระพรตแจ้ง
 มารับเขาคนนคร
 ครัดพิถางชฎกร
 ไปสู่ตชฎกัณเฝ้า

กล่าวตชฎนมาตุ
 ทดกิดองค์ในย
 บิคุราชจักเวรมให้
 ให้พระรามครองค้ำ

พระพรตศักรุตรบเฝ้า
 ตาเดรัจออกเสนา
 เกรยมพตอมาคยา
 ต้องกระษัตริยเถดิงรถให้

ตถอยทชเขศรยาตรเข้า
 บงภักศรปวงเสน
 ครัดตามกัจคต
 จะมอบบแผ่นเิงทพน

รักษา อยู่เฮย
 มุ่งให้
 ครมตระ ภาศีเฮ
 กฤษณท้าวเจริญณาน

จักร
 ไปแคว้ว
 ตาพระ ตระภักเฮ
 จิตรตงภาวนา

เวียงไทย เกษเฮ
 ว่าท้าว
 ตริยศ
 ตั้งเข้ามาเชิญ

ไอยกา
 ตั้งให้
 จักเดรัจ พทเฮ
 เร่งฝ้ายพตพฤท

บุรี
 โคกถ้อน
 ข้ามาคย ปวงนา
 พิศณแคว้วโดยโดน

ดุนันคณนพ
พระชนกมอชโยตรี
แดวครตังเชอช
ตบตบจงให้

พระชนนโทจ
พระกษณอกตดา
พระบตุราชครอญา
ตองกระษัตริยชนมมอย

จรวานางตมทง
กมกราบชบเกษ
ทุดถามเหตุชน
มาตุงครามให้

ว่าบตุราชจกให้
พระแม่เจ้าอาชรม
ทวงตตยแยงเชตรชน
ชบเชษฐเคินพนค้แกตง

พระพรตกราบค้กตอน
ค้ดกบทรามการ
ไฉนหนอแม่จิงหาญ
เดยชาคเคตเขาทง

ตองทุด ทานนา
เชษฐให้
ยาตรพนค้ ผนจชเย
กตบเขาคนครอง

เชษฐา ผนจชเย
เตตจคดวย
จนชพ มตายนอ
เพราะเคันมารตร

เกาส์ว ยาเยย
รำให้
กจกอ ไฉนนา
ตคตบถอยพตั้นแกตง

โยยตอวรย ภูมินา
จงแตรง
มอชพ้อ พรคเย
กตบทาวจงมตายน

ทุดตาร ทานนา
เกยวพอง
หกชพ พรชอย
ชวชาดามานู

อย่าว่าแต่เขตรแดน
ถึงพิภพไตรตริงษา
ตัวข้าไม่ปรารถนา
ถาบาทตามกฤษณไท

ต้องนางพึงพจนสัน
ตรัสว่าจะจรใน
ใครจักจัดการไป
การเสร็จจึงจากตัว

พระพนองรับถอย
สู่พระศพอภินันท์
เมื่อพระพรตสัตว์ครรร
ไถยเกษไค

ใช้กิจสืบแจ้ง
ว่าพระพรตเนาปรา
นางทราบรับเสด็จมา
ครันรับไว้ศกทุกแล้ว

แม่ขอสัตย์ชนกได้
ให้ตุกผ่านเวียงไชย
พระพรตสัตว์เบกไฟ
พลางแกว่งพระขรรค์เงอ

ขยททยา เตยเฮย
มอบให้
ครองก่อน เขษฐนอ
ผิแคดอับคิน

ส่งไผย
ศพท้าว
งดก่อน เทอญพ้อ
เสด็จด้วยชนัน

ถาพถัน
รำให้
แตงนำ พระโกฏณา
ชาวแต่คณิงคอย

กิจจา
ส่าทแก้ว
ที่พระ โทฏเฮย
กถาวถ้อยแกตงพถัน

ต้มใจ แม่นา
ดับเชอ
จุตจิตร พิโรชเฮย
จกมถ่างมารตร

พระด้ตรุดุดหัดถ์แด้ว
ความชวจากคตจง

พระพรตคคแ่งทรง
ถดบ้ไศกถ้งบิครทง

พระวดีฐฐวามิครผู้
พอรุ่งสู่พระโรงพถัน
ให้ขุนส่มันคัน
อ้ามาคยรับพจนเค้า

ปวงค่านรคตมปตูกถ้วน
เมรุใหญ่ทศโรงรบ้ำ
เทียบรคศพรถน้า
เชิญโกฏฐนรคถแก้ว

ตุพระเมรุเชิญโกฏฐน
ส่มโกษเจตทิวา
พรอ้มเอารตพงษา
ไทยเกษเฝ้า

ตองนักษรรมรื่องว่า
ขอด้คยขบรามไม
ยกถุกผ่านแผ่นไผท
งตแต่พิคณท้าว

ทุดองค้ เชษฐูนา
หยุคยง
ฉับแม่ จรแย
เชษฐูน้องพ่นาง

นักษรรม
ท่านเร้า
รับปตก เมรุแย
บคตงเกณท้รคตม

ตามค้ำ หรับแย
เสร์จแถ้ว
อ๊กชนค้ แห่เฮย
เคตอณคคตอัยคตลาชบวณ

เบญจา ทองแย
จวบเข้า
อรรคเรศ ท่านขอ
แอบถ้ำถววยเพถิง

นางไทย เกษเฮย
จากค้ำ
พระบชค้ นางนา
อัย้าคตอง เคินพนม

นางไม่ยอมท้าวตั้ง
 พรตกับเจ้าอย่าเฒ่า
 ไปเสียอย่างนี้เฒ่า
 พระพรตไต่กรำให้

ต้องมารดรดีศรีตง
 มาญมาตยถวายเป็นคต
 เสร็จศัพทอเจตย
 ต้องนักสิทธิ์ดาศ์แสด

พระพรตคดียังแคน
 พระยงทรงไต่กา
 เสียชาติที่เกิดมา
 ดึงหนชาติคดียง

กับเรา ขาดนา
 ศัพทไต่
 นางรับ จรแสด
 ชวดคตมัจจครวญ

ญาณี ดันมนา
 เสร็จแล้ว
 บันจุ ชาติแฮ
 ชูดาวกัญฉง

มารดา
 ราชพรอง
 เป็นหน่อ กระษัตริย์เฮย
 ดึงห้ามถวายเป็นคต

ห้องที่ ๑๗ - ๑๘

พระเทพกระวี แต่ง

พระพรตคิดชุ่นแก่น

ครวญคร่ำไศกแสนท้อ

ไ้บ่ได้นานวรอินทรชัย

ทรงแต่ชุนุเคยไซ้

ต้ององค์เสด็จผู้ทอง

ประทับแทนทาบสุวรรณ

มุขมาคยด่มันคัน

รถพระชนนีไท้

พระกนิฐีราเมศร์อ้าง

เราจักรยาตราพนศ์แขวง

พระจักรกฤษณเสด็จแฝง

หวังพบเชษฐผู้ค้ำ

ด่มันคันรับตั้งตั้ง

จากพระโรงจัดไทย

พลรบทจรใน

ตีบหม้อด้อดาตรคว้าง

จักรรถทงนของ

รถชนนึ่งคราญ

วันทะประเทียชชาน

ทุดแต่ต้องท่านไท้

ชนนี ท่านนา

เทวดให้

องค์หอน ประดับแฮ

เสด็จด้วยอนุชา

พระโรงคัส

ครดีไซ้

จงจัด พหตแ

ประทับพร้อมแฉ่ดำ

ขรรคแดง

รับท้าว

อัยทิศ ไคพ่อ

เพื่อให้ครองนคร

คตาโคต มาฮา

เรศช้าง

วันหนึ่ง เสร็จแ

ไขว่คว่ำดาวชุน

อดคาร

แดงใจ

เตรียมเสร็จ

ว่าพร้อมจัดชบวน

ต้องกระษัตริย์ทราบเข้า	ท่ต้ง
ไซด้หุ่ยไยไปรยชตตง	ฟ่งฟ่ง
ต้นานเต้จอุไภยองค	ทรงเพศ ผนวชแ
หนั้พยัคฆครองไปด้คัง	มุ่นเกด้าทรงชฎา
ทรงเค็ร ๑องผนวชเต้จแถ้ว	ตดา
มาถนพระมารดา	กราบเฝ้า
ทุดเชญเต้ตจยาตรา	ทรงรด มณเฑียร
ต้งพระชนนเจ้า	เพงคต่ายอดตาร
พระกฤษณรุักษทง	อนุชา
เมือจากเมือมูกชฎา	ห่อเกด้า
เหมือนพระพรตทรงมา	ทวนคิค ถึงแ
กรกอดต้งขงค้เค้ร้า	โค้กข้าร้าพรณ
ต้งโค้กต้งกระษัตริย์เรา	รับต้ง ตาค้ณา
มาต้งพระเจดีย์	ชาคู้ท้าว
บั้งคัมพระอิฐีทอ	เทอศโค้ก ถึงแ
พตางร้าครวญคู้จรว้า	อูร์ร่อนพรรณา
ฉายก้าต้งวตต้งไท	เต้ตจมา
ทรงรดพรอ่มเระชา	แพ้ห้อม
เดินพตพยหยาตรา	ออกจาก นครแ
ไยเกษต้อม	นงท่ายรถทรง

ยกทวยหาญพรองพร้อม
 พอบ่ายพระสุริยน
 เขาแดนอุทยานคด
 คราวเมื่อตำมอัครไท้
 เวลาคกพระहतถด
 หาไม้ทราบแห่งหน
 ทรงฟังข่าวผ่าวคกถ
 กตบว่าเขษฐาน
 เราจะไปรณ
 เหมือนไม้เคารพดของ
 ครัดแฉวกระษัตริย์สอง
 ยุรยาตรชมม่งไม้
 พกพหดยุททาย
 จนดองวราครการ
 หากระษัตริย์ยกทหาร
 เคินรคชแฉะเว้า
 ถนวดรู้ดีความครเชอ
 ถังเขครหยคพดไกร
 ห่าองคจจครวโดย
 ด้านกนดาบศ์ทง

โดยสถต มารคแษ
 ดิไม้
 มุขมาคย ทุตเฮย
 ดตัวสวนขวัญ
 หนพด ไปพื่อ
 พนศ์คิน
 แฉนโคก ถังแษ
 เสดจด้วยบาทา
 หนักหมอง ใจนา
 มาทไท้
 อกคจาก รกแษ
 หยุดยงพดพถนท
 ยทยาน
 รุงเข้า
 แหให้ มานา
 ดุดาวอาศรม
 ชไฟร
 พกยง
 ยงก ฎแษ
 อิศร์ไท้เบญจางค

อภิวัตน์กษัตริย์

ถามถนพระจักร

กับภควดี

หมายจักพบเฝ้าพ้อง

ต้องดาบศว่าครัง

กอบกิจพระศัพเภา

ข้ามกระษัตริย์เสด็จเทา

บ่ประคับตาเกล้า

พระพรตพระสัตว์ให้

เชอคว่ำครวญจาบถย

ต้องพระมาตรงควัน

จงดับโศกคิดเต้า

จงขออนวอนท่านทั้ง

นำพนศ์แถวฉก

ต้ององค์ต่างโศก

ดาบศับหม่น

หากกระษัตริย์ออกทง

มาที่ประชุมโยธา

ให้พระพรตเนารา

พาเที่ยวในไพรตน

พาท

อีกนอง

ดาเสด็จ โดนา

ทราบแถวจงแถง

ดาเนา เวียงนา

จอมแถว

ทรูจาก กรุงแย

ไบ้แจ้งหนจร

โศกคัดย

บันเศว้า

ทตกอด ปดอบเฮย

ดับให้พบนารายณ์

ต้องช

อย่าชา

ชวนท่าน ไปเฮย

เปิดอกไม้้นาทง

ต้องดา บศ์แย

แห่งหน

ชระด ทรงเฮย

ดับไท้ทงตั้งช

ข้ามธารเหวโหดข้าง
 เหนพฤกษทิวไรโร
 นามเรียกตะโคงใน
 รมเรงพหลดดวงดา

ฝ่ายนายพรานชอข้าง
 คราวพบพระทรงธรรม
 จากพระฟ้าห่มบรรณ
 เกณฑ์บัวตระเวนให้

ครนอาทิตย์แจ่มแจ้ง
 พาพวกเฝ้าบริวาร
 ยืนเคียงหม่อมทวยหาญ
 บินพฤษศยเห็นแก่น

เหนนายพลแน่น้อย
 ทะมายรูปพระจักรา
 ขรอยพระพรตตามมา
 จับหลอดเบ้าเตียงกร้าว

พรานไพรไพรใหญ่่น้อย
 พังเบ้าหลอดดำคัญ
 เรียกพวกเพื่อนในอรัญ
 ถึงที่ประชุมช้อง

เนินไศล
 ผึ่งนา
 แหนบ่า นินนา
 ตาศ์เขาเขตรนท

ชูชัน
 พิศณุไท
 นานดอง มาแฮ
 ต้านตงระวังทาง

คคินานต์
 ตรวดจแคว่น
 โห่ฮัก มานา
 คิคตเศศัตรู

โสฎา
 วุชท่าง
 เปนชบก พระแฮ
 เรียกพองบริวาร

มากอนันต์ มาแฮ
 กักก้อง
 เรวเร้ง จรเฮย
 อยากรู้การนาย

อรุณ^๑จ^๒งตั้ง^๓ให้
 ทา^๑ว^๒น^๓ย^๔า^๕ค^๖ง^๗ท^๘น
 อ^๑า^๒ว^๓ร^๔เท^๕ด^๖มา^๗ค^๘ด
 ค^๑า^๒ป^๓ร^๔ด^๕ง^๖ช^๗ว^๘า^๙ง^{๑๐}ห^{๑๑}น^{๑๒}า
 พ^๑ร^๒ะ^๓พ^๔ร^๕ด^๖พ^๗ง^๘จ^๙ง^{๑๐}แ^{๑๑}จ^{๑๒}ง
 เ^๑ร^๒า^๓จ^๔ก^๕มา^๖เช^๗ญ^๘ช^๙ด^{๑๐}ค^{๑๑}ย^{๑๒}
 ถ^๑ว^๒าย^๓ค^๔ร^๕อง^๖ร^๗า^๘ช^๙ด^{๑๐}ม^{๑๑}บ^{๑๒}ค^{๑๓}
 พ^๑ร^๒า^๓น^๔เช^๕อ^๖ค^๗า^๘ท^๙า^{๑๐}น^{๑๑}พ^{๑๒}ร^{๑๓}อง
 พ^๑ุ^๒ด^๓ร^๔บ^๕ั^๖จ^๗ก^๘ช^๙ว^{๑๐}ย^{๑๑}ช^{๑๒}า^{๑๓}ม
 เ^๑ร^๒เ^๓จ^๔ด^๕มา^๖พ^๗ร^๘ช^๙ม^{๑๐}เด^{๑๑}ร^{๑๒}จ
 ถ^๑ว^๒าย^๓ช^๔อง^๕ม^๖้า^๗เ^๘ม^๙ด^{๑๐}ค^{๑๑}เ^{๑๒}ด^{๑๓}
 เช^๑ญ^๒ช^๓ด^๔ค^๕ย^๖น^๗า^๘ว^๙า^{๑๐}ค^{๑๑}ด^{๑๒}อ^{๑๓}ย

เ^๑ด^๒ร^๓ย^๔ม^๕ค^๖น
 ก^๑ด^๒น^๓ก^๔ด^๕า
 ท^๑า^๒ง^๓ท^๔ี^๕ย^๖ก^๗แ^๘ย
 ก^๑ถ^๒า^๓ว^๔ท^๕า^๖ร^๗ณ^๘ร^๙ง^{๑๐}ค^{๑๑}
 ค^๑า^๒ม^๓ด^๔ค^๕ย^๖จ^๗ร^๘ิง^๙แ^{๑๐}ย
 พ^๑น^๒อง
 ไ^๑ช^๒เ^๓ห^๔ี^๕ถ^๖ว^๗ง^๘น^๙า
 น^๑อ^๒บ^๓เ^๔้า^๕มา^๖ค^๗ว^๘ร^๙ง^{๑๐}ค^{๑๑}
 ด^๑ัง^๒เด^๓ค^๔จ^๕ไ^๖ป^๗แ^๘ย
 น^๑บ^๒ร^๓อ^๔ย
 ห^๑ด^๒าย^๓อ^๔ย^๕า^๖ง
 ย^๑า^๒ค^๓ร^๔ช^๕า^๖ม^๗ช^๘ไ^๙ด^{๑๐}ช^{๑๑}ร

หากกระษัตริย์เสด็จขาม

ถึงฝั่งกับพวงพุด

ชนนเสด็จเนายน

ตบบริเวณชฎิตยง

ที่พวงนอกเขตรค้ำ

พระพรตเชิญชนน

ต้องดาบศ่นาถ

ถึงถิ่นภารทวาชเจ้า

นักพรตถามว่าไต่

ในผนถวชตะชอบรัช

พระพรตบอกถึงสรพ

ทราบถิ่นโปรดแนะบัง

ดาบศ่นเห็นพระเศรั้า

ทูลว่าพะพาหถาน

ชวณต้องพะอาจารย์

ถึงกฤษฏิตค่างไห้

สรภังคดาบศ่นแจ้ง

ถ้ามกระษัตริย์เนาเขตรไศต

นามศักดิ์กฤษฏเชิญไป

นักพรตต้นาทาย

เนนยรชต

คัมขง

กรรบ ยาศกรเฮย

หยุดพองพดพจนต์

กฏ

เสด็จเค้า

สักระษัตริย์ จรแผ่

นบหม่นนักรรรม

ราชถงจัด

เขตรค้ำ

เหตุกตบิ ถามแผ่

ท่านแจ้งเรชครวญ

สังสาร

สู่ไท้

นำกระษัตริย์ ไปเสย

กฤษฏณยังไหนดาม

จริงไซ

พนัศค้ำ

ศาจัก นำเสย

เสด็จเข้าไพร่เขย

พวกตามค้อยเบอง
เห็นหมู่พหลหวาดหน
ด้วนพระลักษณะเด่นจดี
ยดพระพรตยกพยุหกถ่า

ปางพระรามด้บัก้อง
ตระหนักศรัทธา
ครด้ถ้ามทราบกิจจา
ปรามพระลักษณะหยุดเซ้า

ด้รภักดาบค้ทั้ง
นำเด่นจดีดกฏ
พักพดรัมเมอศรั
กระษัตริย์ด้เด่นจโกถ

พระรามยดอนุเศรว้า
เกรงชนฐีข้พจกปดต
หากกระษัตริย์ตางรนทต
คตายโคกถามถ้งไท้

พระพรตทุดแต่คน
บิคุเรศโคกปรารภ
จากเวียงพระโคกด้ยบ
ด้ามกระษัตริย์ทราบโคกเศรว้า

เชิงคร
อุนว้า
ดาศ์เด้าะ ผดแฮ
คิดเค้นปดองคิด้บ

โกถา หดแฮ
รับเค้า
ตามเหตุ ทุดเฮย
กฏึงต้งองค

ด้ามมุน
กฤษณไท้
นอกเขต
วิศณุแด้วโคกค้ด้ย

ถ่าด้รค
กชคไว้
ครวญครว้า
ชนกเศรว้าฎาเกษม

จนจบ คความแฮ
เชษฐเจ้า
จนรพ ด้บแฮ
ชคคยหาด้ญญ

สุ่มคนเห็นรบเฝ้า
 ทราบเหตุจงเด็ดจด
 ถึงกตัญญูไต่บทเวศม์
 นักพรตมาคยหม่อเจ้า

ฟนองคพงษ์ชคตยพร้อม
 รามลักษณะนรเรศอัญ
 มาตรงคทานำพรพรรณ
 กฤษณรักษรับสัจยขอม

ไทเกษักถ้าวอ้อน
 เชิญพิศณกตบภารา
 พระครุสมันต์ด้าย
 จักรกษัตริย์ช

พระอัฐิฐิตามิตรได้
 เห็นพระรามข้างสัจย
 ชกเรืองชคตยวัตร
 พระพรตทูลขอคถอย

พระจักรกฤษณินอง
 กอดชนวีรจาบัตย์
 อย่ำทเวศม์กับเขตรชันธ์
 พระพรตพียงรับรอง

ชนน้ ทดเฮย
 ดาศ์เรา
 สยบอ๊ก กำนันเฮ
 ช่วยแกพด้นหาย

เห็นกัน
 ชดคนอ้อม
 เชิญเสด็จ กตบนำ
 มนแต่จฤกคน

วอนขมา ไทษเฮ
 อย่างก
 ห่อนรับ คำเฮย
 เช่นไทไอยกา

สดับตรดี
 มนถอย
 ครองยุทร เพรงเฮ
 อยู่ด้วยองค์นารายณ์

โศกศัลย์
 พร่ำพร้อง
 ผดุงราชฎี เทอญพ้อ
 ว่าจะให้โหยครวญ

ฝ่ายรุกชกพิภพดับถ้อย
อมรหมัดแต่งกาย
บังคืบพระพรตคอย
คืบปกครองไฟฟ้า

นอขนารายนส์คืบขำ
คืบถูกรอวุษพัน
คืบทนต์นงพระเบญ
ชอคืบตองบาทไท

ปวงพระรามศรีเรือน
จำจกเคินพนคืบแฝง
ชดของบาทคืบประทวนแต่ง
หากพระษัตริย์ต่างคืบคืบเพยน

ฝ่ายคืบกศัทธิคืบแจง
อวยสอ์สัดคืบแฉวงคืบคืบถวน
คืบองพระษัตริย์คืบพระคืบถวน
คืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบ

ครนถงปดายเซตริคืบถาด
ให้หุคืบคืบคืบคืบคืบคืบ
พระพรตคืบคืบคืบคืบ
คืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบ

เซญนารายน
เซญนคืบคืบ
คืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบ
คืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบ

คืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบ
คืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบ
คืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบ
คืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบ

คืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบ
คืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบ
คืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบ
คืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบ

คืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบ
คืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบ
คืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบ
คืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบ

คืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบ
คืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบ
คืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบ
คืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบคืบ

ก่ดาวถ่วงพราวพกด้า
เนาถิ่นเขาคศักรวรรณ
มีสวนปลูกพวงสาธักรวรรณ
กำขั้มบัวออรุณธำ

ตั้งเสด็จจรเหจเหาะชน
แผดงฤทธิมิ่งสุริยฉาน
คตไตรทศเทวดสถาน
เหนเค็รของประทับคว่ำ

ปางพระรามกับคด้วย
อรรคเรศของคสด้า
หญไทยชุ่นทรงอา
จึงเสด็จมายังข้าง

ฝ่ายดาบศใหญ่่น้อย
ในจิตรอาไถยก้า
ขวยพรเสด็จพระดำ
ถึงกภูวดีทหหนึ่งไท

เหนดาบศอญคด้วย
แดงจิตรธามนามมุณินท์
นักพรตคอบตามวบิน
กับชักพระพนอง

ฤทธิมิ่งหนค
หยามข้า
พฤษกหนึ่ง ปลาดพ้อ
ด้ควดดาแดนกุ่ม

คคณานค
มีตฟ้า
หยอกสุ รวงคเยย
แย่งไคกดับแดน

อนชา ริราชแย
พรคด้ร้าง
ไถยพระ ชนคเยย
นักไหว้ดาชฎิต

ฟังคำ ตาแย
สรคให้
เนินจาก ไคตแย
เสด็จเข้าวันทา

นางชฎิต
เฝ้าพ้อง
ด้ทศนชอ กระษัตริยพอ
ชกทงอนงค์ไฉน

พระพิงغامจึงแจ้ง
 นักตั้งชื่อน้อยตาม
 เธอตอบว่าไถ่ค้ำ
 ขอกราบตาไปด้าว

ดาบศัสตรชาติได้
 จงบำจามิตรหยอน
 นางชฎากับบังอร
 ตีรวงศ์วงศ์ทุกขเวณเท

ตามกระษัตริย์จากพน
 ดุรงชดพกษม
 จักขามนภปรารมภ์
 รุกขเทพนิมิตเรื่อให้

เสร์จความ หดง้นา
 รัถทำว
 เขตรอยุทธ ยาพอ
 ถิ่นให้ไถ่ตนคร

อวยพร
 พ่ายแพ้
 อรรคเรศ เสน่หะ
 เสร์จแก้วเธอตา

อาศรม ตูทัศน์แฮ
 รมไม้
 เรือขดี ต้นนา
 เส็ดจข้ามคงคา

หนังสือ ๒๐

พระเจ้าราชวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบุตรี ทรงนิพนธ์

องค์พระหรรษเรือง

แต่จดฝังธดา

ชายชมพนักพนา

จรจบประเวศเจ้า

ไ้ทันประจักษ์แจ้ง

ว่าอสูรเศกสรร

ยุรยาตรประพาศพรรณ

พลยักษฉวางฉวาง

ภมรินทร์วรนาถน้อง

ทรงจับคันศรอรุณ

บ้างเจ็บบ่วงบางมรณ

พระแต่จยรยาตรผ้าย

บดินนพราพราย

จอมเจดทีวาคิด

ต่อมดอครัดนพิจิตร

จับหอกทายนัย

จับตักดวงนิมิตแดง

ผูกบาทคชคอนคดา

ถึงดอณพิศพฤษา

บ้างเจ็บตายกว่าวัย

ฤทธา นภาพเอย

ถาดเค้า

มฤตบัก ช่นอ

ตุ้แคว้นต่อนขวัญ

ตุ้คัญ

ปดุกด้ว้าง

ผลดอก เมอณา

ไขว่ดอ้มเกรี้ยวกรู

นรินทร์

ราพราย

เหตอปลาด หตบแฮ

ผาดเต้าตามทาง

เรอิ่งฤทธิ

ใคร่ผ้าย

อาอาตม

ยาตรเจ้าไฟรตณท์

ตั้งตัก มาขอ

คตาคดอัย

เหนหัก รทมเอย

โกรชฟุ้งตวาดถาม

ราชสยบชกเหตุแจ้ง
 พิราพโกรธาโดดตาม
 เหนมนุชรูปงามด้าม
 นักรักนางรุ่มร้อน
 อากาศมืดมืดแม่
 โจนจับพระรัตนนา
 ต้องแควคืบทัดดา
 หาขนิฐห่อนพ้อง
 จักรกรกงแกว
 หายมดเห็นมารณ
 พระตามราพทันพัติน
 มารยุดพระทธานเข้า
 พิราพเจบพางต้น
 แกว่งหอกกรอกกายบิต
 พระถกษณเหยียบเขวกฤษณ
 มารดับคัพตคหลุดแวง
 พระตักวเหนยฉนวน
 พรหมมาศมุงอุรปร
 ต้องอกพิราพนอน
 ทวยเทพย์ออกโษษฐอ้าง

จบความ
 คิดตอน
 คนไต่ ทางนา
 จิตรเขื่อนอานมนต์
 ดันชยา
 เรศร้อง
 เด็ดจเทยว คั้นแฮ
 ราพร้ายพาหน
 เกาทัณฑ์ แผลงเอย
 ผกเต่า
 โถมแย่ง อนุชนา
 จิกเกตุครประหาร
 ชวด
 ต้อแย่ง
 เหยียบบ่า ราพเฮย
 เทวียงไท้โถมแทง
 สายศร
 ดนมด่าง
 อนาคตนระ ชัพแฮ
 ชยเค้อชเือกถววย

ภูวนารถพานาฏนึ่ง
มาประคับเส้าวร
พระถามเหตุเทว
ขามคเพราะขาดเฝ้า

พระกรวดรดต้่าปให้
แดงต้่าปช้่าคอยยาม
อดตารเต้จขราม
เช้ญคบอคนได้

พระอดตารเต้จเต้า
งตถนศรทวง
เป็นพิรุณรวงโรยลง
นางเส้จจสมจครอน

ภูมิศ้จวราชเจ้า
นางช้ตดาเหาะ
คตภกครมุงจ้่าเกาะ
ดอยดงไปคด้าย ๆ

ต้่ามกระษัตริย์ยุธาครเยอง
คตคตตตเตยบค้ต
บ้นดุก้นอาค้รอย
อรรคคตะคตบค้ต้่าวาง

จรัต
ไต้เต้า
ทตเต้า ถววยแฮ
บาทเบองพระค้ต
เพดิงตาม บ้่านา
กฤษณไต้
บราบหม้ ขต้ร์แฮ
กตบชนค่นต้่วรค

คตมอณก้ นำแฮ
ควนครน
คตคตบ เพดิงนา
โอยฐูเอเอนถววยพร

อนุเคราะห์ นางแฮ
ผาดฝ้าย
ไกรคตค
คตบห้องหวาหวาย

คตคตคต
บ้่ากว้าง
นคตคตค
พรคช้่านานค้ตง

เด็ดจตุรด้านกันขอม
พระอรรคคะตัทธา
รู้ว่าพระเทพา
แดงเหตุครั้งคือให้

เต่าพดางหยิบเกราะแก้ว
ถวายเป็นองค์ขอคาร
อนขอพระพรมาน
แดนต่ำอสูรนั้นให้

นรินทรามาเค้เรื่อง
รับเกราะจากนักษัตร
แดนโถมนักหรร
พดางพระอินทมฤฎแก้ว

ภูวเรศประเวศเจ้า
พอสู่วัยอัยภูงค์ดง
อาไศรยพฤษโสภทรวง
ดมเฉยชนหญไทยไท้

ปางองค์อมรมเค้เจ้า
หากจิตคิดรำพึง
ว่าพระจักรกฤษณคนึง
ให้ตั้งค้ำหังคนผู้

วันทนา
ชกไซ้
วตารปราบ ยักษ์แย
ท่านต่างครันรูรา

สุรกาญจน์
ท่านไซ้
ไชยดีทมิ พระเทอญ
พ่ายแพ้ฤทธิ

รังสรรค์
ท่านแก้ว
ฆาตบ ประสงค์เฮย
นอบเกล้าดาจร

ไพรรหง
ดับไม้
เสาวรงค์ จรุงเฮย
ท่านยังมัทม

ไตรศรีษ
เพ่งริ
หาก เรนแย
จักคงคบระมาน

นำเทพบริษัทห้อม
 บันฑ์แนวโคธา
 นฤมิตรประสิทธิ์ธา
 จาฤกษ์อักษรธา

พระพงษ์พิศณุเทพไท
 ผทมณรุกรชมณฑล
 แต่งทองต้องนภคด
 สักคุณไกรขันเอื้อยแจ้ว
 ต่างแต่งพระพนธ์ราง
 พาพระตักษณนางดีดา
 เดียบทางหวางภุมา
 เหนกฏีกถางคองเข้า

ทรงอ่านอักษรแจ่ง
 ทราบว่าตรีเนตรสัตว์ศักดิ์
 เป็นที่ประพฤติกบวร
 ควรสักตักขยทนต์ได้

จึงมมชฎพจนเขื่อน
 แด่อนชงนางพาด
 อาศรมทศับริวรรณศาล
 อมเรศ่นฤมิตรให้

เหาะมา
 ฝั่งน้ำ
 ค้อมบพท ดำมเฮย,
 บอกไว้ในบาน
 ภูษพด
 จวบแผ้ว
 อร่ามเรือ อรณเฮย
 วิหครองเริงเสียง
 นิทรา
 ใต้เต้า
 พนพฤกษ
 สักตักขยไถ่ถาวรธา
 ดำคัญ
 สักตักขยไว้
 พชตักขย
 สักตักขยพรหมจรรย
 โองการ
 เพื่อนไร่
 ทสักตักขย นนา
 ยับยงอาไศรว

พดางชวณพระชนู์ทง
 ออกจากทพมณทรี
 เด็ดจดังตุ้ตวัระศรี
 ตาคันประทุมห่า
 บ้างคุมบานเบกแยม
 กตาดอขุบดถอยตตอน
 ทรวงเคดประทานอร
 คตายเมอขยเทนอยเทนบชา
 ด่มเตจภวนารทเจ้า
 เด็ดจกตบบริเวณคง
 อ่าไศรัยภุฏทรวง
 กบวณคณองทว

เทพ
 บชา
 ด้นานโด้รจ ตกนขแ
 เหล่าพษตได้
 เกษร
 เกตอนนา
 อรรคเรศ
 ต้วรงรอนดำราญ
 จักรพงษ์
 นเอดันคาว
 ประพฤติ พรคแ
 เพอนไท้ตถิตยคง

ข้อที่ ๒๑

นายโตเปรียญ แต่ง

มารหนังสือภกาศอ้าง	ตมณา
โอรตตมหนักษา	ตบได้
นามชนกรชอชหา	เชยทศ กรรฐเฮย
จงจครคคโคไรได้	ตากรไทเทอญ
ทนไทรระเหจหยัง	เวหา
ตุนชนชนนดา	รบเตา
เหาะขามผังโครา	นามแม่ นาเฮย
ถึงแผ่นศดาเข้า	นงชาเคกมนต์
ดินฟ้าอากาศก้อง	โกตา หตเฮย
ควยเครแห่งจวิทยา	เชยจไซ
ภกครตแปดโตศรหา	เหตุทราบ แดจเฮย
ทงพระชวรตพิให้	เงาะหน้าชุนมาร
หถานรวาพตมเนตรชน	เหนชรรค
เคยควาพรหมอาชรรน	ทอดให้
ฎามาหมนกมภณช	พงษต์ ภกครเฮย
ตงกบมือไม้ได้	ตงนแคนเรา
หงตหงตคคคคคคคคคค	ใจคน
ภกคคคคคคคคคค	หนงแท
เทพาจรไปตด	หคถไม้ หยบเฮย
จกชยบรกรรมแก	เกยงให้มามอ

ปางองค์พระฤๅษณ์ผู้

ต่อพระบาทมหกษัตริ์

ออกองค์พระฤๅษณ์

คือชนกชนนีได้

จำวายพระจิตพร้อม

แต่รูกุหาบกระทอ

ผดไม่เก็บเก็บบพ

เห็นพระชรรคนหน้า

หีบชรรคปลงหาบไว้

วามความปราบแสงฉิน

กุมภกาศ์ยินพัตัน

ฉวยชั้กชราแก้ว

พระฤๅษณ์เห็นยักษร้าย

กรแกว่งพระแสงทรง

คอยทรวงองค์

การรบฤๅรตรง

บาทชวาเหยียบเข้าซ้าย

กดอกกดบับพันดวง

บาทซ้ายเหยียบบ้ายัน

พระหูดคด้วยชรรคถา

ภักดี

เชษฐไ้ไท้

เต็มอเชษฐี คนนา

เท่าเททองต้อง

คานขอ

รับเค้า

จวนถับ

อยู่ข้างทางจร

ควงชรรค ดองเอย

โหดแพ้ว

ตมเนตร เห็นเฮย

รับเข้าโจมตี

แรงทง

เสด็จยง

ต้มอาจ หาญเฮย

ทำให้เสียท

กุมภันท์

วุ่นควา

มอญุด กระบองนา

ชาติเกิดามารมณ

เสด็จการผดุงราชนาถ
 เคมหาบหามาต
 ทอดเหตุยักษณญ
 แต่พระพदैวไซ

ทรงรับอาวชเอน
 รอยวาเทพทงปรทาน
 บุญพอประจวบพาน
 มอบบพระชวรคพลางพร้อง

ปางทศภักตร์เจ้า
 จักประพาศภุมิฐาน
 มอบบกิจอภิบาล
 แก่ยักษชวหาให้

ตั้งมารมชออาจ
 เตรียมตรวจแค้นยากร
 เราจักพนเจร
 ขนยักษประนตนม

พวงเพชรพยุพร้อม
 ทอดกิจตามจำนวน
 จอมยักษชครัดชอน
 ทรงรุดตั้งให้คตอย

เกบผด ไม้เษย
 กุฏีไหว
 แดตภ ชวรคเษย
 นอบเกด้าถวยชวรค

โองการ
 แน่น้อง
 จงตั้งยัค พื่อชา
 พร้าให้สัตว์ดี

กรุงมาร
 ป่าไม้
 บเวศ
 ยยรงตงกา

มโหทร
 จุงพร้อม
 ชมป่า
 วัชรอันจัดพล

เปนชบวน เสด็จเษย
 เรียบร้อย
 อรรคเวศ เสด็จแษ
 เสด็อนพร้อมพดากว

ถังน้ำพานาญไท้
 โดยถนอชทั้งทก
 จอุมททอมาทคัก
 จอมยักษพกพดอ
 ชอหาญรบรง
 ดงแดทศภักคธา
 เจดคินเจดทอ
 จะหดบแดตักนอย
 เจดอนประพาศด้าว
 เดกทพกตบกรุงไกร
 พมมฤคบ่อนไก
 พดางเด็นพดางชกธา
 ฉนนนยักษชอออง
 แปรดงรปคิอพรหมตา
 ดนแดบมิตดงกา
 หตบตันทงวาทง
 จอมราชไถ่มฤคแดว
 ถงบริแดมน
 ครต้งอสูรตกล
 แดตักคนฤอ้า

ชมพฤษ
 รมชอ
 จวนค้ำ
 อดตงพดบพดอ
 ดงกา
 ทพคตอย
 เวยนตรวงจ เมืองแฮ
 หนงนบม
 แดนไฟ
 ทอหน้า
 กรูแวด ถ้อมเฮย
 คราบตันแดตสูรีย
 ฐอหา
 หตบพรง
 มตทอ
 รางมัยชาดัญ
 เรงพด กตบเฮย
 มตทอ
 เกรยวอญู เวยกเฮย
 ปากอองรบชาน

ท้าวราพิโรชเคียด
 ยัสักรกุมธรวรพ
 คึกฉกัศกษาธรรม
 กวางจกรคตถนคณ

ชาวเมืองแตกคั่นกอง
 ทศภักตรเว้งรถกลา
 ถึงพถานลัมชีวหา
 ท้าวกันกรรแดงเคี้ยว

ผืนพระไทยเสด็จชน
 แสนไศกเดี่ยวคอร่า
 นางต้มนักรา
 รับผิดชอบพระศัพชอน

สร้างไศกภฏาสร้างแก่น
 รับผิดชอบปราสาทพัน
 ผัวขาดเชนนัน
 เร่งว้ายาตของงอ

ทศภักตร์ครวัดปลอบน้อง
 ไร่พจกแต่งท่า
 งดโทษเกิดแม่ต้ม
 นางต้มนับดับเคียดไท้

ขมพั้น
 ตำครถ้วน
 ทำหลู่
 ยักษนองเขยมตาย

โกตา หดแฮ
 รับผิดชอบ
 นอนขาด ขัพเซย
 ร่มร้อนแรงคดีย
 ยิงปรา ตำทนา
 เร่งร้อน
 ทราบเหตุ นนเซย
 ไศกชนกรรแดง

ทศกรรัฐ
 สัตพ้อ
 ไตพระ ฝนา
 พุดชาถึงสอง
 ฎากกรรม ตดนา
 ทุมให้
 มนักร ขาแฮ
 ทานแฉ้วถาวร

โองการมารเอนตั้ง
 อักเหต้ามายา
 ทำเมรุเพื่อชิวหา
 เชิญศพประทับได้

จำเนียรนางยักษ์หมาย
 หีบเตศถกชายตัว
 ตาราวณะเมืองมัว
 ดุเขตรโคธากว้าง

ปางสามกระษัตริย์ผู้
 เนกอุฏฐุบริบท
 ครนรุงพระรามบท
 งามยาครนาคกรไท

เปาฉนา ด้รเฮย
 เขยวโไซ
 ดำเรัจ
 ทแดงประทานเพลิง

เมาผัว
 ออกอ้าง
 หาคู่
 เหาะซำมฝั่งแดง

ทรงพรต
 ทำนให้
 จรตู้ ทำเฮย
 เดहतาวทรงหงษ

ห้องที่ ๒๒

หม่อมเจ้าชายดำ ทรงแต่ง

ด้นนักชาวนิชฐ์ท้าว

ทศเคี้ยว

ยดราชหนักติชเฒ่า

ทานา

แดโถมประโตมเจียน

ใจขาด อยู่ฤ

พิศเร่งพิศวงตา

หลากท้าวโตโฉน

แดงคตงคละเจ้า

จอมสุรา โดยเฮย

ฤกกฤษณูชาตา

สุ่ดาว

ฤสุ่ริยศคีปรา

กฏเดี่ โฉนฤ

ฤว่าจักรพรรดิท้าว

ผนวชทงเวียงสถาน

มตกแดงพิศณเว้า

รณฤค

ริงรักบัวนงาม

หม่นใหม่

จงพระเสร์จตรงต

ดาสุ่ กุฎิเฮย

นางจิงสมประคโต

ตคกาวกตบมา

ถึงถาพตาปรอ

รำพรรณ

ไม้หัดบจวบสุ่ริย

เยยมฟ้า

ปางพระตกรณ

ผายสนาบ อักเฮย

นางดอบแดเดหษา

บันเศรำชงกศลย

ครพิทางแปดงรูปคล้าย

นงคราญ เพศเฮย

คอยพระองคจากทหาร

ทกเตา

ภุชพงษเสร์จตรงตนาน

เสตจตุ่ กุฎิแฮ

นางจิงเยของกรายเขา

นอบเกล้าอญชุต

จักรกฤษณพิศรูปเพยน

อะเทพฤๅผิไพร

จิงถามแน้ทรามไฉย

ตมเยศเจ้าไฉนเจ้า

นองคอบนษฐีท้าว

ซึ่งผานอาณาจักร

หวงให้ร่วมวงษยักษ

จิงหุดกมาบุญแดง

พระฟังพระว่าอา

ผิตเพศผิตพิไฉย

พระเฮยตคอาไฉย

แตกนรยงตอง

อนงนองวรนาฏเนอ

หวงจกฝากชว

พระว่าชงพาท

ชวาคากดยาให้

พระบริภาษแดงสู

นางตคับพระทรงจักร

จกถอชงคานก

พอเหตอบเหนพระแดง

ผิตใจ

หยอกเย้า

มานิ ไยฤๅ

สถิตยค้าวตถานโต

ทศภักตร์

เกาะแกว

ฤๅชอบ

ตบให้ถววยต้ว

ฮายใจ

ต้อพรออง

หลากเดห้ ไฉนฤๅ

อยุดวยฤๅษี

กษตร

แต่ไท

ใครเด็นห้ เองนา

เจบนาคาคม

ต่านกน

ค้ำแจว

หน้อยไม้ เถยนา

รับคตชยตามไป

ถึงสถานด้วยนครนแ่ง
 ดุจเทพกนิร
 นางพระจักร
 จำขามะยงท้าว

แปรรูปเป็นราพราย
 ใต้คยิกหยกค
 นางกรตเรยกรจกร
 พระศดับจับศรเดยอ

ปางพระลักษณต์กคยง
 ยินฉนนชกขรรคคดา
 เหนอนงค์แอมเชษฐา
 พระนุชเผ่นทยานว

ราพเหนตองราชไท
 พิศักษณตมแตรวม
 แม่ตองมาคตมทราม
 ยตนาฏตักคอิน

พระลักษณโตคตมคอง
 เหยยชอกแกวงขรรคศร
 วาเหวยชกถัด
 เกรงโลกจกยนิอ้าง

ยตต คาเอย
 ตักดา
 เมตจตวาท กุเอย
 รวมหองตองตม

ราว
 เชนเชยอ
 ชวยชพ นองเอย
 ใต้ฉางนางมาร

คักดา
 ตักคหน้า
 บังราวพ
 อังเขาชิงไชย

ริงคความ ตวาคิเอย
 ราวครอน
 ตวาคิจก คินา
 เชนเขาราว

ยกชน
 ป้ายควาง
 จกขมา เตยฎา
 แต่ให้ต่าใจ

ว่าพตางคตหตถทง

ปากจุมุกหขาด

จำใจจากภวนารภ

ไถดพระน้องเนตรนำ

ปางขุนขรตถิตยพร้อม

ยถนนิษฐิชาตเขนขา

หูปากแห่องสงกา

นางตดับแสดวังแตงต้น

เดิมตาทศกักร์เขา

ตบหน่งนาฏสองซ้

นึ่งรักบ่ไยดี

ทำโทษเพียงข้าเจ้า

ราพตดับพิโรธร้อง

เรวเร่งจิตทวยหาญ

อ้ามาดยรับโองการ

พตรถคขมงม้า

ขุนขรทรงเคว็องพรง

จักร์คชาต้วาจร

ทรงรถเร่งพดยุทธ

ถึงกุฏิขบอดสูรเขา

ทอนบาท

ขบชา

จรวเหตือบ หตังเฮย

รับเข้าโรมคัต

เสนา

จุมุกทวน

จิงครดี ถามเฮย

กล่าวตวันดัสม

ไพโรศร์

ยัวเฮย

มันโกธร

จักม้วยมรณา

เรยกमार มาคยเฮย

เหมกถา

มาตระ เตรียมเฮย

ต้วรพพร้อมพตดิน

เพราตจ พรหมนอ

รับเตา

เอิกเกริก มาเฮย

ไถดอมจบข้

สยามของคยดราพราย
 รามฝากโฉมเยางมาต
 กุมครแผ่นโผนทยาน
 ปวงยักษเขนเคยวรวง

พระแสงพรหมมาศต้อง
 แสนโกฏติบชัว
 ราพิโรธว่าเหวยช
 เองอาจทำนองชา

เขอกันองทานเยา
 เราจึงทำพอขาย
 น้อยฤาเหมแบบหมาย
 หยิงจะมากระเหยงษ์

ว่าพตางแดงดำครก้อง
 จักรกฤษณแดงคอบไป
 คัมเพลิงแดศรไชย
 ราพิโรธเขมนชา

ของคนศรดำครตบ้น
 รามเอะใจจึงวอน
 พระพรณทราบนาศร
 รามรบจับธนาว

รุตราญ
 แค้นอง
 ไตพิฆาฏ ยักษเฮย
 สันนพร้อมตากัน

โยธ
 เกิดอนหด้า
 ทรชาติ
 ไม้รู้มรณา

ยวนชาย
 แกผู้
 ไครที่ ไทนฤา
 พุดให้ไครเหน

เปนไฟ
 เกิดน้ำ
 ยักษหัก แหกแฮ
 ปลด้อยด้วยจักรพาว
 จากกร พระเฮย
 เทพท้าว
 มาตั้ง ถวายเป็น
 ปลด้อยค้องรดา

ด้ว^๕ร^๕ถ^๕ศ^๕ห^๕ร^๕า^๕ษ^๕ม^๕ว^๕ย^๕
 แท^๕ค^๕ย^๕พ^๕ิ^๕ร^๕อ^๕โ^๕ค^๕ค^๕ถ^๕า^๕
 ถ^๕อ^๕น^๕ร^๕ัง^๕ฟ^๕า^๕ด^๕จ^๕ัก^๕ร^๕า^๕
 ช^๕า^๕ห^๕ว^๕ค^๕ร^๕า^๕พ^๕เจ^๕บ^๕เว^๕้า^๕

ม^๕ถ^๕ด^๕ด^๕ก^๕ไ^๕ค^๕ไ^๕ค^๕ด^๕ง^๕ำ^๕
 เท^๕ง^๕ท^๕ุ^๕ม^๕พ^๕ร^๕ะ^๕ท^๕ร^๕ง^๕ย^๕ศ^๕
 ไ^๕่^๕ร^๕ุ^๕ค^๕แ^๕ท^๕ค^๕ย^๕ก^๕ระ^๕ถ^๕ด^๕
 ช^๕า^๕ป^๕ต^๕อ^๕ย^๕พ^๕ด^๕า^๕ย^๕ว^๕า^๕ค^๕ค^๕อ^๕ง^๕

ป^๕ว^๕ง^๕เท^๕พ^๕ช^๕ว^๕น^๕เท^๕พ^๕ช^๕ร^๕อ^๕ง^๕
 ช^๕า^๕น^๕ช^๕บ^๕ด^๕ำ^๕น^๕ย^๕ง^๕พ^๕เ^๕ด^๕น^๕
 เ^๕ร^๕จ^๕ม^๕ถ^๕า^๕ญ^๕อ^๕ร^๕ย^๕ร^๕า^๕ช^๕เ^๕ย^๕น^๕
 จ^๕ิง^๕พ^๕ร^๕ะ^๕ก^๕ุ^๕ษ^๕ณ^๕เจ^๕า^๕ห^๕ด^๕ำ^๕

ศ^๕ร^๕ค^๕ท^๕า^๕ ห^๕ัก^๕เ^๕ย^๕
 แ^๕ด^๕น^๕เ^๕้า^๕
 ร^๕า^๕ม^๕ร^๕ับ^๕
 พ^๕ด^๕า^๕ด^๕ำ^๕เ^๕ด^๕ง^๕

บ^๕ร^๕ร^๕พ^๕ด^๕
 ด^๕ำ^๕ค^๕ร^๕บ^๕้อ^๕ง^๕
 ถ^๕อ^๕ย^๕อ^๕อ^๕น^๕ ก^๕ร^๕เ^๕ย^๕
 ร^๕า^๕พ^๕ร^๕ำ^๕ย^๕ว^๕า^๕ย^๕ป^๕ร^๕า^๕ณ^๕

ศ^๕ร^๕ร^๕เ^๕ร^๕ิ^๕ญ^๕
 พ^๕ร^๕ย^๕ก^๕พ^๕้ำ^๕
 ย^๕ก^๕ษ^๕ร^๕พ^๕ ม^๕ถ^๕า^๕ย^๕แ^๕ะ^๕
 เ^๕ด^๕จ^๕เ^๕้า^๕อ^๕ำ^๕ศ^๕ร^๕ม^๕

ห้องที่ ๒๓

ฉันทิพยเสนา แต่ง

อดุรพดยถ่านไต้

ชัพพาวุธอาตัญญิ

ต่างคนต่างผายผัน

บันดุษนบทเจ้า

จิงประนคท้าวทศ

ว่าเชษฐยกโยช

กับมมนุษย์เพคเป็นช

เดียรตคชพดมา

ชนบทอิศเรศเจ้า

ทราบว่าพระพมถาญ

พระก่าตวรตพดางคาง

กุกภัยดพหุแกตอ

เหวยอ้ามาคยอช่า

ดีบตมุกเดอกค้ำชาน

เดันรบถอยคถาน

ผูกอศัวราชคยอช่า

ตริงเดรัจทรงเครองเดอ

ทรงทงครุงคแรง

มากชบวนนำหลังแซง

บันตโคธาเร้า

โรมคัต

รบเตา

จากพนคั นนนา

ตุ้ทของพระโรง

ทตคค

คอร่า

แผดงดำตร ถุกเฮย

อกทง เขมมรณ

จอมมาร

ชัพเดอ

โกจรปภาค

คัคเดอชไฟ

เกณชทหาร

ฤทธิหา

มาจัต พหตเฮย

พรงพรอมทชรบวน

จัมแต่ง หอกเฮย

รบเตา

ตริพหม พดนา

รบให้จัมช

พระพงษ์จักรพรรดิผู้
ยอดทัพพอกอตุวินทร
ทรงจับพระแสงศิตรี
พระยาทศประกาศรื่อง

พระพิศณุรักษไท
เลี้ยงต้นพนาคอน
บรรพตชิตินทร
ค้องยักษ์ตายด้รดิน

จอมยักษยดหมดม้วย
จิตรมาตจักรอนราญ
ร้ายเวทแต่กายมาร
กรายหยกกดอกแกวงเดยว

พระราเมศรมุ่งเขม้น
ยื่นแค่เลี้ยงม้าหมาย
ชกพตายวาคพาดสาย
ค้องอศัตรีคว่แกถว

ราพร่ายตักพากพน
กตวเดชพระราม
เวารบชิตชว
จกคคกตดวงเค้า

ทรงชฎิต เพศแฮ
ให้ก้อง
รับจาก กุฎิเยช
เร่งให้รณรงค์

แดงศร
ครนครน
กัมปนาท
เกตจนกตงปถพ

พลทหาร
โกรชเกรยว
หายบัต คตเศย
แต่นเข้ารวัว

ยักษหาย ไปเศย
แมนแจ้ว
ทรงผาด แดงแฮ
ชาดเกล้าบ้านโดย

พตุชา
กตชกเกล้า
คองอด ฉายเศย
ฆ่าชายชคตง

๑ ๒ ๓ ๔ ๕
 ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐
 ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕
 ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐
 ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕
 ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐
 ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕
 ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐
 ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕
 ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐
 ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕
 ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐
 ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕
 ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐
 ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕
 ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐
 ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕
 ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐
 ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕
 ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

๑ ๒ ๓ ๔ ๕
 ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐
 ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕
 ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐
 ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕
 ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐
 ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕
 ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐
 ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕
 ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐
 ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕
 ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐
 ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕
 ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐
 ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕
 ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐
 ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕
 ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐
 ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕
 ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

พดยดจอมยภษณ
 ตยองเคชตางพากัน
 บันตุมชวารพณ
 นอมเกษทุตถกจเจ้า
 วามนุษยฤทชดา
 รอนบาทถัมภษา
 พระยาชรรทุทโกธา
 ชพฆาฏเชอมวย
 ตรีเศียรไดตคบัถอย
 ทวงโศกยาตถยพด
 กคถิงเหต่าปรยร
 ต่ามโอยฐูตั้งมาตยเรา
 อ่ามาตยรับตั้งแตด
 จตพวกพดกมภณันท์
 ผูกพตยชอพทกตป
 ครนเด็วจกตบหนอบนอม
 พระยามารตจนเขาท
 ทวงเครของพิไชยรณ
 หกหตถจบถ่าตรคต
 ทวงชเรงพดแกถว

อาตัญ
 รัมเร้า
 ตู่พระ โรงเฮย
 อตุรไทตรเศียร
 เคษา
 หตถควย
 ไปรบ มนุษยเฮย
 อักมตางพดทตย
 พดท
 ทเวศเศร้า
 พงษเผ่าท่านเฮย
 ผูกข้างจตพด
 รัมครร โดยเฮย
 พรังพรอม
 ยนเทยบ เกยแฮ
 หนไทจอมอตุร
 ตรงชด เด็วจเฮย
 ยทชถั่ว
 เกยมาค
 ตตุตอมกภูฐ

พระรามเหนยักษแด้ว
กับพระลักษณอ่อนชรา
เราไวยกตมา
รวงพนางอย่าไต่

พระอศรจับศัตรแด้ว
ไล่สูรพตนิกร
ทรงถนพระแสงศร
ถูกศรคัพพหตศัน
ครเศียรขบคชเจ้า

พระหวดงาภุชร
ครเศียรแกวงจักรกร
จักรคะคว่างไขว่กัน

รามเศียรยถจักรเจ้า
ทรงถนอศนควาตผดาญ
จักรแหดถ่วงพะควาญ
ขุณยักษคกดินแด้ว

หริรักษพิโรชเงอ
คฤกกายกำร
ครเศียรมุ่งหมายรอน
คาตเศิกศรมากถา

มัว จาเฮย
ท่านไท้
ต้มเหตุ แด้วเฮ
ยาตรคด้วยการณรงค

รับจร มาเฮย
พายศัน
ตั้งเทอนทอ พนศเฮ
คาวมอวยมถายชนม์

ราญรอน
ชาติศบพ
ถลัมคว่าง ไปเฮย
รอบตอชมองคราม

มัววาร เวียนเฮ
จักรแก้ว
คชมอด มัวยเฮย
เผนเขารัจ

คินศร
เจบชา
ชพตณ คัดบเฮ
แวดตอชมองคราม

พระบงศ์รยัษดั้ม
เนตรมุงพระไทยหมาย
จับพรหมมาศพาด้าย
บักออกตรเศียรวาง

เทเวศร์นางฟ้าทุก
ยดพระราเมศ์ผดาม
ต่างไปรบบุษบาบาน
มัจฉวิไลมันคักด้วย

องค์พระหริวิรัชไท้
เสด็จพิฆาฏ์กำธร
ยดทัพย์ผกาขจร
พระเบ็กรกระมดแผ้ว

รอบกาย ท่านเฮย
จกัมถ้าง
ทรงผาด แผลงแฮ
ชพสันตัญญุสนม

พิฆาน มาศเฮย
ยักษม้วย
ทรงกถัน คตบแฮ
ท่านถ้างอสูรตัญญ

ทรงศร
มอดแต่จ
ขจายรัน รัชญา
เด็ดเจ้ากัญ

หนังสือ ๒๔ - ๒๕

พระเจ้าอนงยาเธอ พระองค์เจ้าวรวรรณากร ทรงนิพนธ์

สมันักษาทองทอง	ทเดจรัต
จากเขตรโรมคัตบัน	ดคำว
พดยักษแมกภักตวิถดิน	รองแต่น หนนอ
นางสูทศเคียรท้าว	โอดไอไค้ก
ยักษัฒบชนษฐีเศว้า	ส่งดาว
มอชาติบาทกตผลาญ	เนาเนา
แต่นพิโรชอุโฆษาน	ตั้งหนาท
แมตงเศชคักดาเงอ	ตำตรว้องคำรณาม
นางทุดแถตงเมอเมอ	โคธา ชารเฮย
พิดาปราทำมษา	เศกพ็อง
ยยอด้อด้ดา	ดวงศวาติ
ชวณยักษลักพระนอ	นุชไฉฉิมอวิง
ยินโถมเขาวเรศท้าว	ทศภักตร์
เดี่ยวชานร่านราครัก	เดห์บ่า
ศัชรรรคคทาจักร	หลุดจาก หักถแฮ
พร้าชกนางยักษอ้า	โอยฐอัยยอโถม
ทศเคียรโตมทดากหน้า	นางยักษ
นางนกวารามตักษณ	รากเร้า
ตางหันตางเหนภักตร์	ฉิดแมก โถมแฮ
รากพตุงเพติงกามเศว้า	เด่นหรัอันฤไทยศัตย

พณั๑น๑อ๑รร๑ค๑เร๑ค๑แจ๑ง
ค๑ด๑แย๑ง๑ด๑ค๑า๑คร๑อง
ม๑ณ๑โ๑ท๑ท๑ด๑ท๑ด๑น๑อง
ท๑ศ๑ภ๑ก๑ศ๑ร๑พ๑โร๑ธ๑เร๑า

มา๑ร๑ค๑ย๑น๑อ๑ก๑อ๑ง
แ๑ย๑ง๑จ๑ิ๑ค๑ร๑ค๑ด๑ข๑น
ท๑ศ๑ภ๑ก๑ศ๑ร๑พ๑ฆ๑มา๑ฏ๑ม๑ดา๑ญ
จ๑ำ๑ร๑บ๑า๑ษา๑เด๑ย๑ม

จ๑อม๑มา๑ร๑ส๑ำ๑ร๑ด๑ง๑ให้
เด๑อ๑ก๑แ๑ค๑ะ๑ต๑น๑ร๑ณ
ป๑ำ๑ว๑น๑ำ๑ร๑บ๑ด๑ง๑ถ๑น
เท๑ย๑บ๑ร๑ถ๑จ๑ด๑พ๑ห๑ด๑ห๑า

มา๑ร๑ศ๑ถ๑ว๑ถ๑ว๑ด๑า๑ป๑เข๑า
ก๑อ๑ด๑ม๑ิ๑ศ๑ร๑ข๑น๑ษ๑ฐ๑า
แ๑ถ๑ด๑ง๑เห๑ด๑แ๑ก๑แ๑ษ๑ฆ๑า
ค๑ำ๑ง๑ค๑ร๑ำ๑ค๑ร๑ว๑ญ๑ห๑ว๑น๑ด๑ะ๑ห๑อ๑ย

พ๑อ๑ย๑ำ๑ม๑ย๑ำ๑ร๑ง๑เ๑อ๑ง
ท๑ศ๑ภ๑ก๑ศ๑ร๑อ๑ำ๑อ๑ง๑ค๑ท๑ร๑ง
ข๑ว๑น๑มา๑ร๑ศ๑ถ๑ภ๑ข๑ร๑ง๑ค
ถ๑ฟ๑ร๑ง๑พ๑ห๑ด๑แ๑ห๑อ๑ม

ใจ๑ป๑อง
ค๑ุ๑เศ๑ด๑า
เด๑น๑อ๑เ๑ก๑ห๑ ร๑ำ๑ย๑แ๑
เร๑ย๑ก๑นำ๑มา๑แ๑ด๑ย

อ๑ด๑ต๑าร
เห๑ด๑ทุ๑เห๑ย๑ม
ห๑ม๑ค๑โค๑ศ๑ร๑ ว๑ง๑ษ๑แ๑
ศ๑ัก๑แ๑ก๑ด๑ง๑แ๑ป๑ด๑ง๑ป๑ด๑อ๑ม

เด๑ร๑ย๑ม๑พ๑ด
ภ๑ุ๑ท๑ธ๑ก๑ถ๑า
ด๑ำ๑น๑ร๑บ๑ มา๑แ๑
ด๑ี๑บ๑ถ๑ว๑น๑ม๑ว๑ญ๑ท๑ม๑ิ๑พ

เค๑หา
ถ๑ง๑ถ๑อ๑ย
ด๑อ๑ย๑ร๑า๑พ๑ ด๑ง๑แ๑
ห๑ำ๑ง๑ข๑ำ๑ด๑า๑ต๑าย

ด๑ุ๑ร๑ย๑ง
เค๑ร๑อง๑พ๑ร๑อ๑ม
เ๑ด๑ด๑ง๑ร๑ถ๑ ร๑า๑พ๑แ๑
เห๑าะ๑ค๑ด๑อ๑ย๑ด๑อ๑ย๑พ๑โย๑ม

๒๑๒ ๒๑๒
ครนถงผงแมนา

มาร์คแปดงกายา

ผองตองเดธา

งามเร้งงามอะเคอ

๒๑๒ ๒๑๒
ฝายพงษพิศณเทพทง

พรอมพระอนุชตคา

ชอนชมพนมพนา

บัตต์มรแม่ชม้อย

๒๑๒ ๒๑๒
ดาวตวรกรกิตาปข้อ

จักรกฤษณพิศกวางตาง

ชัตต์มรแม่วอนรคาง

จำจากฝากตักษณเมอ

๒๑๒ ๒๑๒
มาร์คโตดตอชอ

เหนพระหางกวางทอน

แผ่นโผนกระโจนจอน

รามราชพิฆาฏเขยอ

๒๑๒ ๒๑๒
ต้างผตัญมามฤคตา

กตบภักทรเปณยักษแฝง

ภวนารถพิฆาฏแฝดง

ยักษราทาเตยงรอง

โคธา

๒๑๒ ๒๑๒
เยยงเนอ

เขาเดก มุชฎา

๒๑๒ ๒๑๒
คอยเยยงกรายชาย

๒๑๒ ๒๑๒
อนุชา

๒๑๒ ๒๑๒
เนงนอย

๒๑๒ ๒๑๒
แสนคู่ช เกษมเฮย

๒๑๒ ๒๑๒
เนตวรพองยงค้ำ

๒๑๒ ๒๑๒
ชอกวาง ทองเฮย

๒๑๒ ๒๑๒
ทลากเนอ

๒๑๒ ๒๑๒
ชุนทเวศ์ ทอแฮ

๒๑๒ ๒๑๒
มุงมต้างกวางแปดง

๒๑๒ ๒๑๒
นเรศวร

๒๑๒ ๒๑๒
หกเดยอ

๒๑๒ ๒๑๒
จกค้ำ ตงแฮ

๒๑๒ ๒๑๒
ชบชามตามกวาง

๒๑๒ ๒๑๒
แรงเตยง เดชเฮย

๒๑๒ ๒๑๒
บ้ำบ้อง

๒๑๒ ๒๑๒
ศร์เตยบ มาร์แฮ

๒๑๒ ๒๑๒
ตักษณาอำมาพตัน

ต่างดวรวรคัมภีร์
 พอดดับชีพพระลักษณ
 อนุชากราบทุกทัก
 ปรึกษาพจนานเฝ้า

พระลักษณจันจิตรไหว
 ฝากพินางพดางศัตย์
 ปวงฝูงอัมภีร์ดวรวรค
 หวนเหตฺราแม่ศวรมต่าง

ทศภักตฺรยตถลักษณ ทง
 แปลงเพศเป็นชฎิตดิน
 โดมหลดอกบอกลมฉิน
 ชกตือชวณต์เหยา

ตั้งตำราเขาวเรศร์อั้ง
 ราพกดับเป็นตบภักตฺร
 อัมโอบอรองค์อรรค
 เถลิงรถเร่งพหุดทำด

บักษาดตายูริง
 คิคคภูวเรศร์ฉน
 ฉายแผ่นพโยมฉน
 ชรอยยุพินมื่นเกล้า

ดงยักษ
 เร่งเต้า
 นางทเวศ์ ทอแอ
 เร่งให้จรด
 เทวัญ
 ไศกร้าง
 ทวาคณิต
 ราพรอรับอเกษม
 เทพินทร์
 ดาศ์เต้า
 ชอศ์ ชรวมแม่
 ยกษเบองเมืองमार

ชัยยักษ
 ใต้ด้าว
 เรศร์บ มาเฮย
 เหาะชนเมฆา

รังศวรวรค
 ไม้เผ้า
 พบยักษ
 กตบฟ้าพามยของ

๓๓๓
 ๓๓๔
 ๓๓๕
 ๓๓๖
 ๓๓๗
 ๓๓๘
 ๓๓๙
 ๓๔๐
 ๓๔๑
 ๓๔๒
 ๓๔๓
 ๓๔๔
 ๓๔๕
 ๓๔๖
 ๓๔๗
 ๓๔๘
 ๓๔๙
 ๓๕๐
 ๓๕๑
 ๓๕๒
 ๓๕๓
 ๓๕๔
 ๓๕๕
 ๓๕๖
 ๓๕๗
 ๓๕๘
 ๓๕๙
 ๓๖๐
 ๓๖๑
 ๓๖๒
 ๓๖๓
 ๓๖๔
 ๓๖๕
 ๓๖๖
 ๓๖๗
 ๓๖๘
 ๓๖๙
 ๓๗๐
 ๓๗๑
 ๓๗๒
 ๓๗๓
 ๓๗๔
 ๓๗๕
 ๓๗๖
 ๓๗๗
 ๓๗๘
 ๓๗๙
 ๓๘๐
 ๓๘๑
 ๓๘๒
 ๓๘๓
 ๓๘๔
 ๓๘๕
 ๓๘๖
 ๓๘๗
 ๓๘๘
 ๓๘๙
 ๓๙๐
 ๓๙๑
 ๓๙๒
 ๓๙๓
 ๓๙๔
 ๓๙๕
 ๓๙๖
 ๓๙๗
 ๓๙๘
 ๓๙๙
 ๔๐๐

โหมหัท
 หมดม้วย
 พินาศเหตถ รยำแฮ
 ค้วนกตงกตางคง
 อรต คธาเฮย
 คอบต่าน
 มอเยยม ยงแฮ
 แทคยท้อฤไทยถวิต
 ขวางยักษ
 มอดม้วย
 ฤาอิ คัจจฤา
 วจนนพถันผถาญ
 ยนค
 คว้างคว้าง
 ถถาหถ่น ดงเฮย
 ครอถถาถวอยแหวง
 อรเหิน หาวแฮ
 ราพถ้า
 คตงควน มาแฮ
 ฤิตาปักองกำศรจถ

ยดมวณฺมยุเรศฺรํ
 วยกษตฺกตฺตา
 ตฺมรเมตฺบตฺวา
 ทฺตวตฺตาเศว
 บหฺงตฺแหตฺงชาม
 ราพจกฺพาโนมณิน
 เกรงเกตฺตอกตฺบถิต
 จิงโอบอนงคฺนง
 พตฺนวางวรนาวฺฐเขา
 รอนยงชคฺนศฺร
 อตฺรตฺงมอบบงอร
 จนจิตฺรคิตฺตชฺชง

ทตฺรา เมศฺวรเทอญ
 ดอนเคว
 ทฺยํก ตฺไบเอย
 ตฺงทโพตฺนถ
 ชตฺถนฺ
 ตฺหอง
 วรมหิ ชฺนา
 มุงแกวฺนตฺนชวญ
 เคยงตฺมร
 เตยคตฺอง
 กบฺตฺหิตฺ กุมารนา
 เหาะเขาดงกา

บ้างไทยเทวราชาเจ้า
 พิฆาฏผลาญมารอมิตร
 คือนกวางยางเขิงกิด
 คือนม่านตห่านห้วย

ผนภกตฺรพตภษณเค้า

เด่นอเหตุเขาวเรศทรง
 ดัศัปต์ดารเร่งพิศวง
 คือนท่มมฤคไต้

เมตพโยมพยับก้อง

พรรณพฤษงอกชอกผด
 พลายวาทปดาดคด
 พระเร่งแดงดางเค้า

กรมจิตรพิศณฺยาครเข้า

บพบภกตฺรภษณ
 คันรอบชอบส่วนศรี
 แฉ่นไศกกำถรวอดเค้า

พระศรีอนุชนารถร่อน

กอดบาทพระทรงคีตป
 โหยหวนรำครวญริน
 วิเวกแฉ่วอศิวาดเค้า

จักรภฤษณ

มอดม้วย
 คินงอรรถ เรศเอย
 กตบห้องหิมวันต์

ตามองค

ตั้งไซ
 หวนเทวศ ถวิตเอย
 รับคินดงเดิน

กตางหน หาวแฮ

แมกเค้า

หลุดจาก หัตถแฮ
 ดู่เวงวนาศรม

ภู

หนุ่มหน้า

ฤาษะ ตำนานเอย
 สดับต้นส้มประค

ฤไทยถิต

ไศกเค้า

ชดเนตร นองแฮ
 พิลาปถัมถัดบดง

รอนนาคันเทจวราชเจ้า
 ขอนเทพบุตรทวยหาญ
 ไปรอดของทัพยชารชาน
 ชาศไชยสังหารยาง

นหิศร์สองราชคอง
 มจวแคววชิรินทรชาน
 ก่าถรวดโคกสังฮาร
 ขอนพระอนุชด์ห้อง

จักรพรรดิมนักครพอง
 คายคากพด์ชารวดทาน
 บัคยถบักษาชาน
 ถวายประวัชเด็รจม้อย

นรังศร์รคตั้งเวรเศวรา
 แถ่นเทวศชดเนครริน
 พลันแถงพระแสงศิดบ
 เด็รจถนชคนใหม่

พระชอนอนชคน
 ชามเขตรสังชวเรน
 ไปชมพนมเนิน
 ถอดบวชคตายเศวรา

จอมถฐาน ทัพยเฮย
 เหาะควาง
 ชาวดักษ มเฮย
 เด็รจอนคนถวรวค

ถองชาร ทัพยเฮย
 ชาวน้อย
 แถ่นเทวศ
 พนศิดาวหวดี

ชตมาร
 หาดห้อย
 ชาวดักษ มเฮย
 มอคมเฮยเมองถวรวค

ทรวงถวิต
 ว่าจะให้
 ถฤคิมาศ เมรุเฮย
 ศพแถงพิรุณโรย

ตงเดิน
 ไชคเค้า
 พนาเวศ
 ศักชงคิงถมร

กมภณทัคนโปรดเจ้า

ดอบหยอกนิตมาถ์

ค่างจกรัดคันทัก

ค้อพบพาดุ้เพยัก

กมภณทัมฤทธิเรอง

แต่รูปครงคนโต

จับถักมฤคโค

คามสำปแต่บาบเบอง

อดิศร์ต้องราชเจ้า

ยักษักระหิ่ยมใจทยาน

ขยบจับกตบับนาคาด

นงนจิตครคิตเขตเขยอ

พระรามคิดถกแจ้ง

คูดาวรณดาญ

คามมิ่งมหาคาด

ศักรังกงกายเขยน

แทยทัตใจชษณคัยง

ถวายนเวศันดงกา

ทศักรกตรดกตดา

เขยญเส็ดจขัชขันแต้ว

โตกัย

ท่านรู่

ขาดสำป ซ้าแฮ

กตบให้ไปส่งวรรค

เดโช

เคบเคอง

เจ้าเขตร กินแฮ

บ่มเค้าไคกถันอง

เขตรมาร

ขยอกเคยอ

แดพรัน

ขยบยอนยุบดถาม

แก่มาร

เฝ้าเสยน

ไปปราม อสุรเสย

เหตุเค้ากตไณ

โทษา สยมนแฮ

เกาะแกว

คัณรื่บ ไปเฮย

จักรูทางไป

พระจักได้พานเรศถ้วน

จุกิเปนโยธิน

ขมพู่แดงคชิน

แต่พระเอนคฐำ

พระครุภวนารถได้

เตียงพระแดงแดงมถาญ

กุมภินทตบปราณหาญ

โทชเบศร์เกษหธา

นางมารนามอังกอติ

เคบใหญ่ใจกระด

จับถักมฤค

ยตพระตักษณยักษบา

ควาองค์พระตักษณอัม

เตียงต้นนคคานาคชาน

รามราชพิฆาญมถาญ

แดงสัตร ตองตว่างคตัม

พระตักษณได้ตักเขอิน

ยักษณกมนตหตถดา

พระพิโรชตติแขนชา

มารอ้อนวอนโทษกัม

เทวนทร

ทาชวำ

ตองน - ครแฮ

โปรดให้ไปสวรรค

ตตบตาร

ตั้งฟ้า

เหาะกตบ สวรรคแฮ

รบตงดพนานค

ตัมช

ราคคต่า

เคยวเตน อยู่แฮ

บคบงคบงบง

เหาะทยาน

มคกตัม

แดงสัตร ครแฮ

กตบแจ้งแจ้งไถง

มนครา

ต่าตัม

เขียนตบ ตั้งแฮ

กราบแดงต่าหน

ต้องครันราศ้าง
 ดูปากทลวัน
 ดดจิครจักรพรรดิฉัน
 ขวนอนชหุคประทับใต้

ดุกตมตมเยศอ้าง
 จากพิรุณัฐฐาน
 ประดับตอมมหาศาล
 อยากรตมานมิตรไท

ถ้าแหงแปดงเพศเพียง
 ปีนบ้ายต่ายพฤษจ
 แผลงฤทธิปลัดใบกร
 พระตักษณห์ยามตงหาจ

พระตักษณห์จบรมเหนยอนาว
 ดิงกตบัจบรมขง
 นาวเดินแผ่นไผนง
 พระตักษณห์พิโรชเว้า

พระเดอภษเพงพอง
 โดมรัตนกณชตฉน
 ผองเผอกเกตอกกระบิทร
 พระตักษณห์บงคอง

แรมพัน
 เทพไท
 ผายฮอน องค์แฮ
 รมหวานทรารมย์

หนุมาน
 ถิ่นไม้
 โด่ภาศย์ พรรณแฮ
 ทานท้าวทางกต

พานร น้อยเฮย
 จวบท้าว
 เกยท่ม ทั้งแฮ
 ห่มไม้คตตายทอ

ยิ่งดง
 กโชกเย้า
 ศรดอ ต้อแฮ
 ปตฤไท้ทุดเสนอ

พานรินทร์
 บอกร้อง
 มเคช
 คอบถ้อยทุดแกดง

ขุนกระบิณทรียนคิรดีแม่	คำมาร คานา
แปดรูปหนุมนกราน	กรามเกล้า
ถวาศคิรกระบิณทร ขาน	ขอโทษ แถดงแฮ
โดยเหตุศวาทเฝ้า	ตั้งให้ถวาศคิ
อยู่ทวิจกเศคจคาว	แดนใด
จกรกฤษณคิรดีแถดงไซ	ขจางถอย
ค้ำแหงหนุมนโดย	วาคยว้า พระเอย
ขอแนะนำขานอย	หนงเฝ้าฝ้าชด
มีนามดีคิรพนอง	พาด
พชบจากขาน	สู้ไม
เหนดงจกภกต	ค้อมบาท บงขุเฮย
พระกฤษณชวยไซให้	แนะนำมาถวาศ

จบพ็องที่ ๒๕

ทินทัศน์

62 นพ.

โทร. 31556

นายกระมล ตีวงลาวัณย์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

7 / 3 / 96